

Jacobi à Falckenburgk, Saxonis Brandenburgi,

BRITANNIA, SIVE DE APOLLONICA HUMI- LITATIS, VIRTUTIS, ET HONORIS PORTA; IN QVA, VELVTI VITÆ THEA- tridio, præter innumeros FORTVNÆ labyrin- thos, in afflitorum solatium, maximè am- plificatur bonitatis diuinæ, ad gloriam ipsam atque salutarem perducentis, En- comium, libri 4.

*Item de sollicitudinum processu quotidiano atque hi-
storico. Æglogæ. Tractatus argumenti utriusq; poli-
tici & sacri, omnibus cum in Repub. tum vita cō-
muni versantib. perutiles & lecū iucundi.*

I N

Sereniss. Augustiss:q; Angliæ, Franciæ, & Hyberniz
Reginæ E L I Z A B E T H A, Principis eminentiss.
Fidei defensatricis, D N longè sapientiss. opt. atq; operatiss.
Gratiam, & Academiarū laudem, cum singulorum
elogijs, humilium in modum obsequijs, honoris,
commendationisq; Apologeticæ, atque
rei memorie perpetuæ, ergo

A D

Illustriss. Heroes, Comites, Barones, Equitesque
spectatiss. Intelligentissimos militiae fælicissime, pa-
cisq; exoptatissimæ, Senatores Regios Britanios.

P S A L. 33.

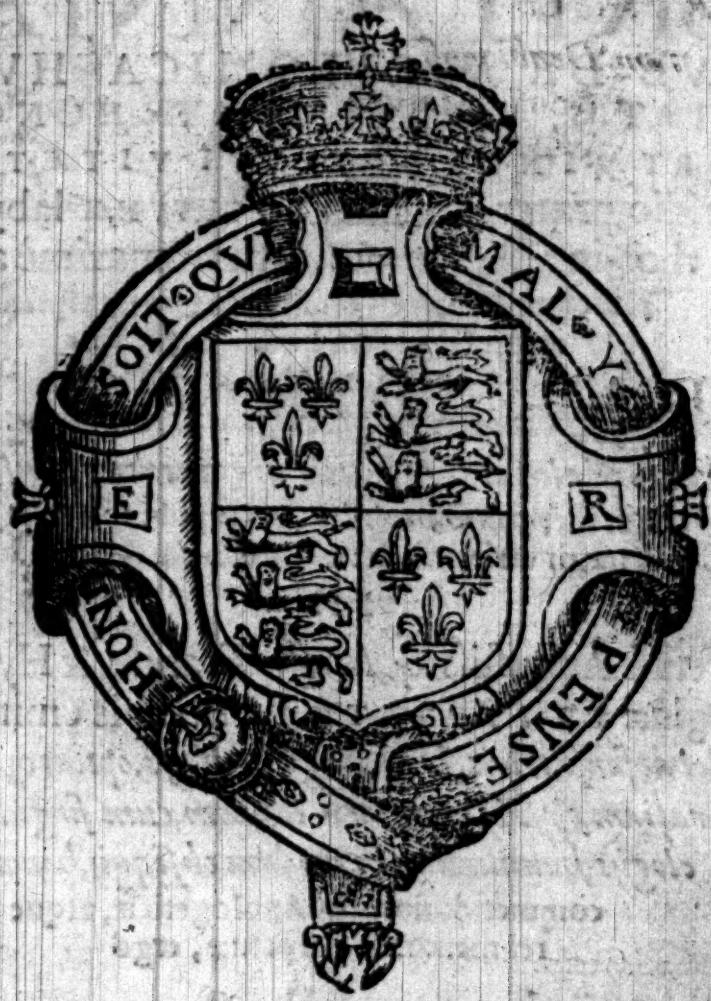
Multæ sunt tribulationes iustorum, sed ex omnibus
his liberat eos Dominus.

Salmo per omnia S. Ecclesie Apost. iudicio.

L O N D I N I

Typis Richardi Graphei.

Anno CIC. IC. LXXVII.

Marcel. Paling.

*Historie placeant celebres, mihi credite vitam,
Instituant, que sunt fugienda, sequendaq; monstrant.
Fabula non omnis spernenda est, recta legatur:
Ista iuuant, eadem pariter sine crimine prossunt.*

SILLVSTRISSIMO,

Clementiss:q; Heroi, Nobiliss. Domino, DN.

Roberto Comiti LEICESTRENSI, Baro-
reni Denbigeni, potentiss. R. Elizabethæ

Consiliis intimis & Equitatu, nec
non summo Oxoniensis Academico
demiæ Cancellario. &c.

Bonorum studiorum Meccenati
præstantiss.

ET

PRAENOBILI ATQVE

Ampliss. Domino, DN. Gulielmo Cecilio Baroni

BVRGHLETO, magno Anglie Thesaurario.

Curiæ regiorum pupillorum præfecto, Maiestatiq;
magnificentiss. R. ab arcans & secretoriis

Consiliis, atque supremo Cantabris
giensis Acad. Cancellario.

Literatorum patrono literatiss. DN. benigniss.

Clarissimi ordinis PERISCHELIDIS
Equitib. auratis.

Sacrum.

NAscimur & morimur, finē pperāter adimus
Cuius certa hominū quēq; minuta latent.

Viuimus interea expositi ter mille periclis,

Hic foris ille domi, quo tribuletur, habet.

Palladis oraclo veluti Tros classe petiuit

Oceanum, quando diruta Troia fuit :

Sic quoque nre genius, peregrinandiq; Cupido

Cedere in Arctoas cùm statuere plagas.

Nec pelago ad libitum rectâ licet ire carinæ,

Propositumq; Notus sèpè retardat iter.

Prosperus ergò dies, venti surgantq; secundi,

Quô possim optatam tutius ire viam.

A.ij.

Inueni

Inueni portum, spes & fortuna valete,
Nil mihi cum vobis: Anglia parca placet.
Albion hanc olim dictani tenuere coloni,
Apta fuit magnis insula magna viris.
Expulit ait illos Ilides, post, Britone victo,
Saxo habitat terras, Angelidesque regit.
Anglia, diues opum, pacis gaudere triumphis
Sic voluit: pariter Belgica vince, vale.
Miræ res mundi, passim concordia rara est,
Sola quieta suos Angla Minerva regit,
Dotibus ingenij & præstanti corpore princeps
Innumeros superat nobilitate Duces.
Ac varios placide cohibens Regina Britannos,
Iustitiæ custos lux pietate nitet.
Ceu flos labe carens, sanctæ virtutis amatrix,
Anglorum felix hæc diadema tenet.
Corporis effigie insigni est pulchra Dynasta,
Pulchrior ait animi forma, decorque, lepor.
Anglia clara viris, at in hac regnante Ysabella,
Calliope sedem gaudet habere suam.

Mercurius
R.H.

Proceres
regni.

IN multis permulta placet: supereminet omnes
Brutiadum Iuno, & Pallas, Reginaque gentis
ELIZABETHA, potens Herois, Martis alumnæ.
Marchio Vintoniae, præcedit iure Toparchas.
Ait flos imperij clari Leicestrius Heros
Fulgæt honore omni, Musarum fautor: & alter
Phœbus Arundelius: Bedfordius alma tonantis
Iussa colit: præstat validis Oxonius ausis:
Salopiæ, pariter virtute illustris auita:
Excellit factis, proauum & Sussexius ortu.
Darijus, & Kent, cum Lanci, stemmate gaudent:
Sic Huntingdonius, nulli pietate secundus.
Bathoniæ, Comberlandus, floretque Vigornius:
Claret & Herfordius, viget & Pembrochius Heros:
Neptu-

Neptunusque alter *Lincolnius* esse putatur.
Waruicio, præstans generisque *Essexio*, origo.
*Kildariu*s, *Northumberlandiu*s, atque *Surbampton*,
Sut comites, *Rutladiu*s, & *Ormand*, stirpe potetes.
Sunt vice, *Byndiniu*s, comites, & *Montisacu*s.

Arte *Baconu*s ouat, *Burghleiu*s acumine mentis
*Magnu*s : & *Hunsdonio* debentur premia laudis,
Sidneijs, *Hartono*, *Knols*, simul atque *Cobhamo*.
Croft, & *Walsingam*, præstant pia munia, *Wilson*:
Sadler item, *Mildmay*, placeatque *Dieru*s *Eliss*,
*Valdinensi*s, Deæ magis, & mage quicq; placebūt.
Stirpis sunt alijs & claræ insignia mentis
Inclyta, quos inter celebris *Sakfordiu*s, atque
*Dæliu*s. Hic reliquos omnes recitare vetamur.

Ast *Ysabella* sui decus indelebile regni,
Quod regit, auget, amat, seruat, colit, ornat, ho-
norat,

Eleuat equa humiles, concordes nutrit amore:
Sic *vinat*, *vincat*, regnando triumphet **E L I S S A**.
Nascere sacra dies, rutilanti fulgeat æther

Lumine, purpureum spargat in orbe iubar.
Salve festa dies, qua iterum traiectus asylon

Præstat, & ex tumidis æquoris hausit aquis.
Lux ea sic, fatu casus agitanda per altos,

Venit, & à teneris sæpè cupita venit.

Hanc ego cunctorum summam seruabo dierū,

Alteraquè in fastis est numeranda meis.

Africa seu me, *Asia*, aut *Europa*, *Magellu*s ad *Au*
Americeu, premat siue *Cathaio* *Polo*: (strū,

Balsama dū, *Cēmas*, *Cererē*, *Thus*, prosequor *Au*

Ditat & Argēto me Boreale chaos. (rum,

Cūm potero tutò regiones ire per omnes,

Et peragrare vagus quicquid is orbis habet.

Iustitia ele-
uat gentem.
Concordia
nutrit amo-
rem.

Orbis terra.
circuitus
max. millia-
rium Germ.
3400. partes.

3. Et detecta,
post Anthro-
pophagorū
Indiam no-
uam Occid.
inuentam,
Antarctica
Australi Ma-
gellanica:
Arctica nūc
Borealis e.
prodit A.

A.ijj Hæc

Sub Angu- Hæc mihi solenni ritu celebranda, per auras
lis eiusdē 4. Dum feror, & vitæ tempora duco meæ.
Postico Se- Contigit à primo nihil hac mihi gratius ortu:
ptent. Nort. Lauro igitur similis verna tropheæ geret.
Sinistro O- CHRISTE Dei soboles, nostræ patronæ salutis,
rient. Ost. Viuo quòd, auxiliij fit pietate tui.
Antico Me- Aspicis ut pelago miserum discrimina, puppim
sid. Suydt. Eripis, atque preces, voce fauente probas.
Dextro Oc- Quæ tibi pro tanto referentur munere grates,
cid. VVest. Quæ veniet meritis gloria digna tuis.
Hæc benefacta tui quibus vnquam numinis equet
Laudibus, & digno nostra Thalia stylo.
Quos titulos, statuas quales, quas eriget aras,
Grandibus aut ponet marmora cæsa notis.
Quando erit illa dies, qua pulsis pectore curis,
Ingenij currant flumina larga mei.
Me bonitate tua fretum testetur ut ætas
Postera, carminibus concelebrata meis.
Ergo calore sacro emergentem Christe poetam
Dirige, quo laudis concinat acta tuæ.
Carminibus prisci celebrarunt prælia vates,
Miratique tuę facta stupenda manus.
Cùm tibi prostrato caneret Pharaone triūphum
Amramides, primi carminis autor erat.
O quoties cecinit deuictis hostibus hymnos,
Victorique tulit plebs sacra vota Deo.
Quid pius Isaides nisi sacra poenitata scripsit,
Dum ferit auratæ plectra canora lyræ.
Tot mala, tot casus, vatum quis apertius vnquam
Aduentus lucem præcinuitque tui.
Iam locus hic, procerū patriæ columéq; Britanæ
Scribere digna nouo carmina vate iubent.
Si vester, Phœbi lites, & iurgia Bacchi
Audijt, atque Iouis reddita dicta, fauor:

Si

Si caput Angli genū L O N D O N celebrare
Eiusdē laudes Pieridumq; soli: (cupiuit,
Huc etiam placidē Proceres cōuertite mentes,
Nam mihi materiam Chronica sacra dabūt.
Esse decet gratos Christi bonitate salubres,
Nominis ille sui nos meminisse iubet.
Exul Apollonius viridi quid gesit in æuo,
Quantus & in socias huic animosus amor.
Quāta pericla IONAS pelagi perpessus abyssō,
Qua quoque saluatus spēque modoque fuit.
Atque Philistæum qua strauerit arte Gigantem
Psaltes, dum proprio fodit ei ense caput.
Quomodò nil tutum vasti per climata mundi:
His pirata vijs predo alijſque latet.
Transigitur rixis, non hospes ab hospite tutus,
Nec finem passim sœua tyranis habet.
Hic patitur terris, affligitur ille thalasso.
Temporis atque loci pro ratione canam.
Condere nunc igitur, me, tale poema parātem,
Spiritus alte tui numinis aura iuuet.
Hisce BRITANNE, pię versus tibi cōsecro Musę
Quos, precor, immensi diues amoris ames.
Et si magnarum perniittunt pondera rerum
Perlege, nec parui despice vatis opes.
Accipe, quæ dātur peregrè, modulamina prom-
Et memor autoris, signa cliētis habe. (ptus,
Mēq; tibi addictum, Reginæ defer E L I S S Ā,
Quāque bonos poteris parte iuuare, iuuies.
Splēdida quippe decēt Heroes munera, magnas
Nec laudes humili commemorare stylo.
Ergo mihi linguas optarem mille Maronis,
Ut tibi, ceu cupio, quaque placere queam.
Parua dedi, fateor, meritis nō digna Dynastūm,
Rebus at in magnis, quid voluisse sat est.

Sic

Sic declaro meuni peregrinans carmine amore,
Offero & ingenuæ, carmina, mentis opus.
Dona nec inueniunt doctæ meliora Camœnæ,
His siquidē ornantur Numinæ magna Iouis.
Séper olore meo, semper celebraberis ANGLE,
Dum memor ipse mei, dum Deus astra reget.
Te nemus omne canet (si qd mea carmia possunt)
In me pro meritis munera grata feram.
Semper honos, nomēq; tuū, laudesq; manebūt,
Auxiliatrices si dabis vsque manus.
Et mea cūm tantū mereatur nympha patronū,
Ille sit vt voti summa caputque mei.
D V D L E I I S statuas conabor figere dignas,
Quos Britonesq; colūt, hos Clio nostra colet.
Sæcula longæuus viuat *Leicestrius* Heros:
Burghleia viuat stemma, decusque, Domus.

D E V S opt. max. Heroes vtrosq; fortitudine animi &
corporis excelsos, Regiæ Majest. Religionis nutrici,
Reipubl;cæ matris, Principum decori, Subditorum solatio,
felicissimo regni lumini, superstites atq; incolumes diutis
simè tueatur & seruet. Rotante oīnnia fato. ex Londino
vrbe Metropolitana opulentiss. & Regia, Parlamento &
emporio celebri frequētatis. Cl. viris, Maiore ibidem Tho.
R A M S E I O Equite. Domus verò Hansæ Teutonicæ
Maur. Zimmermanno G. præfecto. Anno regiminis R. 20.
Nouēb. 17. die Coronationis auspiciatis. Septēb. 7. Natali.
Cuius Amplitudinem porrò Deus omnib. & animi & cor-
poris bonis, Mosis clemētia, Davidis pietate, Salomonis fa-
pientia, cumulatissimè beare velit, cliens primum gloriæ
Dei, & veræ Religionis, deinde prosperitatis, honoris, &
voluntatis eiuldem studiofissimus obsecro.

Illustriſſimarum Cels. VV. ut amantissimū,
Reginæ saluti, coronæ, emolumento, Prætori
item, Senatorib. & Vicecomitib. Reip. Bris-
tannicæ, deuotissimum decer,

Seruus

I. Falckenburgk, Germanus.

HISTORIAE DIVI APOLLONII LIBER I.

REX fuit Antiochus (si nomine Regis alastor,
Et scelere ante truces immanior orbe Cyclopas,
Dignus erat) grandi qui mœria mole domorum,
Condiderat Syrijs, è secto marnore, terris,
Struxerat & miro luxu regalia tecta,
Gentibus, ac varijs populis dominatus abyssō,
Atque solo, gazis cumulans sine sorte talenta.
Huic Seleucus erat genitor, Seleucia cuius
Principis assumpto gaudebat nomine tellus.
Urbs ea, cœn Myriandrus, aquis contermina Cypro,
Obiicit eductam pelagi plaudentibus undis
Congeriem murorum, & liuida flumina temnit.
Hinc cui nauigio mens est Sidōnia castra
Antiquamne Tyrum, famulante Aquilone citato,
Appetere, undosam petat ante necesse carina est
Laodicen, Tripolim, atque Biblon, littusq; Berythi.
Antiocho partu data coniugis unica tantum
Filia sospes erat, qua non speciosior unquam
Visa prius, toto qua nulla venustior orbe.
Hac (genitor nomen cui fecerat Antipagenam)
Matre, prius sterili, Cyrnense creata Batilla,
Gemma tota procis, atque unio visa Deorum est.
Ac utinam sterilesq; faces, thalamiq; fuissent.
Singula quid referam? Fuit immortalis auitæ
Forma Deæ, virgo pulcherrima corpore: vultum
Qua, Venus, & Pallas, visa, & Saturnia Iuno,
Contempsero suum: posito mansuescere luxu
Cepere, inuidiæ quanquam vis maxima torcit.

Regis Antiochi, Epis-
phanis h. e.
Nobilis, dicti Epimæ-
nis h. e. insa-
fani, vita.

Macchabæa
or. Lib. i. 2.

Antiochi
coniugium.

Antiocho
nascitur An-
tipagena.

IAC. FALKENBURG.

Sepe puellarum cœu clandestina similitas
Exoritur synodo, formarum si qua magistra est.
Huius ab aspectu, vel semisepultus Auerno,
Mulciber incipiat vita sibi poscere causas.
Vere at felicem genitam, si fulgor, & omnis
Corporis integritas, habitudo, decensq; venustas,
Linguaque melliflui longè sermonis abessent.
O ter felicem, Sapphō seu forte fuisse
Assimilanda bona, aut Ariadne, cui color oris
Fuscus erat, nigra aut Volscorum e gente Camilla.
O vitam fuerat par fœmina Penthesilæ,
Abdita quæ sylvis rigido pallore genarum
Sorduit, atque feras arcu iaculata sonoro:
Non formam luctu pensasset, & impia, castæ
Virginitatis amans, sensisset & impia facta,
Celari titulo: quanquam miseranda puella
Crimine cœu caruit, culpa est translatæ furenti
Antiocho: improbitas cuius truculenta, minaxq;
Id potuit, quod nulla fides, pietatis amorue.

Antiochus
incepsit An-
tip: filiam.

Persequar inceptum. Rex exardebat amore
Filiolæ illico, thalamo viciatq; puellum
Constuprator atrox. En quo dilabitur Orci
Præstigijs, cyatho ac Circes furiata libido.
Pro patre lenonem, gregis is custode rapacem
Se facit esse lupum. O turpissima bellua, monstro
Æquiparanda, Charon si quod sub Tartara misit
Horrida, Persephonæ laniandum, & manibus atris.

Quando reluctandi vi nata miserrima nullam
Esse potestatem vidi: testatio Diuum
Et quod nulla patris sceleratum comprimat æsum,
Quamlibet ante mori cuperet: monumenta nefanda
Sustiuit Veneris, patre constuprata cynædo.

Ocrus-

APOLL. LIB. I.

O crudelis amor. prob exēranda libido.

O patris horrendo violentia raptā furore.

Hei mihi quid faciat mōstissima filia, tanto
Suppicio raptā crudeliter, atque nefandē,
Virginitatis, ut ipsa sui iam facta parentis
Impī abit pellex, mōcho corrupta tyranno?
Eculat, & summo luctu testata dolorem
Hunc geminum, plangit: mens est quia lēsa malorum
Augmento scelerum: est corpus miserabile tristi
Obsequio pariter pollutum, Tartara poscit,
Carnificemq; Stygem, curis modo soluat acerbis,
Rumpat & inuisa mala tot dispēndia vite.

Hanc ubi flebiliter sic nutrix audijt angī,
Feruere pectoribus, meditantem vulnera ceruit
Atque foris, vultus mutari enigma prioris.
Sollicitæ pariter curæq; dolorq; coquebant
Pectus anus, canos dum vellicat ungue capillos.
Ergo Cleandra sua placide sic fatur alumna.

Cur contristaris? Tanti quæ causa doloris,
Antipagena tui? Nec enim placidissima cūm sī
Moribus, & pietate, decet tua pectora frangi
Casta, pudicitia sanctæ ditissima virgo.

Ah (tulit illa) mori satius, charissima nutrix,
Profuerit, sufferre neces vel mille cruentas.
Nam mea mens complofa iacet crudelius, iētu
Quām foret aetherei tonitrus si quassa tremendo.
Fata, Cleandra. præcor: tristissima funera supplex
Posco meis lachrymis: magna telluris hiatum
Hec anima hæc optat, vita indignata nefanda.
Nomina nobilium perierunt ecce duorum
Hoc in conclavi, heu male virginitate profusa.
Egerit iste patrem (prol. decessibile pondus

Antipagē
luctus ob
raptum a
patre pudos
rem.

Cleandra
nutrix con
solatur An
tip.

IAC. FALKE N BVRG.

Telluris) qui vim, quæ propulsanda fuisse
Intulit, & misera fœdauit viscera gnata?

Hic etiam nutrix, ingenti euicta dolore,
Plangere pectus mers, ulularibus atria celsa
Grandibus exagitare, manu discerpere canum
Fronte capillicum, conspergere crania largo
Sanguine, tellurem membris pulsare caducis.
Consolata tamen rursus moderamine blandi
Sermonis, retrahitq; manum ferientis alumna
Ancipiti gladio fitientia pectora mortem.
Omnia crudeli transcribens facta tyranno
Impia, commemoransq; Deorum ultricia fata,
Quos latuisse nefas nequit, & scelerata libido.

**Antiochi
cumulata
improbitas.** Sed crudelis, atrox, summa improbitateq; turgens,
Ut, pater Antiochus, gnatam se perneget unquam
Æde locaturum patria, thalamoq; ingali
Consociaturum connubia certa petenti
Cuiquam regnicolis incestum primus in aula
Propalat, iactando suæ se cognitione
Ante maritali gnatæ rapuisse pudorem.
Hac quia fama fuit iam promulgata per orbem.
Creditum erat, simul ipse fatebaturq; tyrannus,
Omnibus hoc impunè scelus, gnatamq; petitam.
Quin, queat ut posthac vita traducere tempus
Pellucis accubitu (Quid enim scelerata libido,
Non facit in Ducibus, regnata libidine turpi?)

**Versutia An
tio, in circu
ueniendis
procis filia.** Induitur Sphyngis naturam perditus, arte
Miranda formis, erotema is atque figuris
Implicitum, genitæ quo fallat adulterumantes.
Propterea, quisquis soluet quæ sit a reposta
Argumenta thesis: gnatam ferat ille tyranni
Concessu: rapta pro virginitate talentum

Non

APOLL. LIBERI.

Non numerandorum cumulos, gaza m̄q; potentem.

At si quem temere tantis audacia ceptis,

Ambitione procax, medio discrimine falsi

Luserit, ac vatem fallax frustrarit Apollo.

Morte ruat, pereatq;: velut qui Colchidos aurum

Aggressus, s̄enis bobus discerpitur Oetæ.

Quæstio talis erat. DIC nostris aduenia regnis,

Quid sibi verba velint? scelerū, vebor, optimus autor,

Aenigma

Antiochii.

Ludibriis populi: M Aeterna carne restinguo

Esuriem: FR Atrem quæsitus tempore longo

Inuenio nusquam: VIuit caro mortua nostra:

LV Mne vitali quæ nondum cassa: sepulta est.

Attraheret quando, rerum nouitate, procaces

Fama Duces varios, q̄' os auri cœca cupido

Antipagenæum iussit contemnere stuprum,

(Mos velut est passim corruptos fallere magna

Dole procos, qui non veriti consumere fumos,

Vi modo participes possint magis esse caloris.)

Incauros etiam multos pessundedit ensis,

Qui perplexa thesis discrimina scire nequibant,

Venit APOLLONIVS, quo nō sceleratior ullus,

Sed dinandi vir erat clarissimus arte.

(Polluit ingenij multūm qua acumine Phœnix.)

Regem adit, & Regi veniendi protulit ansam.

Nanque soluturum perhibet se cuncta, Deorum

Sint arcana licet, Iouis aut mysteria summi.

Rex (ait) Antioche, & Regum fortissime Mundi,

Telluris vasta dominator, & inclyte princeps

Niliaci imperij, tanto quem fata, Deusq;

Munere regnorum, summo & dignantur honore:

Fama mea pridem celebris peruenit ad aures,

Cum Tyrias arces colerem, & ditissima regna

Apollonius.
vates.

Phœnices,
Asia populi
Iudeis cons
termini, lite
taruin & ar
tis nauigan
di primi in
uentores
putantur.

IAC. FALKENBURG.

Sidoniæ patriæ, tua quam præstantibus orbe
Gnata procis fuerit iam desponsanda facello.
At quia non cuius cortina, & Apollinis artes
Nota fuere satis, nec quæstio rite soluta
Oppetiæ necem, falso te ludere Regem
Aggressi, at veras sortes aperire nequibant.
Ast ego connubio gnata eq; tuique fauoris
Spe teneor (vacet improbitas) cœn tempore partus
Fœmina filoli satagens, dubiæq; salutis.
Ergo ad te venio, tot saha pericula panto,
Emensuſq; viam, nec quicquam arcente profundo.
Antipagena mea eet, fatalia numina testor,
Neptuniq; thronum, quo fernida is aquora placat,
Tu modo ne franda donis, tibi vera canentem.
Quæstio dissoluenda venit, licet ardua: verum
(Si modo tuta fides) erit experienda Deorum.
Auxilio, faveat mihi numine dexter Apollo.

Apollonius
soluit quæ-
sionem.

Ludibrio populi vicheris? Quis (quæso nefandi
Artificem sceleris dilexerit, horridus ille
Barbarus, & Scythicus licet esset atrocior uris?
Quis non crudelis odit, metuitq; tyrannos,
Quos fugerent vasti maris immanissima nonstra,
Hippotamus, Nili crocodillus, & impiger hystrix?
CARne tuam domitas materna, sanguine & ipso
Quod (scelus) esuriem: genitæ perpende subacte
Victor adulterium, cui vis, iniuria maior
Atque illata patet, quam si iugulasset atroci
Martyrio, illius depascens viscera dente.
Filiolæ hinc misera perpende granissima damna,
IACturam uitæ ac famæ nocturna prioris.
Non tibi viſus adhuc similis quod frater in orbe,
Quis tali pecudi bruto se comparet amens?

Quis

APOLL. LIBER I.

Quis mores ū tuos tam detestandus alastor
Audeat efformare: dijs qui exosus Olympi,
T̄mporibus, velut es, iam turpe cadasne apricis,
Exosus pariter mortalibus orbis, & illud:

Victus inops animi leno, quam protinus ore
Vociferatus ait: tu solus habeo Regnū, iōu,
Nec diuandi te sit prælustrior alter.
Rem fateor, generum mihi te coniunger, amice,
Intemerata fides: testor pia numina cœli.
Ante tamen sponsa quam ritè fruere decore
Concubitu, prorsum, à te debellentur, oportet,
Ense Palestini: terram quin prorsus Indæ
Subiçito solio nostro, sceptrisq; futuris.
Ipse ego militiam præstò sequar ignibus acer,
Prælia dura ferens Solymæ infestissimus urbi.

Sic ait, at posset quo deprædator amoris,
Virgine etq; pudicitia, vi, vulnere, ferro,
Siue dolo generum regnis excludere, stupro
Ulteriusq; frui genita, mox armat agrestes,
Hosq; Ducis Tyrij fidei committit adulter.
Iste animisq; furens, & bello acerrimus heros,
Poscit in arma genus pugnax tellure Syriscum.
Vastat Ioppenses muros ferroque cruento,
Flamminuomaque face, & subuertit regna tumultu.

Quod pius ut Ionathas, & Macchabæus in urbe
Audierant Solyma Simeon: conscribitur ingens
Gentis Indæ regnis exercitus: acres
Esse viros memorant, cum quis fera bella gerenda,
Pro patria, patriæq; foci, araque tonantis.

Vt spacium Ionathas crudeli fortiter hosti
Præripiat, sonitante tuba, sonitante phalange,
Occupat Azotum subito: procedit ubique

Antiochi
fraudulētia.

Antiochus
infiditatur
Apollonio.

Macchabæ-
orum expes-
ditio cōtra
Antiochum
& Apollos-
nium.

IAC. FALKENBURG.

Ordinibus factis aequo distamine turma
Magnanimum Heroum, fidens virtutis, & eius,
Cuius ab aeterno prestans miseratio durat.
Roborat ille Duces Solymæ, cui sancta Sionis
Templa, pī cultus curæ, iuncnesq; senesq;.

Macchabæ
orum victo
ria.

Cominus ut iaculis pugnat urbique cruentis,
Prælia continuante deo, qui feruidus ense
Aggrauat interitum, miserandaque fata virorum.
Victor erat Ionathas: fugientes bella Syriscos
Cedit ubique, potens truculentæ cladis, abactos.

Ionathas ca
pit Azotū,
euerlo simu
lachro Da
gonis.
Capit & A
scalonem.

Donec & Azoti sceleratum limen, & aram
Dagonis multo turpatam sanguine foedat,
Omnia subuertens gladio, rapidisq; fūillis.
Hinc petit Ascalonæa inga, & tentoria figit,
Signa reportando patriæ victoria genti.
e Ascalonæa igitur plebes stupefacta ruina
Nobilis Azoti, victorem frondibus ultrò
Obua paciferis, viridiq; excepit oliva.

Ionathæ
cedit dono
Accaron.

Vrbe igitur Ionathas bellaci Marte subacta,
Regis Alexandri placato ritè furore,
Accepit validam mox muneric Accaron ergo.
Addit Alexander preciosis aurea gemmis
Balthea, quæ regale genus testentur, honorem
Regis amicitia & partum, cum foedere sancto.

Apollonius
vindictæ cu
pidus insi
gat Epipha
nem ad re
staurandum
bellum cō
tra Iudeos.

Cessit APOLLONIO sed non fiducia pulso,
Vindictæq; grauis rursus meditata cupido.
Venit ad Antiochum Epiphanen, ditione tenebat
Qui Syrios, Asiamq; suis subiecerat armis.
Nuntiat aduentu se cognouisse Simonis,
Innumeris seriem templi fulgere talentis,
Gaza, opibus, gemmis: quarum vis maxima Mundis
Divinitijs par sola foret: quam saxeæ moles,

APOLL. LIBER. I.

Vix ferat aëriæ, vix fundamenta, Sionis.

Armi potente manu modo Rex præoccupet urbem,
Ius, seu iura neget præfetus Episcopus arcu
Iam fore, vim metuens, templis quod cedet Onias.
Rex igitur gaza cupidus, radiantis & auri,
Questorem, fisciq; suum mox Heliodorum
Præfectum mittit Solymam, qui cuncta superba
Vasa sacrificij tallat, sacrisque lebetes,
Ante ministerio quibus hand fuit usus aruspex.
Vna etiam Tyrus Mnesthides, acriter ense
Pontifici minitans, nisi scrinia proferat auro,
Prodicerat dirus patriæ quæ traditor ore.

Questorem at subito diuini numinis ira
Perculit: agroto nam plaga nouissima sauit
Corpore, mille neces, & atrocia fata precantis,
Dummodo dura quies, & mors violenta referret
In quemcunque locum, terræque, Ereboque parentem.
A domitore DEO cum se se utrictibus angi
Sensisset morbis, quos pharmaca nulla per oras
Æthiopumque, Arabumque iugis quæsta tulissent
Ariolus solus precibus placauit Onias
Numen, & astrigerum votis mouet ipse parentem.
Audijt omnipotens uatis lachrymantis Oniae,
Fuderat ex humili fidus quos corde, precatus,
Heliodoro iterum vitam, donansq; salutem.

Orta erat hinc Solymis inter dissensio fratres
Pontifices, quorum primanus semper, Onias,
Religione DEI summi celebratus ubique est:
Moribus huic alier dispar, truculentior angue,
Ac serpentigenis crocodillis, dirus Iason.
Is quia militiam, scelerataq; castra sequutus
Ætate abs inuente fuit: descivit ab equis

Heliodorus
diuinus
punitur.

Idem sanas
tur precib.
Oniae pons
tificis.

Fratri duos
ruin, Oniae
& Iasonis,
dissidium.

IAC. FALKE NBVRG.

Ritibus, & patrie fuit infensissimus hostis.
Ethnica religio, detestandusq; maligno
Huic idolorum cultus tantummodo cordi,
Fraus erat, ambitio, male suadaq; cura nocendi,
Nequitia imbuto ut Regum civilibus aulis.
Is regno fratrem pepulit, crudelis alastor,
Pontificem, pietate fuit qui insignis, & aræ
Longa ministerium per tempora rexerat olim.

Onias fuga. Secessit profugus, metuens grauiora pericla
Integer, & vita pure studiosus Onias.
Applicuit Daphnen, quam curuo littore claudens
Antiochenorum contermina terra recondit.
Fata vocant, sed fata viro crudelia lethum
Hac peperere fuga. Quis enim fata aspera voto
Molliat, aut precibus potis est auertere pestem?
Hic libertatis studio dum fretus asylon
Arripit innocuus, fuit interfectus ab acri
Andronico, sceleris quem condemnarat Onias.
Non impune tamen cædem commisit atrocem.
Andronicus: tulit huic pœnas iusta vltio fusi
Sanguinis innocue, Antiocho mandante seuero.
Rebus ita exactis, patria secessit ab urbe
Impius Antiochus, superat Niliq; fluentum,
Dives ubi frugum gemina regina Ramessis
Vrbs, fluuiio portas turritas cincta coronat,
Nubibus interea tetricis, sub nocte silentis,
Per quadraginta soles sunt visa relatio
Horrenda, & cæcis asperrima bella tenebris.
Nam licet ipsa quies superat formidine mentes
Prodigijs, & terrent animos caligine formæ
Noctis in abstrusæ, magnum generatq; timorem:
Atramen haud dictu narrabile, quantus & horror,

Et

Prodigia
Solymis
vñ.

APOLL. LIBER I.

Et metus obstupefecit iners mortalia corda,
Nubibus igniæ cùm promicuere cohortes.
Emicuere viri summo (mirabile) cælo,
Terribili specie, signis cudentibus oris,
Bractea quos, cataphrastum in morem, cinxerat æris.
Omnibus his fulgent hastilia longa lacertis,
Flammea, crispatum & violens simulanta telum.
His ex aduerso prorupit, en, altera turma
Insidiens (imitante nemus, sylvasq; profundas
Nube cana) à cunctis pariter gladijq; rotantur,
Lancea, tela, globi, jaculis habilesq; pharetræ.
Admirandus erat pro cursus, & ordo stupendus
Vulnifici chalibis, ferro qui mistus acuto,
Sydera flamminomo longè præce!luit ære.
Fulgebant inter vexilla comata sarissas.
Non secùs, ac cœli radiantia lumina Phœbe
Spargit, inaccessos radios, fulgore micanti,
Inter, & exuperat reliquas longo ordine stellas.
Iamq; intra teli iactum cùm venit uterque
Ordo virūm, ruptis concursum cest undique sparis.
Apparet, velut bellatrix turbareducto,
Cuspede fortanimes ferit inde viriliter hostes.
Altera pars clypeos, obiectat, duriter armis
Aduersos feriens, rutilosque recolligit enses,
Congeminat tactus, reciduaque corpora truncat.
Horrida telorum seges, impluuiumq; sagittæ,
Arma, viros, equites, vexillaq; fluxa fatigant.
Excudit hunc sonipes, fractaq; inscribitur hasta
Nube reiecta via: is medio cadit agmine: totis
It fragor ordinibus: crepitabat machina Mundi
Horriditate noua, totus velut irruat axis,
Et tremefacta grani tellus succumbat Olympo.

Confictus
fir in nubi
bus.

Sicut

IAC. FALKENBURG.

Sicut ubi miseros homines insania belli
Sanguinolenta vocat, certamina maxima, cladem,
Pestiferaq; necesse generat malefana cupidio
Militiae, & mentes spe Mars conturbat inani:
Præsertim illicitis quando execranda voluptas
Efferuet bellis cupide, dominatur & orbe
Ambitio populis, ratio quos nulla gubernat.

Tempore que longo post quam spectacula visa,
Buccina dum clangit, sonitus crepat atque tubarum
Obstupefacta fuit plebes miseranda Sionis,
Clausit enim effugium trepidæ simul error, & horror.
Quisque precabatur cœlestia numina supplex,
Alleuient casum ut vita, funestaq; damna,
Pondere que tanto pressere miserrima regna
Israelegum, subuersa funditus urbe
Igne, dolo, ferro, vi, vulnere, lance, rapinis.
At D E V S omnipotens votum non audiit illud,
Ob graue peccatum populi, scelerataq; gentis
Pragmata Iudea. Quin candescente furore
Zeliger, grandem stragem sinit ire per oras,
Rex cœli, Solyma ferro pereunte cruento,
Vrbem dum pulso Menelao, vastat Iason.
Iudeos igitur perpessos grande periculum
Obruit hic grauus. Quoniam ditione subactas
Audit ut Antiochus Solymas, & Iasonis astur
Egyptum totam crudelibus attrahit armis.
Opprimit incertos ciues, Solymæq; patentis
Reliquias gladio ferit: acta familla domorum
More operata rapit: nigrescit turbidus æther,
Dum ruuit in cineres Millo præcelsa, Sionis
Fert tabulata Notus: Syri dominantur atroces
In truix, templiq; ruunt à culmine turres.

Antiochus
vastat Hie-
rosolymam

Non

APOLL. LIBER I.

Non habita etatis ratio, non villa senectæ,
Nulla iuuentutis: perimuntur ubique locorum
Fœmina, vir, puer: hic dempto discrimine seruit
Luxuria satrapæ flamma grassantis, & arcu,
Virginitas, & castus amor, thalamusq; pudicus
Aggressi teneros infantes matris in alio,
Participesq; nouæ lucis mattare crepundis.
Tam miseranda fuit Solymæ vastatio viæ,
Tam grauis offensi, cùm luditur, ira tonantis.
Millia casæ foro sunt octoginta cruento.
Sunt quadraginta varia diuendita genti
Millia, quæ capta patria petiæ perenne
Exilium, patribus casis, populoq; cadente
Vulneribus totidem, quo sydera nocte reluent.
Septuaginta iugum, castris seruile gerebant
Millia, cum denis, sauo viatore coacta
Perpeti & arumnas, variumq; ferendo laborem.
Pondere sub nimio donec defessa salutem,
Et posuere animas, rapti crudelibus umbris.
Addc, quod euerso deprædatoq; sasello
Cunctipotentis, atrox encenia barbara templis
Antiochus celebrans, dominum ridebat Olympi
Impietate sua. Quid enim blasphema, scelestæ,
Lingua procaxq; nequit, Stygijs furiata colubris.
At ne sic poterat compesci seu a tyranni
Ira, furorq; nocens, & amor sceleratus habendi.
Eruat ut gentem totam, quæ clade superstes
Horribili fuerat, squallore, si rûque profundo
Extremam ducens vitam, sine fine gemendi:
Mutit APOLLONIVM Rex, qui implacabilis ar-
Tigridas, & seuos vincens feritate leones. (det, aduersus Iu-
Millia viginti duo barbarus iste tyrannus
Apollonis
expeditio
daos super-
Transtulit stites.

Numerus
cæsorum &
venditorū
Iudæorum.

IAC. FALKENBURG.

Transtulit in Sotymas sanctam terramq; Sionis.
Finibus Hebrei imperij vafer omnia fraude
Dissimulans, placida Dux primùm pace quieuit,
Donec in expleto violentia mista furore
Canduit, atque ansa est fundendi oblata cruoris.
Israeligenas omnes vocat urbe dolosus
Sidonius, totum vulgus, sanctiq; Senatus
Patricios, gestatq; manu diplomata Regis
Antiochi, ceu dona pijs, portetq; salutem
Iudeis, qui damna prius ter maxima passi.

Conuocat (ut breuiter) populares, cum genearchis,
Publicolisq; viris, dicturus iussa Monarchæ
Antiochi, sed summa fuit fraus abdita corde.
Nam simul ut totis spectatùm proruit agmen
Porticibus (rerum nouitas vocat) ocyus omnes
Horribili facto ingulantur ubique tumultu.
Disperière grani cuncti discrimine vite,
Nil veriti immanem, nihil agmina dira, latronem.
Sauciem rabidis immanior ille cruentam
Bestijs, hic tantam violens exercuit, omnis
Credita Iudea ut fuerit gens cæsa sub axe,
Tam sauis armis, truculenta & clade virorum.
Solus Olympiaci fugiens fugiendo facellum
Ipse Iouis, sylvestrem & Macchabæus Iudas
Obsedit rupem, fuerat qua cæntibus horrens,
Accessu nullo superanda abs hoste seuero.
Hucce nouem fratres secum perduxit Iudas,
Reliquias misera & gentis, que pone sequita est
Urbe excedentem, desertaq; lustra petentem
Huc, ubi dura fames radicibus ære refossis
Compescenda fuit, tribulatio proxima quando
Duruit, & granor tempestas orta malorum est.

Horrenda
cædes Ius
dæorum.

Hæc

APOLL. LIBERI.

Hec ea sanguinei stratagemata seu furore
Regis APOLLONII, sic se tulit impiger armis,
Nescius heu casus, miserandi erroris abyssu
Nescius ipse sui, dum feruida sanguine placat
Pectora, dum mentem refrigerat atque cruore,
Supplicys tribulans populos, gentemq; subactam.

Sed capiat pressos ne desperatio, rursum
Est Deus omnipotens populi miseratus ab alto
Hebrei, & Iudam præstantibus induit armis,
Numine iam propiore suo: velut omnibus cui
Temporibus DEVS est miserator ubique suorum,
Qui modo clementem rite in sua vota vocarint.
Nam DEVS omnipotens nunquam non rebus in arctis
Auxiliatur, & est promptissimus omnibus horis.

Huius ut auxilium speratum venit Iudea
Insigni retulit victoria signa trophyo.
Ipse etenim Simeone, suo & cum fratre Iosepho,
Et Ionatha, paruaque manu, Nicanoris arma
Contuderat, Gorgæq; Syri, Ptolomeus ad urbes
Quos Iudea misit seu a ditione premendas.
Bacchidis hinc etiam sepe effera fregerat arma,
Atque Thimothæi, denicto principe bellæ.
Cuius nomen atrox abhorruit edere sanctus
Scriptor, ob immanis satrapæ crudelias facta.

Iudeis gestæ res infeliciter oris,
Intonuere truci fama iam quando tyranus
Antiocho, quas ille minas, quæ dira malorum
Fulmina non sparsum, disperdere funditus urbem
Constituens Solymam, quæ uno non condita lustro?
Maior at Antiocho, virtutis dextera summi
Obstigit irrequieta Dei, mittentis atrocis
Horrida tela cari, quæ perniciofa tulere

Deus misericordia
retur Iudea
orum.

Iudas Macæ
chab. de ex
ercitu Ptole
mazi R.
triumphat.

Antiochi
ferocia dis
minitus eða
pescitur.

Exitium

IAC. FALKENBURG.

Exitium vita crudelis quippe tyranni.
Nam ferus ut frustra tentatos are reliquit
Persepolis Persas, profugus rediitq; paternum
In Nili imperium cognovit fulmen Olympi
Pessundasse suam genitam, quam coningis instar
Arsit, & incestu genitor viciarat adulter,
Concubitu illicito cum polluit Antipagenam.

Antipagen
na fulmine
exuincta.

Antiochus
pediculari
morbo pe-
rit.
Lib 2. Mac.
cap. 9.

Vermiculari igitur morbo correptus: atroces
Corpore corroso murenula luidia morsus
Huic quia multiplicat, nimium graueolente mephysi
Obruius est, fædo verpus turpissimus humore,
Atque putrescentum membrorum pestilitate.
SIC qui contigerat fama sublimis Olympum,
Vermibus erosus cecidit: cui gloria rerum
Parta male ut fuerat male sic descendit in Orcum.

Apollonii
penitentia.

Hac ut APOLLONIUS vidit tristissima quoque
Funera, nec poterat dotalis commoda forma
Nancisci, pressa diuinitus Antipagenam
Antiochi à gnato meriti stipendia pescit.
Nam tremefactus ubi diuini numinis ira
Est animus, mens atque viri, perpendidit omnes
Quam sunt conatus vani, qui numine spreto,
Israëli genis vel criminis uellere tentant.
Est in conspectu iuxta lachrymabilis horum
Pernicies, quorum blasphemia lesit Olympi
Rectorem. Tacitè tunc secum consulit ager
Cum pietate animus: quam calcitrare molestum est
Aduersus stimulum, & lethale tonantis acumen.

Sic igitur dum cuncta graui meditatur oborta
Noster APOLLONIUS cura: sua facta fateatur
Impia: nec pietas rebus frustrata secundis,
Qua tranquillarent animum, sed corpore multis,

Ed

APOLL. LIBER II.

Et varijs pelagi iactandum sape periclis.
Nanque impossibile est, ut qui profitetur Olympi
Numina, contritione suum facinus q̄, fatetur,
Quin ferat erumnas vite presentis, & acre
Mundo exercitium. duro quia tempore vera est
Experiunda fides, velut era probantur in igni.

HISTORIAE DIVI APOLLONII LIBER II.

Nunc obiter referam, quanam tribulatio sancti
Maior APOLLONII fuerit: quis casus agat
Insignem pietate virum: cur tristis ubique (res.
Deprimat, & geminet miserum fortuna laborem.
Tu mihi, seu precibus clementem porrigit aurum
Christigenum, ter sancte DEVS, quibus intima vota
Pectoris aracalet, gratesq; exhalat ad axem:
MAXMILIANAEVM seu pneuma videntibus armis
Elisy coelestis habes, pietate quod ornes
Perpetua, quod nos lugemus ab Orbe reuictum,
In tua regna DEVS, subeunt cum summa pericla:
Adfer opem, tenui dum gaudet arundine Musa.

Antiochus Iunior, vir crudelissimus Orbis,
Seuior & feritate patris, cum præmia posci
Audijt actorum: tribui & stipendia factis
Deberi Heroum, Solymas qui clade tulerunt.
Indignatus erat grauiter, Tyriumq; prebendis
Iussit APOLLONIVM, ceu maiestatis auita
Lesorem, repetundarum dignumq; reatus.
Improba quinetiam mens Regis ubique maligna
Suspitione laborabat: velut ille dolosè

Antiochus
Iunior, Eu
patoris ap
pellati, vita,
Maccha. 2.
cap. 10.

Antiochus
inficiatur
Apollonio.
Anno 148.
post obitū
Alexandri
Grac. Mon.

(

Ambiret

JAC. FALKENBURG.

Ambiret regale decus, trabeamque Canopi.
Acrius hunc igitur Rex infestabat, & armis
Territat extorrem patria, Tyriusq; profectum
Litoribus valida quæsum classe fatigat,
Per mare, per terras, per & oppida florida pontis
Iappetici pelago Tarsis contermina vasto.

Apollonii
naualis tu-
ga.

At prius ipse suam committeret agmine classem
Quam cum Rege fero, sitiens non sanguinis Heros
Eupatorem præuenit aqua, terraque morantem
Exul, & applicuit Tarsensi carba sa portu.
Vi tamen effugio misera defendere vitam
Posset ab insultu cuiusvis, vna carina
Tutius in tactum & retinacula ponere littus.
Innumeros modios secum vechit aquore farrus,
Innumerisque cados, spumantia mustaque cellus.
Sic igitur Cilicum quando bonus adstitit oris,
Et iuxta Taurum miratur inania longe
Saxa, situm scopuli, ac telluris imhos pita regna,
Limatum, Regi fuerat qui charus aruspex,
Charus & ante alios, comitatu talibus infit:

Apollonii
guerela.

Optime, Seleucæ & plebis præstantier Heros,
O' Limate, meæ spes optatissima vita,
Afflictis animis qua iam sententia porro
Surgat: & exilibus quem post fera fata labore
Akkatura refer, cum me saussima Regis
Ira premat: vitam tot dura pericula tentent
Eripere innocuo? Res est amplissima fame
Perdita, dum per tot profugi nocteisque dieisque,
Heu dubium transimus iter, Spes nulla futuri.
Proscriptum penitus me rex pessundedit astu:
Bellaminatur atrox, & bella reposcit in huius
Exulis interitum, quem cura, labo que prophanus
Turbae

APOLL. LIBER II.

Turbauere dum rapidi murmurque profundi,
Quid facimus, nauum superat vix traduce remo,
Qui rulit effugium his animabus, & altera iussit
Regna sequi, prorsus trepidis incognita nautis?
Huic tristi placidus comes hæc dabat ore vicissim:

Nate Dea Tyria, cui nobilitatis origo
Semina fulminei clarissima ducit Olympi
A Ione, parce metu, Spes tranquillissima prorsus
Signa dedit, fore te saluum, tutumque furentis
Insidijs domini, qui te truculenter auita
Expulsum patria, crudelibus appetit armis:
Hac Cilicum tellus, non faedera denegat ulli
Hospitijs, modo sit Regi infestissimus illi,
Qui te proscriptum vita damnarat & aris.
Gens humana loci, Tarsenses nomine dicunt.
Felix Seretum hæc filo, coccoque rubenti,
Purpureo diues succo, vicina ministrant
Quem maria, & nendis aptissima lina rapetis.
Hanc inter, Regem Antiochū & fuit orca multas,
Qua nunc regna maris, terrestria & arua laborant.
Sunt inimiciæ tantis dominatibus acres,
Imperium ac utrinq; potens, bellisque domique.
Hic sat turus ages: sine fulminet ille profundo,
Et meditetur atrox virus diffundere terris.
Certus amicitiæ veluti non terminus extat,
Sic solet ira brevis nihilum generare furorem,
Quum ratione caret, dispar sibi mente remota.
Confortare igitur, nec ubi vacat ansa timoris,
Despuisse metu fractus videaris inquo.

Talibus ut flentem flens consolatur, & alga
Candidore sali grossum circumtulit Heros
Inuenere virum, qui se propositetur & urbis

Limatus
Regem As
poll. confos
latur.

JAC. FALKENBURG.

Milichius
princeps
Tarsidos.

Apol. cum
Milichio
colloquium

Indigenam, minimum nec Tarsidos urbe, ferentem
Iura suo populo, custodem aræq; Deorum.
Milichio nomen fuerat, cui principe lecto
Foemina digna, domi pensum tractabat herile.
Hæc Dyoniades fuerat, clarissima stirpe
LICENII, primas qui tunc exercitui urbis
Prefuit, & princeps in prælia duxerat agmen.
Hunc ubi Milichium venientem littore vasto
Errantes videre viri, mox talibus orsus
Dinus APOLLONIVS, mentem dictisq; serenat.

Macte, vir, ingenio, & par mansuetudine dinis,
Siste gradum, nec te veniendi discere causas
Poeniteat. Fato profugos diuina coëgit
Littoribus vestis subducere vela voluntas.
Dux ego APOLLONIVS, Tyrii celebratus in oris,
Antiochi, regno pulsus tamen ipse, furore,
Exilium non sponte peto Ptolomaidos aris.
Sed quia Pentapolim iussere capessere sortes,
Consultusq; DEVIS, cui flammæ a sydera parent,
Hacq; tenemus iter morti pietate Monarchæ
Fertile rus celsæ lustrandum duximus ante
Tarsidos, & Regi munuscula tradere vestro.
Nam quia fama tulit, dempta ubertate priori
Propitioq; minus cælo, penuria quanta
Publicolas dannosa premat panisq; cibiq;:
Commiseratus, opem vestris animabus, & ingens
Subsidium fero corporibus, vino, atque farina,
Quæq; tulit Tyrii modò foecundissima tellus.
Vnica saluandis cura imploranda carinis,
A dominoque roganda tuo, quæ rebus egenis
Adferat auxilium, tutum patiatur in istis
Quod latuisse locis miserum, non exulis unquam

Dignum

APOLL. LIB. II.

Dignum iniustitia, sed vi, atque furore fugatum.
Armorum mihi cura vacat: placabile posco
Hospitium, pulsis pacemq; rogamus amicis.
Non etenim indecores regno sumus inde futuri,
Principe militia ferrum tractare parati,
Quo Mars cunq; vocat, pariter qui cladibus urbem
Hanc opplere parat, prædamq; auertere captæ.
Nec studium geniale boni dubitamus amici
Defore, Rex idem consanguinitate propinquus
Cum sicut hic Pentarchi loci, generisq; propago
Ipse mei iussitque volens iniurere regna
Me sua sors fuerit nostro si inimica labori.
Hac monumenta sui, certi pignusq; fauoris,
Discedens patria dederat tellure benignus
Altistratus, gestamen Ophiræa intertextum
Sindone, fulgentes & iaspide (crede) pharetras.
Nec non fortanimo genitori ancilia donans
Aurea, Threuum cupidio superaddidit arcum,
Frenaq; bina, meus quæ cursibus excitus aruo,
Fert sonipes, spacium celerans contingere metæ,
Cum veniunt populis spectacula Olympica latis.

Euge, igitur, portu dignatum, ipsoq; receptu,
Ut quoque tranquilla dignetur pace Monarcha.
Ipse tuus (quoniam potes omnia) perfice, præses
Optime Tarogenum, nec tanti gloria facti
Desinet, aut tanta flaccescat gloria laudis.

Sic ait. ille manu prensum, curisque grauatum
Solatur, fatique vices memorando subinde
Instabiles, simili iactatos sorte recenset
Magnanimos quosque Heroas, Regesq; Ducesque,
Quos seu foeda fuit solio frustrata paterno
Ambitio, quibus aut innixa iniuria sceptri.

C.3.

Nec

IAC. FALKENBURG.

Nec monet aspectus tantum diuinus: at ipsa
Integritas morum iuuenili in pectore florens
Multa monet, docet atq; virū, quam maxima forma
Commoda virtuti sociarit diuina creatrix.

Nuntiat hæc igitur Regi responsa sereno
Milichius regni Proquestor, & indicat ore,
Aduenisse virum, qui tot fortissimus armis
Contudit ense viros, Solyma cùm perderet urbes.
At superum monitis versum impietate cruenta,
Corporis, atque animi moderantem cepta ferocis.
Hospitio dignum generis præstanis Regi
Quem sociat, Tyrii prognatum sanguine Mnesthei.
Huncq; patrocinio dignum, qui iure misertus,
Subleuat esuriem frumento largior, urbis.

Regis Tar-
sensis Altis-
strati facilis-
tas in R. As-
pollonium.

Rex, incredibile est, quantum stupefactus inhæret
Nomine APOLLONII, nec quid dubitare licet
Hunc fore, qui patria statuat virtute trophyum
De saeo Antiocho, mens crudelissima cuius
Tigride non feritate minor, rabiéque colubro.
Intra tecta iubet duci, & venerarier ostro
Sidonium iuuenem: quem cùm Rex ipse favore
Prosequitur facilis: magis inclinatur amore
Egregij Herois coruix pulcherrima Regis.
Et quia discessum profugi, metuitq; granatum
Mater APOLLONIVM curis, vaga vela daturum
Ad scisci generum miro properabat amore.
His etenim ambobus Diuum pater, atq; hominū Rex
Coniugio sobolem, thalami fructusq; negārat.
Unica duntaxat superabat filia soſpes,
Cui Lucina fuit nomen, que & sola superstes
Regni hæres totius erat, reclinrixque futura.
Hinc admirando cultu prædunitis Indi

Margaridis,

APOLL. LIB. II.

Margaridis, abacoque grani, pictisq; tapetis
 Aulæo variante domus laquearia toto,
 Instruitur mensa hic, vario dapiumq; paratu.
 Purpura culta Ducis, reginæ amplissima gaza
 Lucine decus eximum, & pulcherrima forma,
 Forma diis inuisa poli, mirandaque cunctis
 Gentibus, ac Tyri Herois facundia lingue,
 Diminam dapibus ciliarunt gratiam, & ipsum
 Numen adesse Iouis fortes dixerunt Quirites.
 Lantices non hic, perfusaque pocula dulci
 Nectare defuerant, radiantis imagine cœli.
 Plurima quid referam? quo Rex misimus Orbis
 Migit exili curas, animiq; dolorem
 Prorsus APOLLONIO cognatus sic comiter infit.

Quid, Lucina decus Charitum, Clariæq; ceteræ
 Pars venerandatus, melycum torpescere carmen
 Nunc finis, haud solito exhilarans conuincia cantu?
 Tu præsente nihil producis. Apolline quicquam,
 Laude piadignum? Mentem nec APOLLINIS eius,
 Qui tibi proximior, recreas Parnassidos hymno?
 Eia agè, range chelum, lyricumq; poëmaractæ
 Pectine bellicrepo, sic te Sappho inlyta, Musæ
 Pieridesq; colant, & numina Pallados alme.
 Davidis pariter quondam cecinere triumpho,
 Ore prophetissæ, Saule indignante maligno.

Nec mora, virgo parat digitis meditarier orsa
 Angelicis melycum carmen, dum pectine sacrum
 Pulsat ebur, quo non festinius villa Calypso
 Protulit, Arcadiusnū puer, vel Thratius Orpheus,
 Ille arbusta licet, nemus, & duriSSima saxa,
 Traxerit atq; feras: licet optimus autor Arion
 Garminibus mouit rigidos delphinas abyssi.

Apparatus
regalis con-
silio.

Lucina Re-
gis Altistra-
ti filia ci-
tharistria.

IAC. FALKENBURG.

Immo, sponte manu citharam Gryneus Apollo,
Delphorum posuisset agris, cantante decora
Virgine Lucina, formam comitante Diana,
Tam tenero tactu concinnat amabile Diua
Carmen, & auditum conuiue mulcet amici:
Sic celeri secat ungue chelum, facilique retractat
Pollice dulcisonas chordas theodosia Nympha.

Dum mirarentur, sit quanta scientia Diana
Psalmographæ, reliqui conuiue, omnesque stupescunt
Attoniti: flocci pendit Sidonius artem,
Idem Rexq; Tyri. causum quæsus, amicis
Non voce, at signo respondit, honesta parenti
Præfatus, simul atque chelum ferit ungue sonoram.
Et si quæ festina dedit pia carmina virgo,
Maius APOLLONII visa est sonuisse canentis
Dexteritas, rerum maiorq; scientia, & artis.
Hic primum violentus amor, Paphi eque pharetra
Sauciat ingenuum citharædum corda duorum.
Ardet amans iuuenis Dea florentissima Regis,
Virginis ardet amans Heros pulcherrimus alma.
Par utriq; animus miro exardebat amore,
Quem tamen ingenuus pudor, & constantia primum
Texit, & incertis iussit subsistere rebus.
Cen solet esse frequens mos, atq; receptus amantum,
Ut timeant tuto portu, metuantq; periclo
Infestante parum: cæci sint Sole sereno:
Illachryment summo perfusi gaudio: amicæ
Fulmina plus metuant tonitru Iouis, æthereo lapsa.
At quia iam patefacta fuit vis certa fauoris,
Gnataque discessum Tyri præsensit, inermem
Se simulans, magno curarum fluctuat estu.
Hunc amat, hunc solum intempesta somniat umbra
Noctis,

Apollonius
Citharcædo.

Lucinæ re-
pentinus
morbis.

APOLL. LIBER II.

Noctis, & huius soli mens est captiva, siueque
Obruta tristisico: nil praeter ambile corpus,
Conspectus, dulcesque manus, dulcēque loquela
Optat amatoris, qui cordi illapsus, & agram
Mancipat infirmæ mentem, & depascitur astu.
Sic amor ipse licet sit pernitiosus amanti,
Et se se interimat proprio furiata cupido
Motu agitata suo, tamen & se fascinat amens,
Alienusque putat committi criminis culpa,
Si non respondet, nec par in amore calescit.
Infirmari igitur, malefano brachia motu
Disycere, incertam causari nocte quietem,
Turbare incipiens vultus mutat malefana figuram,
Pectora Blandusia cristallo candidiora
Concutit, haud dubi⁹ monstrans nocumta furoris.

Rex insperatum turbata mente dolorem
Haurit & insignes medicorum consulit urbe,
Astrologumque tribus, si qua dispensia vita
Astra ferant genitæ: vel si, valetudine lesa,
Sit modus amissæ referendi damna salutis.
Dum sic indulgent luctu, summoque dolori,
Rex bonus, & Regina parens: mansuescere necdum
Tam gravis ipse dolor medica vult arte puellæ
Coniugis ipse parens properè consulta facessens,
Hanc memorare iubet causas, mortisque grauamen,
Debilitatis abest quando inde notabilis index,
Tunc impunè toro surgens miseranda puella,
Dulcis in amplexus patris ruit, oscula figens
Plurima, sic tandem & pulsa formidine fatur:
O' genitor, mea spes, ac illustratio cordis
Sola mei, summi veneror quem lege Tonantis
Subdita: dimidium vita es qui semper amate:

Rex turbas
tur ob mor-
bum filiz.

Lucinæ os-
ratio.

Da

IAC. FALKENBURG.

*Daveniam, precor, alme pater, si gnata pudore
Ipsa, pudicitiam, posuo, vitam, atque pudorem
Auxilio seruare tuo statui, atque renasci.
Nam quia fata volunt, qua sunt meditata salubre
Sat mihi nunc, sceptrisq; tuis contrarius ibis
Ipse DEO, quite tanto dignatus honore est?
Hic animus certe peccauit, (libera cuncta
Nunc fateor) si non veniunt hac numine summo.*

*Scis, pater, ingenuam veluti, morumque pudicam
Semper amatricem gnata hanc eduxeris omni
Tempore: nec quicquam fuerit magno ore sonandum,
Prater numen, amans quod nos complectitur ultrò.
Scis etiam in signes quam me cupere puellam,
Et geniti summis atavis, & Regibus ortis
Oruere Duces, multituia castra sequuti,
Illecti nostra specie, vultusq; figura:
Mens aliena tamen veluti summosq; refugit
Horriditate procos, tadisque exosa iugales.
Id tibi, si nulli te praeter, constat abunde.*

*Nunc genialis amor (si non fatalis) auroci
Sauciat cuictam pharetra: me vulnerat imo
Corde dolor, nimio Regis succensus amore.
Hunc pudor ipse licet prohibet me dicere, cogit
Summus amor, casto succedens rite pudori,
Edere APOLLONIVM, qui cu fligrante fauilla
Corripit hanc animam crudelis, & obruit igni.
Hunc amo, quē cūctis cu præfero mente Monarchis,
Sic (si fata volunt crudelia) ob huius amorem
Vita mihi mors est, & ineluctabile funus.*

*Te precor ergo pijs lachrymis, fletuque profuso,
Si tibi dulce meum fuit, aut optabile quicquam,
Ab genita misere me: da dextera dextram*

Poscat

APOLL. LIBER II.

Poscat amore novo, neū me crudelibus actans
Dissidijs, sāui patiare Cupidinis arcu
Sic infestari, & tua pectora, maxime Regum.
Si mihi connubium violato iure petendum
Virgintatis, & alterius subiisse cubile
Inuitam cogen, pater ah scis quām male multis
Cesserit, inuitio quorum data nuptia cubili,
Aut quibus emptus amor pretio, fusoq; doloso.
Nam nisi castus amor, connubia sancta secundet,
Uniat & vero nexo geminata duorum
Corpora desir. et ante prius concordia, ponat
Principio quām firma bone & vestigia pacis.
Hec nisi præstiteris genitor certissima vita
Imminet, en, finis, fastidit aq; salutis.
Aut quæ sic vrit me tollit flamma fauillis,
Succendenda rogo: vel si nequit igne cremari
Pectoris ignis atrox consumit proxima Ponti
Me vada fusciant, mersura ceraunia & undis.
Fac resonet littus Lucinam, da fera morsu
Bellua dilaceret, solam (tua pignora) gnatam.

Tunc genitor rursus delibans oscula gnata:
Parce metu cithorea, graui frangiq; dolore
Desine. Dipatrij, quorum memoranda per Orbeis
Sola viget pietas, tua nunc incepta secundent
Numine prospere (precor) dulcissima proles.
Coniugium siquidem reor id fatalc futurum,
Cūm mihi fors fortuna canat, cultiq;se Penates,
Externis generum regnis connubia gnata
Rite petiturum, mihi qui succedere regno
Debeat, & regere imperij dominatibus urbes.

Iam tibi si perspecta satis mens illius, enge
{ Si modò non remoratur iterū profectio tardat
Suscipienda

Rex confo-
latur filiam.

IAC. FALKENBURG.

*Suscipienda salo) coēant in foēda dext̄a.
Is mihi gnatus erit, viuo me quique parente
Gaudet, & generis nostri spes maxima surgat.
Huic nōster tribuatur honor, cum rite sepultus
Astra petam, rutilum fuerōque enectus ad axem.*

*Nunc igitur (tua cūm res hic, & cepta gerantur)
Tumet eum alloquitor: tibi si contrarius vltro
Ille repugnarit: frustra fœcundus amaror
Concutit hec luctus præcordia, amore calente.
At sedet huic animo si par sententia: vellem
Vos equidem castis sociari legibus olim,
Quid dxi me velle olim? Volo protinus istud
Instituatur opus, quod me senioq; granatum,
Et cupidum recrēct præuisa gente nepotum.*

*Dixit ut hec genitor, studio celerabat, & hecce
Cuncta sua amplexu uxoris gremioque profudit
Gaudia, mutato prodens vultuque fauorem
Propitium iuueni Tyro, gnatq; pudicæ.*

*At fuerat fandi quando data copia Nymphae,
Oscula, præueniens exordia cepta loquela,
Mille dabat: non illa oculos, faciemque decoram
Vertit ab aspectu Tyri, sed multa gemendo,
Exprimit has tandem suspirio pneuamate voces.*

*Fæmina colloquij quod prodigat emet, amice,
Alloquor, & quod te compello voce fauente,
Ne, precor id studio vano, linguaue procaci
Attribuisse velis: quoniam castissima vita,
Dissidet à vicijs, animi (mihi crede) nefandis.
Nec sic detestere meum, Dux inclyte morem,
Fæminee culpe ut transcribas cuncta sereno
Cepta animo, quæ nunc tibi proloquor, anfa ignotum
Compellare virum, secretaque pandere dicta.*

Quin

Oratio
Lucina.

APOLL. LIBER II.

Quin mea dexteritas & honesta intentio iussit
Notitiam tentare tui, pepigisse fidemq;
Ingenuum, quæ in te mihi perspectissima nunc est:
Addo, nostra quod hac se sanguine scindit ab uno
Posteritas, mansura eadem est q; propagine nostri.
Accedit pietas, quæ te vada liuidu ponti
Tentantem, tuto cupit hic consistere portu,
Audacter quo te moneam, qui extraneus, exul,
Et reficis laceram peregrino littore classem.
Dic mihi, cur hospes nostras accesseris oras?
Virginibus qui mos Tyrii? Latonia custos
An nemorum, famulæq; huic gestare pharetram
Consuenerè, feras sylvis clamore prementes?
Fama etenim nostras nuper peruenit ad aures
Quam telis agilis, quam sit pharetrata Diana,
Cursibus insignis velut & præuerterit apos,
Docta canum virides indagine cingere saltus.
Huic iterum placido Tyrius sermone subinfert
Ductor APOLLONIVS, pronæq; amplexibus hærens
Amplexu fouet, & demissa monilia collo
Conrectat, placitæ dans plurima basia Nympha.

Quis magis optato queat esse beatior ævo,
O' Lucina, decus sceptri, prælustre superni
Sydus & ipsa poli, Tyrio, cui contigit uno
Tempore commodiore loqui, purissima, & alma
Virginis attriccare manus, coramq; videre?
Vtilitas nam sola tui (mihi crede) petita
Cognitione manet. sicut cùm gemma metallo
Luxuriant, clausa in re nobiliore sole scens.
Causa subest Lachrymis, si lamentabile tempus
Ennumerem, fuitque vices, durosq; labores,
Qui profugum patria, furiati Regis ob iram,

Oratio R.
Apollonii.

Per

IAC. FALKE NBVRG.

Per mare, per terras, immixti clade fatigans.
Nam me naufragio bis dura pericula vita
Concomitata me & pelagi surgentibus undis.
Hic uacuus grauis rerum, partiq; secura est.
Fecerat at mihi spem tempestas tertia postquam,
Prospereiore uado me posse relinquere portum.
A patriæ statione me & detrudere classem
Impero: cogit hyems, & vis inimica tyranni
Antiochi, qui me duro certamine Martis
Uirio excedentem, monitis fatalibus, ira,
Igne, rogo, pelago, duris & territat armis.
Tunc Tyrius fugiens terris, Sidonia linquo
Castram meis populis, & propugnanda periclo
Mænia quara tione queunt: nec perfidus urbes
Deserui, mihi sed cunctum formidinc poena
Ipsa propinquorum ut fugerem commertia blanda,
Quos apud Antiochiam commercata salutem
Fraus fuerat nostram pretio, missisq; talentis.
Tunc mihi sollicitè cunctanti, quale futurum
Hoc iter, ipsa feris cum bruma approximet Eurus,
Hac animo tristi potior sententia visa est.
Non hoc ista potest tempestas remige sisti,
Absoluue (tacens mecum sic rebar) APOLLO.
Bruma propinqua iubet reliquos desistere nautas
Fluctibus horrendi pelagi, tu temet in undas
Abiicies, latus furibundum vectus in æquor?
Forte etiam medios venies de!apsus in hostes,
Si tibi Neptunus fuerit contrarius undis.
Sic insperato metui persæpe periclo.
Tunc colluctanti mecum, mihi suasit amicis
Mens mea pollicitis, fore non contraria fato
Cepta pio, patruis: regna imusero Regis,

Nempe

APOLL. LIBER II.

Nempe tui patris, qui me poscebat alumnū
Quāmprius est genitor Mnestheus sublatus ab Orbe.
Nanque liquet, veluti Syrophœnix sanguinis autor
(Qui se iactabat Ceturæq; Abrahæq; nepotem)
Sit nostri, cuius gemina est è stirpe propago,
Notificata suo ramo, cui nempe Phylethon
Cretus, & Albanor fuerant pregnante Melissa.
Iamque Philetiades Mnestheus, Altistratus atque
Ceu coluere simul patruelum iura duorum:
Sanguinitate mihi es pariter sic iuncta perenni.
Nam Syrophœnicis se sanguine scindit ab uno
Posteritas, quæ in me, te sola & fine quiescit.

Altera causa subest aduentus florida virgo.

Me quoq; traxit amor (quis enim leuis ardoramā-
Vt commendata totiens insignia formæ, (iūm)
Atque tui vultus liceat spectare figuram.
Crede mihi Æsonius toties optata petisset
Aurea colchidos haud, fucataq; vellera Iason,
Ni celebrata foret diuina formæ Medæ.
Rarus (crede mihi) ad Troiam venisset Achæus
Rex, nisi formam Helena vel concupisset in urbe,
Cernere ritè semel capta, cognoscere & illam,
Africa pro cuius rapiu, atque Europa, laborant.
Forma pudicitæ si non cognata fuisset,
Luxuriosa (procii) non turba petisset amorem
Penelopis, radio texentis pendula fila.
NEMO turpe colit, veluti nec turpis amatur.
Forma occultæ etenim quedam fomenta ministrat,
Et trahit ad se sensum præstantis imago
Virginis, ac sancto collucens corpore fulgor.
Ast ego quid dicam, purissima virgo, stupore
Ingenti oppletus, qui non tantummodo vidi,

Quæ

IAC. FALKE NBVRG.

Quae mihi fama tulit de te, verissima semper,
Omnia sed presens hac contemplatio vincu?
Forma tibi vere cum præstantissima, certe
Virgine diuina dignissima, pura, salubris,
Et niveo, & roseo nunc florentissima vultu.
Accedit formæ speciosæ amplissima dotis
Copia, diuinitatisq; potens, & alumnus abundans.
Quo pietas, probitasq; mihi laudanda tenore
Virgineusq; pudor, studium, & meditatio honestæ
Simplicitatis, amor superum, cultusque parentum?
Huc mihi aulcis ades requies, & amica voluptas,
Cum collaudandi studio, quo maxima mentem
Artis Apollineæ vegetans intentio stringit,
Ut te non dubitem vel Apollinis esse magistrum.
Non mulcere chelum, testudine ludere non sic
Crediderim Musas, Erato, diuinaq; canentem
Melpomenen: tanta est tangentis gratia neruos
Dulcisonos, tanta est melycire resonantia cantus.
O' mihi tam sanctam fuis sit tetigisse puellam,
Iungere & artifici dextra commune duobus
Hoc studium citharae, quod non discrimin adirem
Ipse volens, animam nihili faciensq; salutem?
Da mihi te facilem, tua numina cede petenti,
Dimidium o' anima nostra, tuque optima virgo.
Non mihi cacus amor furiata mente pudorem
Excutit: at potius pudibunda mentis adauget
Signa, & virtutis, quam non, nisi candor, honestas
Approbat, integritasq; mea hæc, quæ feruet amicam,
Non mihi disparibus sociandam moribus unquam.
Cæcopicæ id leges testantur: proximus omnis
Ducat ut, obstante hand consanguinitate propinquam.
Mos etiam Hebreis ille est, terrisq; receptus

Hifce

APOLL. LIBER II.

Hicce tuis patrijs. Iam nulla propinquior usquam
Extat amatorum quae me compellet aperte,
Ni genus antiquum nostro renonetur amore.

Et nisi APOLLONIVS pretium pietatis optimum,
Lucina in gremium saeclo veniente reponat
Tota sepulta ruat spes posteritatis oportet.

Vt taceam Regi Tyrio quod iuncta pudico
Ferreris thalamo : quanquam dos omnis abesset,
Tum mihi nuda placere potes sine comptior extet
Altera, margaridis totum quae corpus adornet.

Captus amore tui sic exardesto puella,
Vt tuus hoc animus dominetur pectore toto.

Tu mihi sola places, de te suscepta voluptas
Est mihi : tu Sol, ros, radius stellaeq; coruscus,
Quam fons hoc pectus, quod te genialiter ardens
Appetit, ut Veneris uehemens agit Hespertus astrō.

Hac Dea dum tacito secum rem corde voluntat,
Spemque dolum simulans, manifesto cedit amoris,
Et Regi breuiter cunctanti itala reddit.

Fortunate puer, Rex o clarissime regni
Sidonij, quae te formarum Diua creatrix,
Propitiusue DEVS tantis assuercererebus,
Imperio iussere suo, facundus ut istas
Eloquio tantas rerum perquirere causas
Occultos possesq; animi indagare labores.

Nullus enim ore tuo sermo prouenit, is idem
Quin stimulos nostro sub pectore vorset, APOLLO.
Nam velut ipse dies nequit occultarier umbris
Adueniente Deo : sic qui latet hactenus imo
Pectore fixus amor, nunc surgit, & ignea spargit
Semina, nunc animus studio conflagrat amoris,
Ni pristes, quod sponte petis, consensus & idem est.

Lucina oca
cultū amo-
rem mani-
festè prodit
Apollonio.

D.

Te

IAC. FALKENBURG.

Te propter morti tradar : te propter acerba
Vulnera perpetiar, si non miserebore, præstans
Rex, nostri, alleuians iustissima corda dolore,
Sed ne quid tantis cogat diffidere ceptis,
O' animæ pars summa meæ, de pone timorem.
Sum patris unigena, & magno dilecta fauore,
Charius ille meam pensat (mihi crede) salutem
Thesauro Lapithum, gemmis totius & Orbis.
Quampruis ille meum sinat exarescere corpus
Tabifico igne, meo qui nunc calet osse, medullas
Vrit, & abrepta requie depascitur artus.
Ille prius, luctu squallens, moriatur oportet.
Et quia concessa est libertas tota, procorum
Agmina fastidire : mihi concessa facultas
Seligere optatum, vulgata lege, maritum.
Tu mihi ritè places, de te concepta voluptas
Est mihi, tu Sol, ros, tu lucidus axe Planeta,
Irradians menti Lucina, ac corda serenans.
Annulus hic index nostri sit verus amoris,
Pignoris atque loco certissima dextera, dextram
Quæ retinet, blandis permistaq; basia labris.
Cetera pectus habet, quod te suspirat, anhelum,
Et mihi coniungi te ritè precatur, APOLLO.
Vade igitur, moesto referens responsa parenti
Conualuisse suam genitam, non arte magistri,
Aut medici: at sanam praesentia reddidit una
Unius saltum cytharœdi, & APOLLINIS almi
Auspicium, mentes hominum quicq; ora serenat.
Regis Altis.
Strati gau-
dium ob a-
deptum ge-
nerum.

Audiit ut genitor, remanens quanta cupido
Ceperit eximium Regem, Tyriumq; toparcham,
Coniugio quantum genitæ, thalamoq; ingali
Rite impetrando, precibus, studioq; laboret.

Connubia

APOLL. LIBER II.

Connubio Venerem, & virtutibus addit honorem.
Tunc citò decretare regali dore, puellam
Consociat iuueni mirando flore iuuentæ
Percelebrem: tunc templa petunt, arasq; Deorum,
Ingenti comitum pompa, grandiq; paratu.
Ad latus excelsi Regis, comitata puellis
Regia progenies, & gemmis fulgida, & auro
Emicat ac scandunt penetralia sancta facelli,
Archiereus precibus peragit dum sacra Tonanti.
Sicut ubi rutilum pelago ascensurus Olympum
Præuiat Auroram formosus Lucifer astro.
Aut Iouis aurato solio Saturnia surgens,
Quando manu prensum spacio trahit, ducit,
Cuncta mitent fulgore Deæ, gemmæ, atque metalli.
Sic ubi coniugium stabilit firmatque sacerdos,
Regia magnifico luxu regalis honorans
Exceptat turbam plausu, studioque fauenti.
Diditur omnis honos conuinis: fausta precantur
Coniugibusq; nouis: non Bacchus, non Ceres alma
Disciunt mensis: repetunt clamore Cytheron,
Nupta sui thalamum sponsi dum fausta capessit.

Coniugia.
R. Apoll. c. 6
sua dilecta
Lucina.

HISTORIAE DIVI APOLLONII LIBER III.

Heu mulè Sors misericseruit mortalibus Orbe
Quis fuerit cùm visu potes, splendesq; repente
Frangitur, & panidos fallit temeraria sensus.
Coniugibus fera fata breuem tribuere quietem
His, nimium infelix & gaudia distulit etas,
Dum Fortuna virum morosa fatigat, & aspera
D. 2.

Prosperitas
tis comes
miseria.

Fortunæ
constantia.
Est

IAC. FALKENBURG.

Est miserae dominae intentans nocumenta salutis.
Integer exactus fuerat quando annus, ab ipso
I emporie, quo Regalis Hymen sua cepta peregit,
Lumen APOLLONIO & Lucina tenerrima sponso
Præbuit optatum tenebris: en tota malorum
Lerna, malique Dii conspirauere bonorum
(coniugum in occasum, funestaq; damna salutis.

Nupta graui fœcunda utero, cùm proxima partu
Esset, ut interdum importabilis embrio ventre
Signa daret, lucis satagens, non ab fore longè
Tempus id, ipse suo natali forte dolore,
Obstetricanti facturus ubiq; laborem:
Niliacis ruit, ecce, iugis festinus, anhelus
Nuntius, Antiochum referens cœu vermis e sum
Littore Niliaci proceres liquere iacentem,
Antiochi exosi nomenq; genusq; nefandum.
Nuntiat is pariter diuinitus Antipagenam
Extinctam, posci Tyrium hunc in regna Dynasten,
Supplicibus votis populi, plebisq; rogatu
Vnanimi, nam ni veniat, feret alter honorem.

Apollonio
defertur re-
gnum Aes-
gypti.

Apolloni
ambitio.

Querela
Lucinæ.

Vicit APOLLONIVM famæ constantia, & ingens
Ambitio capit imperij, trabeaq; Canopi.
Quæ rerum nouitas, charæ cùm coniugis aures,
Impleuit, nihil illa minas perterrita seuas,
Imperium formidat & acre, at pallida vultu
Lamentans, lacrymis has miscuit ore querelas,
O' infelicem, mi uir, te coniuge Rege
Reginam. Quid enim nunc despontata marito
Magnanimo faciā? Quod (quæso) miserrima tempus
Exigerem, dempto mihi te dulcissime coniux?
In te tam fuerat constans fiducia solo
Fixa puerperio, misera am torqueret isto

APOLL. LIB. III.

Si audisses vasto seiuictus gurgite ponti,
Non te tardassent durissima saxa Zacinthi,
Scyronisue iugum, conuulsaq; regna Zoëti,
Aut Strophades, quondam tenuit quas dira Celæno.
Constituis tamen (heu) prægnantem linquere, forsan
Gaudia nec prærepta tibi contemnis? Abire
Si tamen urbe paras, tecum me tolle per undas,
Obsecro, ne dicar thalamo viduata ingali.
Aut quoque, quod restat, reliquum, dulcissime coniux,
In te rite spei, nunc affer: solarelinquar
Fac miseri, & partu videam tristissima prolis
Funera, reliqui asq; tuas mecum ire sub umbras.
Non poteras regnis patrijs contentus abire,
Non Syriae Sobala, præclaræ ac urbe Damasci,
Gessorumq; potens, firmum tibi condere regnum?
Ut semper aamno sa fuit præsumptio fallax,
Virtutiq; fuit temeraria cura periclo.

Huic bonus anteferens mentem, vultusq; viriles,
Reddit APOLLONIVS, rerū & granitate subinfert: Non me stulta tenet rerum persuasio, coniunx
Inclyta, & ambitionferor. Num excludere tantum
Munus, & imperij trabeam contemnere, sane
Mentis erat, regnum Nili neq; iungere nostro?
Si iusurandum violari posse Tyrannis
Iactat regnandi causa, cur sponte recuscm
Et decus, & sceptum Taneos, magnaq; Canopi?
Quod si tanta tamen maris est tibi nata cupido,
Atque amor insani fluctus, metuisq; fauorem
Præreptum populi, Reginam qui ore salutet,
Ni præsens venias mecum monstrata triumpho.
Cingere nunc subito, simul Euris carbasa demus.
Obstetricis opem, charæ nec desere alumna,

Apollonii
perseuerans
tia in proz
posito.

D.3.

Vt

IAC. FALKENBURG.

Ut quacunq; opus est præsto sunt tempore partus.

Idem Tarso
discelium
molitur.

*Sic ait, aptari mandans classemq; ratèisque,
Præmissis famulis, denso qui remige puppes
Impleuere cauas, quas mox onerare paratu
Certatim vario infistunt, Baccho, atque farina,
Tergore cornigerumq; boum, speciebus & Inds.
Exoritur magnus luctus, fletusque parentum
Publico, & p; vi, vicinorumque bonorum
Ad mare veliferum Reginam ex urbe sequentum.
Hac pariter dulces lacrymans complexa parentes,
Plurima singultans dedit, imperfectaque verba,
(ollacrymantem viro: nec quid, nisi triste videre,
Passim erat, & gemere, & vultus laniare decoros.
Quinetiam cuncti procumbunt littore ciues,
Et patet, & dulcis geritrix, populusq; frequenti
Qui prece fausta rati maria, ac faustissima vount
Et domino, dominæq; ratis, socijsq; profectus.*

Nauigatio
Regi..

*Littore irriduntur naues: iter omne carinis
Nastrolagus præit sortitus, & inchoat undas
Remigio, vastumq; secat proclivius aquor.
Tres adeo noctesque dies iter omne patebat
Continuas tacitum, nec quid remoratnr euntis,
Per vada salsa maris: latuit nimbosus Orion,
Atque Hyades, quarum damno est temulentia nautis.
Quarta sed Aëolis ubi flutibus excita sœnis,
Incubuit pelago tempestas horrida, fundum
Tethys atra ciet totum, surgente procella
Terribili, & rapidi feriunt propè sydera fluctus.
Hei mihi, quam subito ceptis contraria nostris
Fata reluctantur, penitusque procacibus ausis,
Mortales miseros ludit fortuna per Orbem.
Haud aliter quam qui studio, summoque labore*

Nititur

APOLL. LIB. III.

*Nititur excelse concendere culmina rupis,
Atque illum in præceps tonitru feriente tremendo,
Panicus error agit, raptatque per innia saxa.
Densantur tenebræ piceis consurgere cœlum
Nubibus, & denso glomerari turbine nimbis
Incipiunt, resonante salo, Zephyrōque tumente.
Iactantur puppes pelago, nunc sydera summa,
Nunc liceat teturum contingere perdite Auernum.*

*Nauiganti
tempestas
oboritur.*

*Dum furit, & vasto complectur murmure pontus
Effervens e vado, tellusq; tumultibus atris
Excita, terrifico pulsat clamore cauernas
Commotura solum, veniat si infestior Auster.
Hei mihi, tunc primum Rex cōturbatur APOLLO,
Immenso luctu fletuque miserrimus, acri.
Territa nam pelagiique minis, insuetaque coniunx
Prodigijs tanti, medio cadit inscia partu
Coniugis in gremium, quam sic dolor insperatus
Opprimit exanimem ut cuncti dixerit patronam.
Sic compressus erat miserande spiritus oris
Lucina, ut toto cessarit corpore virtus
Et suspirandi, atque tenerrima membra mouendi.
Non vigor arterijs, non sensus pectoris ullus.
Salua tamen soboles, & gnata miserrima partu
Permansit, matrē dū suffocat ecstasis, aura
Indulgentē quasi letho, sed corde sopito.
Hic primum luctus, faciesque miserrima rerum
Surgit, & a quoreis ululatus fluctibus ater
Additus, ac si alibi non sit mugitus, & horr or.
Dum lacrymat, dum Rex Tyrius tristissima flendo
Tempora producit, scuum tonat ore magister
Nauigij, iubet atque vadis exangue cadauer
Regina mergi: nec enim violentia corpus*

*Lucina pa-
rit filiam.*

IAC. FALKENBURG.

Exanimum maria ipsa pati, proraq; teneri
Posse nocens onus hoc, malint si pergere salui.

Talua ut audierat moestissimus aure maritus,
Mandatum violens naut& discindere vestem,
Dilacerare genas, testari ac sydera summa
Ceperat, indomito cupiens se mergere ponto.
Hunc tamen arreptum socij, toto agmine flentes,
Hortantur, genite parcat, iuxtaque parenti
Ipse sibi. Nec enim lucro data vita perenni
Numine stat miseris mortalibus atque caducis.
Omnia nata rnuunt, & temporis aucta senescunt
Curriculo, fœnum viridis veterascit ut arui:
Progenies hominum pariter sic fluxa recedit,
Somnia nocturna requie, umbramq; fugacem
Præueniens, Zephyri valide spirantis & auras.

Lucina in
mare abi-
citur à par-
tu.

Quid moror, urget aquæ vehemens volëtia puppim,
Raptat & intereuntis opes, quas nauit a ponto
Ejicit, alleuicars onus importabile, cùm Rex
Iam desferanti similis, charissima membra
Lyntre caupelagi committit coningis unde.
e Addidit auratas vestes, numerumq; moneta
Niliace, Antiochi testantia symbola nomen.
Tunc lachrymis, votisq; quid licet ipse fluentem
Prosequitur, donec conspectibus eripit Auster,
Tergeminumque vale, salutem eternumque profudit.

Tempestas dum sic vehemens, urgenteq; procella,
Litter inaccessum littus dum tangere terræ,
Et nequit ullius statione resistere portus.
Fertur inenoso pelago, recubatque sopita
Optima adhuc ratione Dea, & iacet icla stupore.
Tunc D E V S omnipotens, qui nautam prabuit huius
Se exiguæ cymbæ, & fluitantem rexit in undis,

Efficit,

APOLL. LIBER III.

Efficit, ut fluctus Ephesino littore sstant
Ah infelcis Reginæ corpus, ab ortu
Nempe dies quintus cum diluxisset Eoi.

Auspicio tunc forte diei latatus aruspex,
Idem etiam præstans Ephesina præsul in urbe,
Cui medicina fuit, resq; unguentaria curæ,
Primus adit littus, primus dextrâque carinam,
Et facilem longo ducens harpagine in vlnam,
Scrutatur tenui corpuscula sindone tecta.
Papè, quanta hominem capit admiratio, tantæ
Quanque inopina rei, loculum dum tangit apertum,
Frigida membra Deæ palpans? Putre ille cadaver
Esse ratus: quod sepe maris contingit abyso,
Mortua fluminibus credant ut corpora nautæ.
At, qui carpit iter iuxta Chermonis alumnus
(Nam medico id nomen fuerat) dum singula membra
Palpitat, extinctam minime proclamat, at arcto
Sic coiisse gelu, tempestatisq; marina
Horriditate manus, frigentia & ora dedisse.
Nec mora, Chermonem iubet experimenta magistrū
Artis adire suæ, fore, quod luctator anhelo
Spiritus ipse queat retineri pectore Nymphæ.

Aprat pharmacopæus miranda protinus omne
Dexteritate genus medicaminis, atque salubre
Unguentum: tepitò tunc ceu renouata vapore
Membra calent, tactum resilit cor, & horruit ægrum.
Motæ supercilio hinc deducens lumina lento,
Guttura dum resonant, laxata trachæaque vento
Ingemit, & tractum fundit suspiria fibris.
Coniugem adesse putans tristissima fœmina partu
Semianimi, Chermona pium compellat amanter:
Téne meæ cerno, coniux dulcissime, vite

Dimidium?

Lucine corp
pus Ephesu
defertur.

Chermon
medicus E-
phesinus.

Chermon-
tis pietas.

IAC. FALKENBVRG.

Dimidium? Desiste precor, desiste querelis
Regia progenies sum salua, refecta dolore
Languisci partus. Vixit mea candida proles?
Ah miseranda parens fidei constantia tantum
Anne tua meruit, te exponi casibus istis,
Et sic ferre tuae premium pietatis iniquum?

Chermon
consolatur
Reginam.

Ædepol, ô socij, Chermon maestissimus infert,
Condoleo misera, quacunque est, corde puella.

Non tuus hic coniux, non hic tua candida proles
O' mulier. Nam te casus quicunque fatigat,
Ille reliquit atrox Ephesini littoris vlua.

Pone metum, D E V S est summi moderator Olympi,

Atque tuae custos vita, nil durius in te

Hic reputa status: quoniam sors omnia vorsat
Ardua, terrendi cui non deest ansa; n: alignos.

Promeruit quod si pietas tua tempora vita

Vlterioris, amat rutili te conditor axis.

Exerceri isto te sic vult ille periclo,

Vt tua certa fides divino examine constet.

Nos quoque te vita donamus, & omnibus illis

Quaratio victus, que cura; q; sedula poscet.

Sic ait, atque sua thalamo dum collocat ipsam

Coniugis, oblatas epulas tremula exhibet, vltro

Quas illa indulgens lachrymis fastidit obortis.

Indigne lacerans squallens caput, atque decoros

Articulus oculos, lucem execrando molestam,

Hec eiuslatu tristissima verba profudit.

Lamentatio
Reginae.

Ergo erat in fatis, vt me miseranda malorum
Omnigenum ferat una dies? Me littore chari
Diruptam penitus patris, & genitricis amore
Despoliet? Domino viduet? Me prole parentem
Orbatam faciat? duris Aquilonibus actam

Per

APOLL. LIBER III.

Per vada seu a freti, terra modo iactet inermem
Exilio, generis, fame & percutente profusæ
Integritate meæ, vita vix traduce fluctu?
Sic mea vita D E O visa est preciosa, Charybdis
Vt fugiens, feriam vastissima saxa Pelori
Illi⁹, in quem me propæ desperatio vitæ
Raptat, ubi ingentes Syrtes hancura malorum?
Eniaceo penitus iam semisepulta dolore
Fœmina, cum Diu⁹ modo quæ fera prælia gessi.
Namque queri nequeo, sic mens stupefacta laborat
Impetu fulminei tonitrus, sic pectus anhelat.

Rumpe dolor tandem ter maxime, viscera nostri
Corporis, ardenti disrumpe obstacula curæta
Sanguine & lachrymæ, quam cor dabit ubere vena,
Tristitia eructans toto conamine virus.

Principium tanti quod sit lacrymabile luctus,
O' DEVS, o terræ immensæ, cœliq; creator?
Non ego, dulcis amor cum me genitoris obumbrat,
Dispeream gemitu, quæ sic (mea sacra) parentes
Deserui, ut nunquam visura domestica prorsus
Facta ancillarum, quæ lucubrando fideles
Exportant calathis data herilia pensa patronæ?
Non ego te, mi vir, dolcam, & dulcissime APOLLO,
Naufragus vndiuaga qui (prob) absorptus abyss⁹,
Factus es in prædam monstros per stagna marinis.
Si ferus incensa patria truculenter adortus
Barbarus, ense virum rigido ingulasset inermem,
Ipsa tamen moriens memet super ipsa dedissem
Funera, vulnifico pariter deperdita ferro.
Attamen & tumulo coalesset gratia membris
Compositis, nostrum ac momento elatus eodem
Spiritus utruusq; foret, pia fata sequendo.

Ille

IAC. FALKENBURG.

Ille perit per tot mille internalla locorum:
Ipsa iacens pereo, dum torrentissimus imber
Obruit hic lachrymae, sublato fine querendi.
Non te suspirarem, soboles charissima, nostro
Sanguine cui genitura data est, & lucis origo?
Est tibi (si portum forsan sortita salubrem)
Luctibus heu querulis peragenda infantia, dempta.
Me tibi matre tua, rigidae proiecta nouercae.
Esto quod edoctam claris virtutibus, illa
Altera facta parens (raro ab quod contigit) omni
Condecorat studio, pulchram depangat eburko
Pectine cæsariem, thalamo iungatq; ingali:
Attamen ipsa puto, suspiria plurima certe
Ab fore vix, cupiant qua ornari tempora, vultus
Et roscos leui medicarier ungine, vera,
A' vera (ab) matre hac, suxisti cuius in ipso
Viscere natuus intrinsecus ipsa liquores,
Quaq; sub hoc fracto portauit corde reclusam.

Reginæ pes
titio.

Sic ait, immenso turbans pia pectora luctu.
Dein modus ut lachrymis datus est, dolor atq; parūper
Cessit, tantarum revoluto cardine rerum,
Quo ferri nunquam miseranda putasset: eundem
Suppliciter Chermonta petit, sic tractet alumnam,
Regis ut augusti genitam, Regiq; marito
Fœdere legitimo iunctam, patriaque celebrem.
Sed quod sponte negat patriamque genusq; dolorem
Esse animi testem, se nomina coniugis aeo
Corde retenturam, pariter si naufragus vndis
Dispergit, manes oneret ne sponte marii
Inuidia, semetque malis maioribus ultrò
Implicitet, aduersæ pessundata fulmine sortis.

Tunc ubi perscrutata ratis, loculusq; superstans,
Litterulae q;

APOLL. LIBER III.

Litterulæq; brevis compendia, quis patuere
Et series rerum, & quo casu ea mersa profundo.
Hic tenor est scripti, inuenta & sententia talis.

Tu, quicunque maris sublimior accola fuis,
Littora præsidio ne tenes, piscaria sine
Te tenet ars, oro, captum hoc ex angue cadaver,
Stemmate regali cretum, sic funeris ergo
Rite sepulturæ manda, miseratus ut axis
Conditor ipse tui, benefacta salute rependat
Perpetua, que te comitetur in atria cœli,
Addat & his terris vulturo ingentia dona.
Hoc lachrymas nobis multas, summumq; dolorem,
Hem desiderium nostra que patrique relinquet.
Addidimus misero centum festeria, honesta
Ut queat exanimum corpus tumularier urna.
At tibi tantillæ lucris spes si qua nefandam
Gignet auaritiam, pietatem supprimet ardor
Nequitas: seculo execrere, maligne, nec unquam
Det tibi Parca locum, quo contumuleris humandum
More sepulchrali, fueris nisi sponte misertus,
Et tepido cumularis humo regalia membra.

Hæc ubi sollicite Chermon perlegit, amicis
Solatur pauidam dictis, ac talibus infit.

Possum equidem, Regina decens, meditarier ultrò,
Anxia sollicitam que cura molestet, abysso
Elapsam pelagi furiosi, quantus amaror
Ingruat, eximus vir, & exoptata parentum
Cum tibi cura subit: nec enim leue creditur esse
Amisse damnum patriæ, & consorti amicūm.
At spera, meliora D E V S, tibi & adferet etas.
Forsitan ipse, maris nimis indignante procella,
Ter ratus exanimem (nam vita, puppibus altis,

Forma com
mendandi
mortuos in
nauigatio
ne.

Chermotis
familiaris
consolatio,
qua Regine
dolorem
mitigare
conatur.

Corpora

IAC. FALKE NEVRG.

Corporacassa nefas vectare, nec vnda marina
Sustinet) in partu, lintri commisit, & vndis.
Tu spera, meliora D E V S, tibi & adferet etas.
Nam pius ipse tui coniux memor, ardua quando
Littora contigerit, prorsum tua funera queret.
Per mare, per terras veniet mox nuntius, urbem
Qui vestiget eam, quas sis tumulata sepulchro,
Lustret ut inferys coniux charissimus umbras.

Non ego percunctor nomen, pia fœmina, Regis,
Ne tibi successu vel temporis istud egenum
Exilium obiciatur, & hæc fortuna maligna:
Ne tu regali vel stemmate creta, procorum,
Mæchorumne dolo magis appetiare per urbem,
Sed tibi certa datur sanctissima fœmina per me
Optio, seu nostris animus tibi degere porro est
Sedibus (ista mihi sterilis cum nupserit uxor)
Gratus adoptat ampietate fovebo clientem.
Sin manus sacra consumere tempus in aula,
Et matronarum numero gaudere pudico,
Hic ube Cœnobio venerandæ sacra Diane
Fiuist. Vestalem faciam, Diu&q; ministram.
Te penes arbitrium est, & credit a regula uite.

O hominū, Diuumq; genus (tulit illa) Quod vñquā,
Inuisum hoc telluris onus voluistis in hosce
Innumerous casus, ob crimen trudere, & airox
Exitium, nece cum quo infelissima luctor?
O suspirati nimium, mea cura, parentes.
O coniux afflœte meus, proh dira tenella
Fata mea & sobolis. Quæ inclementissima nutrix
Materno orbatam premet ubere, & ore pareniis?
Est dolor amisisse patrem, dulcemq; parentem,
Blandis dulam sobolem, successu lucis iniquæ:

Quis

APOLL. LIBER III.

Quis meus iste dolor? qua uno charissima punto
Temporis amisi mea pignora cuncta? Seueram
Opto neccm. o subeat mihi terminus ultimus cui,
Qui (nisi sponte sequar) sinat hic tabescere luctu,
Et non posse more, veniet cum Parca pheretro.

Regine cas
libatus.

At tu, chare pater, qui mansuetudinis ergo
Gratus adoptatam, vita dignatus, & ade,
Te precor, o miser & famul & miserere, parentum
Officio functure meum, nec gratia, cælo
Debita, beneficij temet frustrabitur unquam.
At quia sacrati memorias consortia cœtus.
Sacra petam, templumq; Deæ, licet ipsa Ilithyæ
Numina nulla colo, sed maxima numina cœli,
A quibus æternam mentem, simul ista recepi
Corpora, quæ (o utinam) tumulo frigente iacerent.
Tutius esse reor, sanctæ dare nomina classi,
Ordinibusque pijs, peregrina littore terræ,
Quam nescire quibus mihi sunt commertia vita
Suscipienda, quibus cum participandus amorq;
Coniunctus placiti, quem prosperat autor Olympi.
Ast utinam mihi nec consortia sacra Diana,
Alteriusue Deæ fuerant visenda per Orbem.
Heu mihi preservata necis nocturna, marino
Gurgite quod non mersa fui, sine linte cauata.
Hoc tibi, chare pater, nostræ anchora & una salutis
In summos luctus seruata, dono metallum
Pondus & hoc auri, ne te mala lœdat egestas.

Nauigat interea, ferturq; miserrimus undis,
Sidonis atque Tyri princeps, natamq; tenellam,
Qua licet, arte fouet, cumisq; involuit egenis.
Vna etiam nutrix infelicissima matris
Lucina, infantem gremio que baiulat aegrum.

Apol: spres
imperio
voluntaria
nauigatio
nem expedit

Post

IAC. FALKE NBVRG.

Post varios tandem casus, pelagiq; labores,
Remigat ad portus præclaræ ductor Ioppe.

Dum lamentatur, fatum miserabile lugens
Coniugis, & natam, querit virtute magistram
Quæ educet, instituat. Meneles monstratur, inertem
Quæ disciplinis solita informare iuuentam,
Principis atque loci teneras nutritre puellas.
Huic iugur pacta genitam mercede locabat,
Testatus superos, se non rondere capillos
Velle suos, natam (quæ Tarsia nomine dicta est)
Ni prius ingenuo coniunxerit ipse marito.
Se tamen interea magni vada cerula mundi
Quæ sonat Oceanus, terram qui fluctibus ambit,
Niluaco nec se imperio, sceptrisq; teneri.
Orat item Menelen, ne cum nutritrice relictis
Divitijs teneram sobolem patiatur egere.
Se (cum fata volent) redeuntem cuncta talentis
Esse soluturum, superet modo pignus amoris
Tarsia, quæ à patriæ retulit cognomine nomen.

Rursus ad indomitum pelagus vocat Eurus euntem
Sidonium, qui per vastissima flumina vectus
Non numerandorum populorum vedit & urbes,
Et qualis medio penitus iacet insula ponto,
Tethyos occiduisq; vadis, ubi sydus, & undæ.

Debuit ut Meneles teneram cruduisse puellam,
Menelæ improbitas. Imbuere atque bonis sexennem moribus, huins
Filia discebat cœtanea iuncta tenella
Tarsiolæ, ambarum & visa ingeniosa iuuenta.
Filia sed quicquid Philomacia, sèpe colendo,
Sciuerat, id prompto memoratu Tarsia norat.
Impetus Ille fuit iuuenili in pectore præstans,
Sed divina fuit sapientia clarior eius.

Sic,

Indoles
Tarsia.

APOLL. LIBER III.

Sic, ut sollerti polleret pectore semper
 Illa magis, quam disciplina imbura magistra.
 Hanc igitur cuncti laudare frequenter, & acre
 Mirari ingenium, Menele indignante proterna.
 Præceptamq; tulit gnata male fœmina laudem.
 Aduocat ergo suum famulum, qui villicus horti
 Diuitis, & pecoris custos, rectorq; peculi
 Summus erat, mandans: Si vult se, coniuge, & omnes
 (Mancipy fuerat nam res, & barbarus) esse
 Incolumes gnatos, juguletur Tarsia ferro,
 Clam patre, clam famulis, clam cibis urbis loppes.
 O' mens, ô dñe & vetula scelerata tyrannis,
 Sanguinis ô maledicta sitis, molita misella
 Quæ crudele, nocens, atrox, lethumq; puellæ.

Tarsia das
tur ad occi-
dendum.

Ducitur ad littus, verum in scia, virgo pericli,
 Ludicra cuncta putans dominæ dictoria dura.
 Ast ubi nudari cernit, stringiq; mackeram,
 A tristi seruo Polycleto, viuere mallet
 Qui innocuam, timuit ferroq; attingere corpus,
 Indoluit subito, nimiumq; exterrita plorans
 Vnum orat, patiatur adhuc pia numina cœli
 Demeruisse prece, ac rem commendare Tonantis
 Iudicio, quæ se innocuam testabitur astris.

Indulget precibus Polycletus amior, axi
 Et confessuram glauca dimitit in ulua:
 Dum spaciatur agros, dumq; ultima tempora vita
 Flebiliter reputat, DOMINO mandatq; salutem,
 Iamq; redire parat, ingulum ceruice datura
 Supplicio, cœloque tenus suspiria dicit.
 Forte (DEO summo sic dispensante) marino
 Littore protecti piratae, & arundine densa,
 Prosilunt, prædamq; petunt, yapiendo puellam,

Tarsia à pi-
ratis rapitur

E

Quo

IAC. FALKENBURG.

Quæ fuerat morti iamiam tradenda cruentæ.

Pene & ademptus erat teneræ mactator alumne.

Tarsia à pis-
ratis vendis-
tur, & a Le-
none emis-
tur.

Diffugiunt subiti, pelagus superant que celose
Vndiflua fures, Machilenta protinus urbem

Mancipiōque petunt: mercatu exponitur insons

Vrbe puella nouo, quæ cùm præcelleret omnes

Exposita forma, precio quoque venit ingenti.

Illus at cupidus leno turpissimus, auri

Prostibulum causa qui struxerat, omnia soluit

Quæ licitabantur, ratus illam corpore quæstum

Olim facturam, iactura timenda metalli

Et quod nulla erit, hac Veneri famulante canina.

Tarsiaæ pros-
titutio.

Ducitur infelix, vitæ at sine criminè virgo,

Plenior huic postquam cum annis accreuerat etas,

In sceleratrum meretricum oompita, cantus

Quæ ludosq; ciunt foedissima scorta molossis

Associata suis, sordentibus undique mœchis

Impuris Veneris suibus, Bacchique lanistis.

Tarsiaæ tri-
bulatio.

Execrata procos, virgo execrata cynædos

Einlat, & magna testatur voce per umbras.

Non ego (phb, tantam scelerati auertite pestem

Mente pia) faciam, moriar licet error, an astus

Sit subterfugio, quis casto à corde requirat?

Dum lamentatur, sibi dum cupid ante debiscant

Ima soli, plaga capit, & fera iurgia lene,

Scommata multa: videns furū, mœchumq; maniplos.

Complicem adulterij turbam, pigrosq; cynedos.

Sæpius oblatam multis dolor armat, & ira.

Nam ferro minitat necem, nisi cæset adulter.

Pollicitis teneræ, & dono, dare verba puellæ.

Lenonis jn
probitas.

Quid tibi vis (inquit leno violentus) atroci

An ruitura necces, malesana puella? Nec illud

Scis

APOLL. LIBER III.

Scis apud immanem tortorem, in limine, lene,
Carmicis quod sit miseratio nulla sace! Ilo?
Indulge monitis, metuis nisi tela, sudesq;

O' precor (illa tulit) te per sanctissima coeli
Numina, per clemens fatum, Iunonis & alma
Imperium, moderator adhuc mitissimus iram,
Neue pudicitiam sic prosti: nisse decoram,
Florentemq; malis cogar. tibi sanius istud
Consilium certè fuerit, pater optime, leno.
Da citharam, cuius mihi vera scientia constat.
Hac ego quotidian ditem, faciamq; subinde
Æris abundantem, donec mercede redemptam,
Virginitas comitetur inops, emancipe lecto.

Sic ait, ac nuncos lacerans miseranda capillos,
Ac proiecta solo, supplex moderamina poscit
Intempestini conatus, principe ab eius
Nequitia, qui sic stupro obtrudebat amantūm.
Bellua cùm precibus, tenera tum flore puellæ
Mota, iubet cithara questum conquirat in urbe,
Et redeat nī opulenta domum: fore crimen atrocis
Cede rependendum, cùm virginitate profusa.

Vt tamen hic, lector, qua sit ratione puella
Libera facta, scias, paucis, aduerte, docebo.

Diximus antè, Duce Tyrium, cùm solueret urbe
Tarsensi, secum soboli prius antè creanda
Nutricem duxisse freto, cui nota fuerit
Nomina Liggesidæ, tenerumque lactet alumnus.
Hanc simul insigni pater urbe reliquit Ioppe
Urbe abiens, cui cùm funesta superuenit hora
Mortis, ad accitam sic ore locuta puellam est.

Huc ades, ô animæ placitissima Tarsia nostræ.
Me quia fata vocant durissima, morte propinqua,

Tarsia dis-
cit à sua nus-
trice suum
genus, & or-
iginem.

IAC. FALKENBURG.

Te tua scire velim (ut spero) meliora future.
Hunc Lysian reris genitorem? Hanc esse parentem
Tunc tuam reputas Menelen? Ne fallitor unquam,
Non nutritores sunt veri, absiste moneri.
Regia tu soboles: tibi Rex pater: illius ergo
Pouimus hanc teneram, mota pietate iuuentam.
Rcgis APOLLONII gnatam verè esse memento
Temet, qui Tyriis populis, Sidonis & ore
Prefuit, Antiochi pulsus feritate tyranni.
Huic quoque pro merito, varia gentesq; Duceſq;
In medio posuere foro (monumenta) columnas,
Sumptibus immensis, cœloque minantia saxa.
Dent tibi fata statum, precor, & multesma vite
Commoda: tempora dent prosperrima quæq; supremū
Testificata D E O S, tibi talia, Tarsia, linquo.

Tarsiae libe
ratio à leno
cinio.

Sic igitur toto mæstissima Tarsia vico
Cymbala personitans, dum commoda herilia querit
Barbite, dum lachrymis, luctu & squallebat egena:
Publica dum passim lustrat simulachra deorum
Heroumq; simul pape, videt hic bellacis
Nomen APOLLONII, Tyrio qui littore vectus,
Et Machilentanos, celebrem tutatus & urbem,
Tristi vexatam bello, Martisq; furore.
Illa igitur magno genitoris prendit asylon
Gaudio, & urbigenas cunctos testata colonos,
Vociferata refert: non hæc meruisse parentem,
Insignem pietate virum, ut nata unica sūnpro
Obiciatur, atrox emptam & quam leno teneret.

Athenago-
ras Machi-
lenranus
Rex.

Accurrunt ciues: primus rapit arma palestræ
Ductor Athenagoras, princeps regionis, & hæres.
Audit APOLLONII ut nomen, quo charior alter
Non erat in terris, vel foedere iunctior illi

Militie,

APOLL. LIB. III.

Militie, saluam inbet esse, & auere puellam.
Ac si quem penitus presumptio ludere fallax
Ceperit, & cupiet violator adesse pudoris
Virginei secum ferat is sua tela necessa est,
Exuosa proco, mercato sanguine stuprum.
Libera sic facta est pulcherrima Tarsia turpi
Seruitio, coniunx quam principis educat, huic
Diuinam formam mirata, genusque piorum,
Sic fato miserata, premi, casuque referri.
Ergo ubi liberior modus est concessus agendi
Quilibet, una fuit miser & antiquissima cura
Pectore inoffenso, ut veneretur numen Olympi,
Virgo pudicitiam cuius tutata fauore,
Et fore confidit tutandam iugiter iri.

HISTORIAE DIVI
APOLLONII
LIBER IIII.

Oceani pelago Tyritus defunctus, abyssum
Emensusq; vadis, quo coeli antarcticus axis,
Ignotum superis poterat sydusque videri,
Pertusus maris inde fuit, tantique laboris.
Filiolæ interea quartus signauerat annus,
Cum denis, vita etatem, totidem ipse thalasso
Exul APOLLONIVS transegerat, axis ob iram.
At (patriis affectum quis enim moderetur?) amicam
Dum superesse sibi genitam confidit, & optat
Ipse met accusat sese, quis liquerit orbam,
Auxiliq; inopem, non vero ductus amore.
Quid iunat Oceani vastum percurrere marmor,
(Hic iuxta meditatur) atrox discrimin adire,

Apollonius
de reditu
cogitat.

IAC. FALKENBURG.

Scyllæam rabiem, Syrtes superare furentes,
Si non parta tibi, aut sibi sunt commoda tantis
Impensis operum, cursus quem denique tædet?

Ergo suam reparat classem, magnumq; relinquens
Oceanpelagus, medium secat arduus æquor,
Æquor Atlantiados quod gurgitis haurit abyssum,
Calpe, Abylamq; secans terris irrumpit apertis,
Separat & trifidum lymphis luctantibus Orbem.
His petit antiquam pelago prouectus Ioppe
Tarsiolam, atque suam nutricem sponte requirens.
Soluitur in lachrymas Meneles, Lysiasq; scelesti,
Commonstrant tumulum genitæ, atq; fidelis alumna.
Vincit sacrilegi grauis attestatio patrem
Hospitis, accumulat qui luctibus altera vitæ
Tædia AFOLLONIO, sitienti pharmaca Mortis
Terrifice, harc nequeat iam quando abrumpere vitæ.

Iamque iter emensus freta per vastissima ponti,
Casu, sine D E O summo statuente Deorum,
Intrepido cursu Machilentum allabitur oris,
Cognitus haud ulli. Nam quæ cedentis imago,
Quique decorus erat vultus, squallore perenni
Contraxere genas rugis, næuosq; rigentes.
Non alius fuerat miseri nam vultus, & ora
Rgis APOLLONII, fuerat quam Nebuganezri,
Quem DEV Siratus sylvis abstulerat atris.
Ille etenim regni solio, trabeaque superbus
Quando suam Babylon miris iactantior effert
Laudibus, ac summum defraudat honore Tonantem,
De cœlo subito vox hac horrenda ruebat.
Nebuganezre, tibi cœlo hac responsa feruntur.
Te premet imperium carentis, & ira, Tonantis
Improbæ, cùm regno, gazaque superbiat auri.

Apollenii,
& Nebuganezri colla-
tio.

Cor,

APOLL. LIB. IIII.

Cor, sibi felicem vitam quod spondet, & annos,
Diripiēre hominum conspectibus, almāque nunquam
Tempora conficies, pecora inter inertia pastus.
Diripiēre domo patria: tibi gramen & herbæ
Pabula radicesq; soli, tibi turbidus undam
Gurges, & inuisē referent alimenta salutis
Sylvestres corni, pinaster, dumus, & ilex.
Ut tibi sat constet certo, sanctissima cœli
Numina quod terrasq; regunt, Regesq; gubernant
Quod nec sit toto violentia, vel maiestas
Ullus imperij tam formidabilis Orbe
Latuago, quam non vastoque fragore citatum
Fulmen, & aethereum vi conterat undiq; numen.

Contigerat pariter, Rex ille miserrimus inter
Cunctos mortales, solo detrusus aucto,
Et furys agitatus atrox, sylvestria lustra
Ut coleret, feritate feras ubi vicit agrestes,
Ausus & Hyrcana committere tigride bellum.
Graminis exaciat durissima tela Penia
Culmis, subq; dio recubans lambebat ab herbis,
Egrediente die, rorem, cœlestia mella.
Sic, ut ab herbiferis non ille recesserit aruis,
Quam prius in morem cepitue Libystridis ursa,
Tegmine setosoue hirsutior esse leonis.
Immo etiam longo protractu temporis, huius
(Tam granis ira Dei est) sic diriguere capilli
Crassitie, ut pennas aquilarum vincere possent.
Vngibus articulus sic incrassatus acutis,
Vngula cederet ut pecudum vastissima sonti,
Et nimis (ah) misero mortali, donec ab astris
Hunc dignatus amore DEVS, DEVS ille Deorum
Maximus, & tuto clemens miserator ab aeo.

E.4. Altera

IAC. FALKENBVRG.

Apoll. omnes
nibus ignos-
tus redit a
voluntario
exilio.

Alter a causa fuit, cur non sit cognitus ulli
Ductor APOLLONIVS, quod quicquid abeunte virebant
Incolumes, fatis iam concessere sepulti.

Ductor Athenagoras cunctis orbatus alumnis,
Unico Athenagora viuente, reliquerat Orbem,
Transcriptus numero patrum, veterique ceterue.
Principis huius adhuc mater superabat adulta,
Tarsia cuius erat studio, nutrita piaque
Immensi DOMINI cultuque, piisque timore.

Dum Machilentanum littus contingere salvo
Contigit, & portu validam subducere classem,
Tempus erat quando Dionysia lauta fauentes
(concelebrant nante Bromio, & donatica tollunt
Serta, puellari digito qua nexa sub umbra
Frondos si nemoris, & pocula leta coronant.
Applicuisse ferunt domino quando urbis opime,
Mirando insignem cultu, validamque paratu
Militiam Regis, peregrino littore vecti,
Et pacem sociis petuisse, & rebus amicum

Athenago-
ra & Apoll.
fædus.

Auxilium fessis: Rex magnificentior urbis
Venit Athenagoras, Regi tranquilla precatus
Fata Deum, socias iubet hunc inquirere terras.
Bis timido cecidere manus, bis horruit artus.

Nam validam classem dum cernit, & ardua Martis
Instrumenta feri timuit, ratus excidium urbis
Præsumpsisse Ducem, quo sanguine stagna coloret.
Miratur iuxta, quam vir truculentus & ore
Is fiet, at satrapæ cuncti, famulique sequaces
Angelica similes formæ, veniantque figuris.
Rursum igitur supplex, pacem cum fædere poscit.

At Rex magnanimus cōmunia fædera APOLLO
Sancit, & exosis cunctis civilibus huius

Officijs,

APOLL. LIBER IIII.

Officijs, urbem spernit, mensamq; paratam
Lauticys, solito tantum terit ocial luctu
Ob mortem genitae, & tristissima fata maritae.

At famuli studio visendi regna, locosq;
Exiliunt proris, calle m iussique capessunt
Qua patet ad muros iter, optatique recessus.
Corruerant terramotu celsique colossi
Vrbis at interea, simul occubuit quoque asylon
Nomen APOLLONII, quod Dux non nouerat urbis,
Ut cui nunc primum flos ipse parabat ephebo
Conciliare genit vultus, animumq; virilem.

Quando igitur princeps nec spe, nec blandiciebus
Se commoturum Heröem sperauerat ipsum,
Linqueret ut puppim conuaturus in aula:
Omnia regalis que sunt pulcherrimamense
Vasa, granes tripodas, pictos donatq; tapetes
Sidonio, ut pacis cupidus, frumenta: inbetq;
Cornigeros mactare boues, implere carinas
Farre suos famulos, dum cœna illabitur hora.

Concedere Ducestranstris, mensaque reiecta
Oppiparis dapibus vescuntur, & ordine longo
Pocula libabant Proceres spumantia Baccho,
Dum grauis eloquio Tyrius pia numina celi
Sollicitis precibus, votoque fatigat anhelus.

Ne vero quicquam princeps clarissimus urbis
Hic intentatum linquat: inbet oxyus arce
Se comat ornatu, gemmis, viridiisque smaragdo,
Auro Ophir eoque, tenerrima Tarsia virgo.
Nec cithara sit oblitera sua, studijq; canendi,
Lemiat ut luctus, & tristia tempora plectro
Principi, accentu, peregrini, carmina psallens.

Ductor APOLLONIUS Tyrium, cuius Musica seper
Cordis

Athenago-
ras conatur
Apoll. exhib-
larare, sed
frustra.

Nauticum
Regis com-
uiuum.

IAC. FALKENBURG.

Cordi erat, hac una se viuere credidit hora,
Luctu & respirare suo, modulamine fatus,
Lenimenta sui & capiens moderata doloris.
Ipsa chelum digitis virguncula florida castis
Dum ferit, & nuncis ebur album sedula tangit
Pectinibus, psalmum dulci super addidit ore,
Carmine APOLLONIVM virgo solata sequenti.

Psalmodia
Tarsiae.

Aude aliquid nostrae, Rex, indulgere Thalie,
Inclyte, Musicolam non dedignate puellam.
Pone supercilium, dulcissima carmina dicam,
Et tibi dulcisono resonabo carmina plectro.

Te Deus aeterno sibi fædere iungat APOLLO,
Sinec APOLLINEAM fastidis, hospes, alumna.
Si tibi qui luctus animum pressere maligni,
Gaudia mille feret pater, & Rex sanctus Olympi.

Me simili fortuna malo, pulsamq; procellis,
Curarum hoc voluit tandem consistere portu.

Nanfraga sum virgo, sed virginitate retenta
Inuiolata meum decus, obtinuque pudorem.

Castum corpus, mundissima membraq; sanctus
Ipse timor DOMINI rexit, Clariq; caterna.

Per scortes silui sed non sum conscientia scorti,
Sic rosa, que spinis nescit violarier ullis.

Corruerat rapiens gladium, ferientis ab ictu:
Tradita lenoni non sum violata pudore.

Nunc igitur, quoniam dempta est medicina doloris,
Cessarent lacrymae, mentis si vulnera cessent.

Nec mibi res melior posset contingere, charum
Cernere quam possem si funus id ante parentem.

Vnicare regali sum stemmate virgo creata,
Cum violens pelago genitricem dispulit Auster.

Spero volente DEO, referet mibi gaudia tempus,

Si

APOLL. LIBER IIII.

Si modo post tantas tenebras spenderet APOLLO.

*Tu quoq; fac, lachrymæ, fugiatque molestia luctus
Rex bone, qui nostras inuisis puppibus oras.*

*Nā DEVS ille hominū rector, plasmator & orbis,
Me sinet haud lachrymas casso funire labore.*

*Tu quoq; te fortē p̄sta, angustissime Regum,
Et tua nunc virtus animi superando puella
Infractæ vincat constantiam, amore Tonantis.*

*Obstupuit primo aspectu Sidonius Heros,
Cantum insperatum dum mente profundius abdit
Sollicita: hinc gemitum ducens à pectoris imo
Protulit, & lachrymans suspiria plurima fudit.
Tunc Machilento sic incipit ore Dynastæ.*

*Fortis Athenagora (licet ipse ignotus amicus
Sim tibi, sed fueram notissimus ante parenti,
(Crede, tuo, bellique domi fortissimus unus
Qui fuit, & fratriis mihi fœdere iunctus in armis)
Hæc ita si fuerint, quæ nunc canit ore puella
(Si modo Tharsiolæ nomen non dēerit) Olympi
Numina testor, ea est mea filia, quam mihi coniunx
Enixa est Lucina frēto, turbante procella.
Hanc propter luctus tenet iste granissimus, istam
(Si modo sit) propter vexant insomnia nocte.
Hanc ego turrigera discedens exul Iōppe,
Commissam Lysia, Menelæ liquique magistra,
Vt disciplinis animum regat huius honestis.
Quo cūm me genitæ vocat exoptata cupido,
Funera positam tumulo retulere sepultam.
Tunc ego Ioppensi lachrymans in littore inanem
Constitui statuam, & manes ter voce vocans.
Si fuerit nomen (ceu dixi) Tarsia verè
Filia nostra hac est: da (nec quid maximus unquam*

Oratio A.
pollonii.

Nos

IAC. FALKENBURG.

*Nos amor impedit) rapiam, ne forte & amore
Comprensam perimam. Nisi iam presagia fallunt,
Et succensus amor, genita est, certissima vita
Totius recolo quia fata peracta pueræ.*

*Apol. ex ins.
sperato ag.
moscit filia.*

*O' decus, o animi lux optatissima nostri
Tarsiola, o nostræ simulachrum mentis, & alma
Vita mea, ac requies anime placitissima nostræ.
Ergo erat in fatis, ut te, mea candida proles
Ante diem liceat venientem cernere letbi.
Salve terque quaterq; meum cor, gaudium, amórumque,
Atque tua misere verissima matris imago.
Ipse ego APOLLONIUS genitor tuus, & equore qui te
Suscepitam medio, partu genitrice perempta
Tradideram Lysiae, & Menelæ, (si nomina rectè
Conycio) Sed qua te nunc ratione repulsam
Hic video, nondum constat charissima proles.
Huic iterum lacrymans, concussaque pectora palmis,
Tarsiata refert, ut humi se supplice gestu
Conuoluit, pedibus demittens oscula patris.*

*Tarsi excis.
pit patrem.*

*Eternum, genitor, Rexq; invictissime salue,
Præsidium o misere gnata, spes, anchora vita
Atque huius, cui me D E V S associavit Olympi,
Hactenus incolumentq; suo dignatus amore est.
Nunc ego sum felix, pater humanissime, virgo,
Dummodo tu misere genitæ mihi reddere vitam
Inflitus, fuerat qua cassa vigore priori.
Linque (præcor) gemitus. de te solamina porro
Suscipienda mihi, quando lachrymabile tempus
Expleri nequit erumnis, minuique dolendo.
O' utinam charæ licuisset amica parentis
Corpora correctare semel, ratione decenti
Plenior imbutam cùm me corroboret atas.*

Aut

APOLL. LIBER IIII.

*Aut mihi scire siet fas, quare regione viarum
Occubet, vngue locum foderem telluris adunco.
Os mihi marcescens gazam prestatet amanti
Reliquias, miserae, saclo, exuuiasq; parentis.*

*Ne tamen hic cesseret nostri vindicta pudoris,
Mi genitor, te per iustissima numina supplex
Nunc precor, hunc occide canem, qui littore raptam
Ioppensi, turpi ganeo decreuerat omni
Spurcitur cunctis, ceu prædam obtrudere mœchis.
Degit at ille tua mango fœdissimus urbe,
Ductor Athenagora, vindictam posco pudoris,
Quo mihi constiterant, fatumq; salusque misella.*

*Surgit Athenagoras mensa, regressus in urbem,
Conuocat iratus ciues, rerumq; statum mox
Edocet, & iamiam delendam funditus urbem
Principe Sidonio, nisi sit damnatus atroci
Suppicio leno, quem Tarsia, tradita raptu,
Vix potuit salua ratione tenere modesti.*

*His dictis magna est populi commotio facta.
Fit clamor tota, subitus concursus in urbe,
Impetus exoritur vehemens, tunc principe iussu
Flammanti exurunt lenonis funditus ades,
Protrurbant ipsumq; foco, cum coniuge, & omni
Prostibulo, fuerant quo clausi turpiter illi,
Qui improba quæsierat Veneris monumenta nefanda.
Omnis adhæc fuerat numerosa pecunia ditis
Tradita lenonis, populo statuente, decore
Filiolæ Tyrii, dotalis nomine sortis.*

*Magnus Athenagoras penitus perpenderet omnē Athenagor
rae consule
tatio.
Quando statum, & causas rerum, sit quanta potestas
Sidonio terra, atque mari: quam celtica verē
Tarsia sit, prestantis diuino & corpore virgo.*

*Leno cum
omni suo se
dalitio exus
ritur.*

Regem

IAC. FALKE NBVRG.

Regem adit, & Regi est placido sic ore locutus:

Athenago-
ta oratio.

Maxime Sidonium princeps, quem fata Deorum
Incolumem terris innexit ab aquore nostris,
Tu scis, quanta meo fiducia iacta parente
In te rite fuit quondam, quem dicis in armis
Fraterno temet semper redamasse favore.
Iam quoque scis, rerum & testantr plurima signa,
Me duce quod chara est tibi reddit a filia, tanto
Tempore quæsita, & iam deplorata: parentum
Præsidio virgo quod mansit & illa meorum.
Te precor ergo, mea hic si qua benefacta sequetur
Gratia, da stabilis thalamo Concordia iungat
Coniugij gnataq; tuam, meque, inclyte princeps.
Ipse tuum simulum vita me sospite dicam,
Et tibi promerito grates pietate refundam.
Addo, quod à teneris simul hic accrenimus ambo
Unguiculis, & erit facilis coniunctio, cum par
Et as nostra modo sit, adultior ipse sed extem.

Apollonii
benevolētia
in recipien-
do genero
Athe.

Votum A-
poll.

Di Superi, (Tyrius Rex addit) Amice, mearum
Curarum extinctor, potes an diuinius ullum
Consilium eligere hoc ipso, quod te mihi charum
Adsciscat generum, genitam societq; marito?
En tua sit: testata sit hac promissio dextra.
En sacer ipse tuus dicar, quemcunq; laborem
Fata ferent, quocunque loco fortuna locarit.
At prius ipse suas partes Hymenæus Hymen quam
Consecrat, & nuptæ sponsum thalamo addat adeptæ
Sunt mea vota mihi prius exoluenda facello,
Quod me summorum à Tyrijs, & Gadibus vnda,
Angelus Oceano in medio perquirere iussit,
Extructum sacris Ephesino rure Diane.
Hic ego vota D E O soluam, reducisq; trophyon
Instituam

APOLL. LIBER IIII.

Instituam Tyrii, quo me mirabitur olim
Posteritas, & me numen mage diliger alnum,
Auspiciis cuius superata ceraunia ponti
Horrisoni, tot sunt immania gurgite monstra
Fixa meis iaculis, tot regna extrincta, tot urbes,
Oceano in magno quo sunt loca iuta profundo.
Hic facienda mihi clara, est q; professio vita
Publica, quis terris, quis sim iustatus in undis
Pulsus ab Antiocho: quæq; oblitata per Orbem
Damna mihi, charæ post funera coniugis olim.

Eugegitur, conscenderat in gener optime, nostram,
Atque via comitem temet mihi iunge futura.
Tarsia nostra simul, visendam religionem
Propter, eat, cithara relevans graue tadium abyssi.

Dant igitur liquidis fluit antia carasa ventis
Sidoni proceres, Machilentaniq; Quirtes,
Et citò contingunt littus famulantibus auris,
Quo Triuia specus, & venerabilis ara Diana.

Pontifcum turbam primum veneranter honorant
Gestibus externis, animo & templantur Olympum,
Suspensi sacris, ac religione Tonantis.

Hic Ilithia dum collegia sacra frequentant
Munera honoratis tribuunt & plurima claustro
Virginibus, castæ matronarumq; caterua.
Longo circumstant ex ordine ritè puelle
Angelicis similes formis, quæ inter & huius
Vxor APOLLINI, cunctas quæ excelluit oris
Diuina speculo, cultu celebrisq; Diana.

Hæc ignota viro, non nouerat illa maritum.

Singula dum lustrant, Panchaïa thura Sabæo
Mistaque succendunt, & fumo templa vaporant:
Aduentus cansam petit ediri ritè sacerdas,

Apoll nau-
gat Ephesū
Ioniae,

IAC. FALKE NBVRG.

Et que causa Ducestantis attraxerit armis.
An pacem rebus portent, bellumne Pelasgis.
Esse nefas (memorat) Triuiae venerabile fanum,
Visere militiam, & contingi sanguine postes
Conspersi hominum, quos Mars ferus abstulit, armis.
Tunc Rex Sidonius pro cunctis talia reddit:

Apollonius
Soluti vo-
tum.

Præsul, & Archiercus magna celebrande Diana,
Sacrorumq; potens, metuendi limina templi
Ausos concendiisse tui, non vana coegerit
Ambitio, aut animos flexit temeraria cura.
Est mihi nam constans voti promissio facta.
Nanque assumta fides isto vult fine ligamen
Linquere, quo cesserit spontanea, libera rursus
Sponsio facta D E O, mea quam præsentia adimpleret.
Nam licet omne solum telluris, & unda marina,
Omne genus nemorum, rupesq; plasæisque profunda,
Axis & ipse D E O parent, ac quolibet antro
Ipse D E V S nostras voces exaudiat almus,
(Quod mihi non dubium fuerat) sed iussit id ipsum
Angelus, axe ruens, somnis inquirere templum.
Sic igitur voni: mihi sic suscepta voluntas
Visendi templum Triuiae, fragransq; sacellum.
Iussit enim hic scriptis me linquere cuncta tabellis
Facta mea, & gestas res angelus, aetheru tranans.

Hec igitur certis annalibus insere, sancte
Præsbyter, hec nostri series memoranda laboris.

Commemo-
rat Apol.
suas res ge-
stas.

D V X ego APOLLONIVS Mnesthei qui filius,
Vrbe satus Tyria, cum me fera fata tulissent (atq;
In terram Iude, fuit antiquissima cordis
Cura mei, totam gentem pessundare ferro:
Ignibus exustas urbes, camposque, nemusque
Hebraum, Antiochi iussu extirpare furentis.

At

APOLL. LIBER. IIII.

At D E V S omnipotens, rutili qui sydera cœli
Condidit, haud voluit ditescere sanguine fuso
Sidonium iuuenem, qui tunc fera cœstra sequitur,
Sacrilegam vixi vitam, cœde, atque rapina.

Tunc mihi, correpto graniter, fors angelus inquit:

Heus maledicte D E I temptor, violator & aræ,
Tu miseris alijs incommoda multa creasti,
Accipies iterum dispensia mille tuorum
Regrorum, & vitæ, nec, qui soletur, habebis.

Sic pater omnipotens, quam non sperauerat, horam,
Mens mea, nonnumeris immisit ab axe periclis.
Naufragiū bis passus eram: hinc sumpensus in atrox
Exilium, Antiocho vitæ insidiante cruento.

Accessi profugus littus Tarsense carinis,
Cùmq; modum rebar fatum posuisse furor;
Duxi Tarsensis Regis gnatumq; pudicam,
Et celebrem forma, quæ facta puerpera ponto,
Interiit, pelagi concredita lyntre procellis,
De qua suscepta est mihi filia Tarsia; at illam
Conspicere, ac funus perquirere in Orbe nequini.
Denum ubi perræsus fueram pelagi, atque laborum,
Hanc genitam viso, soceri atque Altistratis oram
Prænchor ipse volens, Lucina coniuge nostra
Orbatus: nec enim dolor is suisset amicæ
Aspectum sufferre socrus, patris atque querelas.

Nunc igitur, quia iam mihi reddit a filia sospes,
Incolumisq; gener, nunquam licet agnitus ante
Gratia summa ibi, Rex ô ter maxime mundi,
Diditur abs humili famulo, misericorde cliente.
Hac voti summa est, hec nostræ intentio cordis,
Quam memori condit libro, diuine sacerdos,
Pro que labore tuo, sume hoc regale talentum.

Apoll. gra.
titudo erga
Deum.

IAC. FALKENBURG.

Vehemen-
tia amoris
in Lucina.

Hei mihi quo succensa igni miseranda virago,
Et stupefacta suum Lucina ardenter ardet
Impete compellare virum, metuitq; videndo?
Cunctatur, subeunt dum cuncta incognitamentem.
Est in conspectu coniux, & gnata thalasso
Quam peperit: tamen ignorantia fallit amorem.
Sicut ubi fumans nemo contingere ferrum,
Niprius exploret digito, audet, is ante calorem.
Iamq; recessurus Tyrius cum Tarsia, & ipso
Principe Athenagora, dum celtica munera cunctis
Virginibus templo donaret: ea ipsa refecta
Corde magisterio, rem tali protinus audax
Aggreditur, remouetq; iugum scruale timoris.

Lucina an-
nuli benefis
cio ab Apol.
coniuge ag-
noscitur.

Annulus ille aderat, collo suspensus eburno,
In mare proiecta, quem sponsus amabilis urbe
Tradiderat patria, in monumentum, & pignus amoris.
Hunc capit occulte, polit, extergitq; mariti
Et valedictur & dextra ingerit inclita coniunx.
Miratur subito regalia munera princeps,
Et vix conspecto signo cognoscitur vxor.
Pape, euax, que tunc veniebant gaudia cunctis?
Qua lacryma mista singultu? quantus & ardor
Colloqui? amplexus? dulcissima basia mixtim
Qua data sunt genitae, atq; viro? Qua sustinet vxor,
Atque parens sponsae, gener eiusdemq; futurus?
Non ego, si celi radiantia sydera nocte,
Vere rosas, aestate noua surgentia thyrso
Germina, puluera & aut numerarem corpora terra:
Gaudia, dulciloquos sermones, oscula, fletus,
Vel sucunda queam dicta enumerare reperte
Coniugis à domino: dulcis genitricis ab alma
Filiola, insuetum primò cui nomen amicæ.

Matris,

APOLL. LIBER IIII.

Matris, at in solitum mox dulcescebat amore.

Mratur pariter dulcissima pignora mater,

Reddit a fortuito deumitūs, incipit atque

Discere Tarsiōe Dea consuetudine nomen.

Consecrat ergo diem, solenni more sacerdos
Nomen Ephemerides inter, referensq; Calendas
Fortis APOLLONII, memoretur ut inclytus Heros,
Ipſa quoād vasti durauerit orbita mundi.

Letitia exultant cuncti: fit peruvia porta
Ciubus: hi magno studio, plausuque fuenti
Accipiunt fortem Tyrium, cui regia coniunx
Ad latus ingreditur, juxtimq; tenerrima virgo
Tarsia, cum sposo, & Machilente principe terre.
Multus bonus crebro ducit coniunx princeps
In longas noctes, Ephesinae inuitat & urbis
Patricios proceres, ciues, fortesq; Quirites
Dum genero gnata nuptu desponsat habendum.
Credibile hand cuiquam qua collaudatio, quanta
Delitiae dapium fuerint, quis fulgor ubique
Processus tanti: duratio quanta nouat
Hic sit amicitiae coniunx inter & ipsos
Observata Duces, quos vniūt aurea Pallas.

His ita transactis, Machilenta protinus urbem
Nauigis repetunt: oritur communis ubique
Letitia, atque hilares perfundunt gaudia sensus.
Hic ubi iam coniunatum satis, atque superque, est,
Pentapolin repetunt: vietam tamen ante trucidant
Iudicio Menelen, Lysia cum coniuge turpi.
Hinc repetunt Tarsum, quam Rex Altistratus auo
Quamlibet imbellis, tamen obtinet, atque gubernat.
Nulla super misero spes est gnatae relictæ,
At minus hoc multo generi, neptisq; decora.

Nuptiæ A-
thenagoræ
cum Tarsia.

Pœna scelos-
ratæ Menes-
læ, & profas-
natæ fidci.

IAC. FALKENBURG.

Improuisus adest igitur Sidōnius Heros
Coniuge cum celebri, genita, generōque fauenti.

Apollonius Nuntius ut retulit Regi, vexilla nitere
redux soce= Puppibus undisfluis, profugus quæ anexerat olim
rum inuisit. Fortis **APOLLONIVS** (dij) qual lenitate relicto
Profiluit semum, cultu & diademe, gaudens?
Conscendit celsa Rex sponte palacia turris,
Qua veterum positu stabant simulachra Quiritūm,
Magnanimūq; Ducum, Regum qui nomina dextris
Promeruere suis, summum & virtutis honorem.
Illiis elato prospectu cernere classem
Fortis **APOLLONII** dum datur illius ultrò
Symbola miratur placido trepidantia vento.
Cernit Hyperboreos depictos ordine gryphes,
Remige ut alato cataphractūm scuta virorum
Disficiant, sefforem, & equos violenter in auras
Subnolitando necent, nec quicquam bractea ferri
Dum crepitat, brutumq; petant hastilia præda.
Norat **APOLLONII** vela esse micantia: at omnis
Concederat genitæ iam spes, quam credidit umbris
Submersam, partu fuerat cum fracta cruento.
Ast ubi conspexit generum, gnatamq; decoram,
Cumq; viro neptem, stupuit sermone retento,
Et vix vix tandem lacrymas cum voce profudit.
O mihi præ cunctis mortalibus unice Apollo
Charus, & ô mea progenies Lucina, me & q;
Maxima pars animæ. Quæ te cum nepte, tu quoque
Cum genero pietas Diuūm mihi retulit undis
Incolumes? Æno hac pietas memoretur oportet.
Tunc pater, ac genitrix, longi matura Sibylla,
(Regiaprogenies Ptolomai principis) aui,
Fortis **APOLLONII**, & Lucina amplexibus herent,
Neptis

APOLL. LIBER IIII.

Neptis & ingenua, multum lacrymando, querendo
Conrectant semet, donec sublata recessit
Tristitia, & veteres abolerunt gaudia curas.

Hinc breve post tempus rursum vocatur ad ingens
Imperium Aegypti Tyrius, quod subiicit armis,
Eyciens illos, qui se intrusere per arma.

Niliacum pacans totum dominatibus aruum,
Obtinuit porrò regnum Dux Antiochenum
Sidonis, atque Tyri, fuit huic & subdita Tarsus,
Pentapolisq; suo domino quæ iusta, quo: annis
Pendere consuērat velut ante, tributa ferebat.
Infans huic natus, patrio quem nomine gaudens
Dixit APOLLONIVM, statuit Tarsique toparcham.

Coniuge Lucina cum dulci absoluerat annos
Octoginta senex, & quatuor, hancce lacerto
Scriberet historiam p: oprio cùm maximus Heros
Orbis APOLLONIUS, Graio sermone relictam,
Qua grane dissidium fati, tristissima iuxta
Tempora, naufragium, errorem per inhospitare regna
Scripsit Atlantiados: demum tot gaudia, partum
Imperium Aegypti, sociam, genitam p: receptam,
Denique placati sanctissima numinis acta.

CONCLVSION. HIS. APOLLON.

Iam, si tantatua est bonitas, pater optime rerum
De bonitate tua dubitet quis pauper, egena
Conditione licet, prædura & sorte granatus?

LAVS DEO.

Sis patiens, virtutis amans, honor ultrò sequetur:
Se fugientem ornat gloria namque virum.

Cicero.

Historia est testis temporum, lux veritatis, vita me-
moria, magistra vita, nuncia vetustatis.

Apollo, dos-
minatus, &
vitæ caras-
trophe.

Anno 232.
post Alexan-
drū h.e. 21.
ante initiu-
Monarchiæ
Rom. 68.
ante incarn.
Christi.

IN EANDEM DE VITA
D. APOLLONII MNE

Imperante
Cæs. Ger-
mano 41.
Maximil. 2.
A. contra
Turcarum
Imp. xi. So-
lymannum,
in obsidio-
ne Zigelhi
mortuum.

sthida, Regis Phœnicie, Antiochi Syriæ Regis scutia
propulsati, historiā: singulari opera ac sedulitate permag-
na, partim ex fragmentorum, dubio sermone cùm Græcè
tum Latinè ab ipso errante Apollonio ante annos 1646.
manuscriptorum, exemplari antiquato, ab Autore, tempo-
re expeditionis Hungaricæ Milite cœlesti, in arce Leuca
versus Dalmatiam apud Sirfinum sacrificiū, hominē caus-
dice stupidiorem & Scytha inductiorem, inuenito: & imita-
tione librorum Macchabæorum, cum quibus magnam
habere cognitionem videtur, paraphrasi carmentali
in poema hoc conuersam: partim vero & potiss.
Matte proprio efficiam, atque cum doctrinaliū
singulorū, summarim ad margines notatorū,
paratitlis, in libros 4. Autore Ia. Falkens
burgio, LL. D. Comite Palatino, res-
tiginanibus accommodati, digestam.

EPIGRAMMA
Georgij Milichi Hierapolitani,
Germani

Multiplices hominum casus, & fortia facta,
Germanus paucis explicat hisce libris.
Inuenies hic & viti & virtutis alumnos,
Quos venerere bonos, quos fugiasq; malos.
Inde rosas, violasq; legas & lilia grata:
Hinc scelerum auctores fueris esse feras.

In oī detestationem, eiusdem.

Sunt labor, arsq; Dei, & vigilancia reddit opimos:
Puluinar Satana desidiosus homo.
Nil medio melius, medium tenuere beati:
Carmine sic vates dicere grata student.
Grata Dei sparsa est diuinos fama per actus,
Qui iuuat hos, famam promouet ille Dei.

EX

INCL YTA MAR

chis Academia Francofordiana ad Viadrum pat-
tria, ante annos 19. discedenti, familiariter, ad DN.

Philippum Melanthonē G. Sabinus. item

Albimonte Viennam, ad Vicecancell

Larium Imperii, D. Seldium, Casp.

Peucerus. & publicē

Rector Academiæ F. Vniuersis, quibus hæc literæ ex-
hibitæ fuerint, cum ea summissionis reuerentia &
officij mentione, qua uti erga vnumquemque de-
bet, S. D. De quibus causis institutum, vt testimonia pu-
blicarum literarū dentur potentib. ex iis vt id nobili huic
iueni Iacobo Falckenburgk Neomarchiaco impertire-
mus, præcipuas securi sumus, qui apud nos triennio inte-
gro ita vixit, vt mores & studia sua p̄baret vniuersis, quib.
notus esset & familiaris atque à præcipuis diligi merere-
tur. Educatus n. in studiis literarū sub opt. Magistris cùm
fundamenta harum posuisset in maris Baltici nobis affinis
bus regionib. postea à parēte in Academiam nostram hanc
missus, ea secum attulit, quibus supersirui laudabile doctrin-
æ ædificium posset. In opt. itaque disciplinis & artibus
celeriter progressiones fecit luculētas, cùm & publicā do-
ctrinam frequentaret & priuatim consuetudine & opera
vteretur eorū, à quibus excoleretur. In poēsi se talem exhibi-
buit semper, vt quibusuis mirum in modum placeret. Inde
aggressus studia ciuilia minime infeliciter hæc ingressus est
& publicis ac priuatis Doctoribus vtens, tantum in his p̄-
fecit, vt si hæc persequi ei contingat, spes sit indubitata vt
iūlem eum R. eipub. ciuem futuruin, qui legibus interpretan-
dis, & quitate explicandis, controversiis tollendis operam
nauet patriæ & iuris sit & iustitiæ consultus.

Ad cætera quod attinet, placidè & moderatè eum vixisse
comperimus & probitatis ac pudoris laudem esse consecu-
tum, quam nos quidem præcipuam esse arbitramur, cùm
propria sit iam hominū neque temporibus vlla ex parte
adiuuetur. Hac prædicatione meritæ laudis, quod est virtus
tis præmium, ornare hunc aluminum & conterraneum no-
strum voluimus & debuimus. Atque hoc modo simul in-
posterum etiam quasi obligare studium & curam ipsius ad
tenendum confiendumq; hanc curam vitæ & studiorū
& par-

& partiam laudem tuendi amplificandiq; in his præsertim
sæculi nostri corruptis moribus & iudiciorū peruersitate.

Postremo cū significaret nobis se deinceps in alia do-
ctrinæ loca ad prosequenda studia sua proficiisci velle, & ad
externorum m̄eres & ingeria cognoscenda animum cons-
uertisse: Non tantum ad suos, sed multo magis ad exter-
nos eum literarum nostrarum testimonio instruendū cens-
suimus. Nam & qui sint aducnientes hospites sciri prodest
& occurrentum apud alios hoc modo improborū fraudi:
Neq; n. hoc nouum es, sed ab antiquo multiusq; ḡates, im-
pudenter mentientes ac procaces, secundū Homē. sentētiā:
Θαρσαλίοι οὐαὶ δεῖς Ψεύδοντ', ροΐς θελαστοῖ
ἄλιθέα μυθητασθαι.

Etsi autem verum est suis quemque moribus ac studijs
commendari in primis & Ἡγα Χειρᾶς ἐλέγχειν:
Tamen & iudicium bonorum valere de vnoquoque plus
rimum par est, & in non paucis fallit species.

Huic igitur testimonio nostro fidem vt omnes habeant,
oramus, & simul hunc iuuenem omnibus, à quibus nomen
Marchiacæ gentis Saxoniciæ non contemnitur, sedulò cō-
mendamus, vt eum & nostro & suisq; respectu ac nomis
ne, clementia, patrocinio ac benevolentia cōplete & eum
defendere ac tueri tum subleuare & adiuuare benignè stu-
dioseq; velint. In primis autem hoc officium eos decet, qui
in h̄sdem studijs versantur & quibus hæc laudem & dignis-
tatem conciliarunt: vt sint vel discipuli iustitiae vel secun-
dum vetus Elogium sacerdotes huius, à quibus & hoc pras-
cipue petimus. Ad communem enim omnium usum homi-
nes natura procreauit, non ad separatas occupationes suis
gulorum, ideoque studiorum & officiorum communicatio
liberalis in hac vitæ societate esse debet, vt ab h̄s, qui cum
humanitate & doctrina commertium habent, studiosè præ-
stetur. Minime vero dubitamus ac potius persuasum habe-
mus perfecturum hunc Falckenburgium nostrum esse, vt
neminem in ipsum munificentia aut beneficij collati poe-
nitreat vnuquam. Et nos gratificationem atque obsequium
par vel hisce etiam maiora pro nostra parte omnibus re-
promittimus. V.

Omnia, ouans animis, spe damna leuabat Apollō:

Omnia spe florent, proficiente D E O.

Sperandum est donec meliora ferentibus astris,

Sit compos voti spes animosa sui.

SOLlicitudinum,
AD HUMilitatem,

pietatem veram, Dei quod cultum, viam ostenden-
tium, libri singularis *Æglogue*,

NOBILISSIMIS AC ILLVSTRISS.

Illustribus, & Honoratiss. Heroibus
& Dominis,

Nicolao BACONO, magno Anglia Cancellario.

Edwardo Comiti LINCOLNIE, Admiralo.

Thome Comiti SUSSEXIE, hospicij Ma.R.

Henrico Comiti ARVNDELIO. (Camerario.

Francisco Comiti BEDFORDIE.

Ambrosio Comiti VVARVICI.

Georgio Comiti SALOPIE.

Henrico Baroni de HVNSDON, Marchiaru oris-
entalium versus Scotiam custodi, & villa Bar-
nicensis praefecto.

Henrico SYDNEIO, Hibernici regni Deputato,
& Consiliij Regij in principatu Wallie preside.

Francisco KNOLLE S, Regij hospicij Thesaurario.

Iacobo CROFTE, hospicij R. Contrarotulatori.

Christophero HATTONO, Vicecamerario, &
Guardia Capitaneo. &c.

Inclytissimi ordinis Perischelidis Equitibus, Militib.

Britanis, cum Prosapie, Potentia, tum Fortitudine &

Prudētia Clarissimis, DN. R. ELIZABETHAE

Principis intelligentiss. Consiliaris secre

tioris consilii aulicis, &c.

Dominis suis clementiss. & colendiss. obseruan-
tiæ humilimæ & officiū causa dicatæ.

A V T O R E

Iacobo à Falckenburgck, Saxone Brandeburgo.

Viue Deo & latus præsentibus vtere fatis,
Hæcat in solo spes tua fixa D E O.

Londini, anno Domini 1578.

AD EOSDEM MAR.

Potentissima, Coss.

Sint licet exigua hæc nullius metra valoris,
Votaq; pro festis quæ meditarer, erant:
Attamen hinc vestri volui meminisse, Senatus,
Nomine qui Regni, cons hicuiq; Domus.
Illustris genere est & quilibet inclitus aetis,
Auxilio patriæ consilijsq; pater.
Qualis in Augusti Mecænas claruit aula
Tempore, quo celebris Musa Maronis erat:
Talem & in Angli genum regno se quisque verendum
Exhibet, & doctis doctus amore fauet.
Gallus, Hispanus, vel si quem sermo Latinus,
Seu inuitat Italico promere verba sono:
Guttur, culta suo magni granitate periclis,
Et Ciceroneo, verba, lepore, fluunt.
Quo duce coniungit dextræ, ut libera, Reges,
Omni odio, & belli semine corda gerant.
Hoc duce nunc inter mundi firmata Monarchas,
Ceu noua, transactæ foedera pacis, eunt.
Pergite fœlices, sors vos non deseret alma,
Quilibet atque dabit prospera queque D E V S.
Vesta etenim assiduis pietas innititur horis,
Floreat ut toto pacis in orbe bonum.
Anglia leta feret, canet Anglia leta triumphos,
Quando Leonis, aui, lilia, juncta Iouis.
Quisque fauore igitur dignus, cum talia prestat.
Nullus erit, qui vos non veneretur, amet?
His satis. & mihi cum fuerint in carmina vires,
Rite veham iustis Vos super astra modis.

Celsitudinib. & Amplitud. VV. addictis.

Ia. Falckenburgk, I. V. Doctor.

LIB. SOLlicit. AEGLOG. I.
IONAS.

Tergiuersatus profugus superno
Numini vates, triduum tenetur
Priste: sed rursus renomit precantem
Numen IONAM.

In Rebelli-
onis statum
paraphrasis
historica.

DEVS. IONAS. NASTROLOGVS.

Duisum imperium quamuis sub rege maligno
Rechabea, cuius quando internuntius eris
Censuram minime iustam iussisset Adoram
Pendere publicolas: populi hunc furiosa peremit
Seditio, & saxis comploderat undique corpus:
Sollicitudo tamen soli mihi tota regunde
Competit, & sceptri firmandi tota potestas.
Ergo Israeli Regem, statuq; Monarcham
Ieroboam, reliquum contraria fata sequutum
Qui populum regat, atq; nouum sibi condere regnum
Instituat, Inde quod nomine dicier optat.
Iam quoque disposui per te que regna, quot urbes
Municipes teneat Nebathæ vetricibus armis
Filius: ut fines vastato limite regni
Occupet Hemathijs campis, littusq; marinum.
Ocyus, enge, igitur, tu Gathpherane propheta,
Surge, tuos lumbos præcinge. profectio longa est
Suscipienda tibi: Rex namque subactus Hasaël,
Sirus, & indomiti populi, dum claret ubique
Religio nostri sanctissima nominis, istis
Finibus. hæc tibi sit (volo) longa profectio curæ.
Cathura tibi gens est adeunda, vel iusta
Progenie magni Semis que gaudet, & olim
Assyriam Niniuen congesto marmore fundat.
Illiis indigenis sermone memento seuero

Regi lib. I.
cap. 12.
2. cap. 14.

G. 2.

Dicere

IAC. FALKENBURG.

Dicere fatiferum tonitru, vastissima cœli
Fulmina, perniciem eternam, nisi pessima mutant
Flagicia in melius, scelerataq; facta relinquunt.
Interitum dicas populi, grandemq; ruinam
Totius urbis, aqua picea, flammaq; crepante
Sulphure, quod Sodomam vastauerat, atq; Gomorrhā.
Ne resipescere spacium, temnantq; salubre
Dogma creatoris, sed contritione reuersi
Incolumes peragant venientia tempora vita.
ION. Mittere nonn' alium poteras, qui talia cureris?
Sunt mihi gentiles adeundi tramite tanto?
Assyriamne petam, quem iam premit ultimus eui
Terminus, & fati non nescia, cana senectus?
Hoc pede conculco tumbam, premit arida claudus
Alter, ad Assyrios abeam? non plurima tanti
Expugnanda forent obstacula tramitis agro.
Præterea, triuio, quod nunc conculco, miscello
Nudipedi tentanda foret qua parte viarum,
Ignoti penitus longinquaprofectio callis?

Quo me connertam? nanque implacabile numen
Vrget adhuc. Cedam potius, patriamq; relinquam,
Discedam profugus per aperta pericula rerum,
Qua mare progenerat, pelagus Zephyrisq; sonorum,
Gadium insula Oceani circa colus
nas Hercus lis, finis os
lim terrarū Occident.
Thules itis dem, in qua
Solsticiis nox & dies penè nulla,
Septent.
Mittat, qui mittendus erit: me proxima tellus
Gadibus accipiat prius, aut tristissima Thyle
Frigore. Num gentes dominum vertentur ad axis?
Quid Ioëlus agat, quid Amos, Osæus & augur?
Hos cur non mittis, quorum robustior atas?
Non eo: vela dabo protensaq; carbas a ventis.
Conticuit, placuit sentanta rebellio, Iona,
Sue irascetur, quid tum, Si numina contra

Belia

LIB SOLLICIT. AEGLOG. I.

Bella cruenta pares? Quæram, quibus ista placebit
Conditio mala mancipij. Tu proprius es
Ipse tibi dominus, proprius es qui iuris ubique.
Vos Saphanitidas compello: soluere nauolum
(Insanire libet quoniam.) sum sponte paratus.
Ducite me quocunque feret fortuna Diq;. 11
Prosequar, ecce, volens, nec me labor ipse granabit,
Remigis praesesse ratis, (quia robore multo
Polleo) seu validum pelago torquere rudentem.
Nauclerum vultis? Sum praesto. sydere lato,
Ipse gubernaculum, malo lentante carinam
Rexero: me cogente maris premet anchora fundum.
NAS. Iuppiter, oh stygiu video nonn' ipse Charōtem,
Tantopere officium qui spondet amabile nautis?
Umbrarum ne tu ductorem, Hebræe, ferocem
Mirificè dederis, quando certamina ranis
Offerrent, testudo ratem lentiaret in undis,
Carbasa veliferæ prætendat araneus alba
Nanicula, compacta foret qua cortice glandis.
ION. Contemnunt isti mea munia? Linquito. vere
Non ego pollicitus fueram: desistite sannis
Obliquare caput, porrectæ & scommata lingue
Deserite: hic requiem deses, somnumq; capessam,
Securus quid ventus agat, quid proferat Auster.
NAS. Hic remoraris adhuc operas, Charō improbe, ce-
Pendito vectura nauolum, ne, si qua procellis (ptas?
Tempestas furiosa ruct, turbarit & aquor
Emoriare metu, sentinamq; arripe cymbe.
Prora viros, eadem fortissima corpora puppis
Sollicitat, tu summa petas, somnumq; capesse.
ION. Sonculosa quies iam nunc me illecat, id ipsum
Ut facerem, quod nauta iubet. Vos stringite remos

IAC. FALKENBURG.

Puppibus: hos artus recreet mihi somnus, IONA.
NAS. O, inconsultis, miseri qui verrimus aequor.
Syderibus, feruente salo, qui liuida ponti
Cærula præcipiti remo sulcamus, & undas,
Fortuna heu miseros contrâ luctante profundi.
Prospicere oblii portu prognosticat ante
Ab tempestatis, qua præcipit abumur aeuo.
Mercurius Marti, cerne, ut siet ipse propinquus
In statione pari, plenos dum colligit orbes
Luna vagabundo consurgens nubila centro?
Prodigium infelix. ô lamentabile sydus.
Clauatur ecce niger collectis nubibus axis,
O socij, proniam nunc incumbite remis.
Pro se quisque Deos, iratique fata preceatur.
En portentoso velui luctamine fluctus
Surgit atrox, cælumq; ruit, tæterrimus axis
Fulgurat, ac vasto conquassat fulmine cautes
Æquoreas, premit unda ratem, penitusq; fatiscit
Accipiens salsum mare, disrumpente procella.
Pro se quisque viri (moneo) graue numen adoret.
Dormitas, Hebræe senex: nunc somnia dama
Sacrilege, & fati quæ sit violentia, cerne.
Surgito, ni sentire cupis clauamq; trinodem,
Aut triplicata graui corio retinacula carine.
Forsan sortiri talis, vnamq; mouere
Profuerit, socij: taxillis scribite nomen
Quisque suum, forsan latet infallibilis error
Hac coniectura subita. Quemcunque dabit sors
Morte cadat, modo iam placentur numina cœli
Reliquis. Tu carpe manu: tu deinde sequare.
Tu modo signat am prendisti, Hebræe, tabellam,
Improbe, quem meritò noctuum sua fata flagellant.

Cur

LIB. SOL LICIT. AEGLOG. I.

Cur tua fuscatur sic littera, verbero? Dixum
Cui sans almus honor non redditus ait è sacello,
Quām ratibus tentare Thetin violenter es ausus?
Quæ tna conditio? Quibus huc procurris ab oris?
Vera canas, ne si tempestas horrida fluctus:

ION. Sat metuo, tamen hic posita formidine dicam,
Sine anima Zephyri placandi: victima sine
Heu misere cædendus ero, cum murmure pontus
Desierit scopulos, & vasta cacumina dorsi
Æquorei pulsare, minæ pelagiique quiescent.
Sum famulus summi plaste, qui sydera cœli,
Qui mare, qui terras, qui cōdidit omnia mundi
Climata, que radians summo sol spectat ab orbe.
Nescio, me quicquam patrasse malignus, illum
Quām (veluti par est) non sum veneratus ad unguē.

NAS. Perfide cur tantum peccasti? crimine tanto
Irritare ausus cœlestia numina vermis?
Quid facimus? ruit ecce Notus, Corusq; profusis
Flatibus, Eoliam disruptam turbare sano
Crediderim, rapido que nos premat æquore clausos?
Quid tibi vis? quatis mactanda vel hostia Dini?
Nam, sator hand rerum te vult succumbere ferro,
Ut reor: aut certè interitum tua culpa meretur
Cunctorum, qui nos casus perducis in istos,

ION. Peccavi fateor, solius maximus error
Promeruit grandem paenam, miserandaq; fata.
Innocui letho me propter tradimini omnes.
At cupitis saluos si vos, me prendite, prensum
In medios pelagi morientem trudite fluctus?
Hinc mare polliceor, tempestatemq; serenam.
NAS. Comprensum subito celsis è puppibus omnes
Trudite sacrilegum, socij: subuerite transtra.

G. 4.

Sic

IAC. FALKENBURG.

Sic satis est. Perfer que te meruisse fateris.
Sit tua perditio tecum: tu plectitor unde
Supplicio, a gressus metuendum ludere numen.
O D E V S omnipotens, cæloq; ereboq; potentem
Quem monisti tantis agnoscimus, atque fatemar,
Prodigijs nostris clemens miserere precamur.
O socij, socij (rogo) contemplamini, ut ingens
Adnatet assimilis scopulo cetus, maris alti
Turbator: præsens bellum sperate parati.
En, petit eieclum, quem nunc iustissima tangunt
Fata Dei, Hebreum, templam ut ardus illum
Sorbuit improbitate senem, Dirisq; grauatum.
Sit tibi propicius rutili Rex magnus Olympi,
Qui tempestatem valido cum turbine pressit.
I O N. Ad tua syderei sanctissima limina templi,
Horribili sorptus ceto, monstroq; marino,
Quo non aequoreis grastatur atrocius undis,
Mitto pias lacrymas, D E V S ô ter maxime rerum
Conditor, eternum cuius vis viuida durat.
Optime cælitum rector, tribulatio morti
Proxima, & accrescens angustia summa coëgit
Fundere continuos, ardents voce, precatus.
Sum miser, & veluti tumbæ lacrymabile funus,
Nec tamen hoc vita est mea funere pressa, iacent cœn
Morte soporati, & quibus adfuit ultima finis.
Tu tamen exaudis (tribulati pneumatibus ingens
Indicium) fletus, vocem dum percipis agram,
Heu misere pulsi sub tartara dira furore.
Tu me præcipitem spumantis in aequoris undas,
Alme pater, zelo dederas, miserumq; premebas.
Fluctuans gurges, magnarum & abyssus aquarum
Nunc circumuallant animam: me turbidus undæ

Disco

Ionæ. 1.

LIB. SOLlicit. AEGLOG. I.

Discolor atque sinus, Boreæ cœu flamine transit.
Nec tamen à facie cœu proturbatus Olympi
Langueo totus adhuc : nec funere terror isto
Mersus, ut abscedat fiducia numinis aeo.
Nam licet hic violens, & ineluctabilis horror
Mortis adest, pateat mihi ianua tota barathri:
Non licet incumbens me claudat vœte tremendum
Ferrato telluris onus, centrumq; polorum,
Pectoris abiçiam vnu robur & illud, Olympum
Quod reserat precibus, celsissima nubila tranans.
Non licet immensa telluris operta recondant,
Incubuere pols, mea sint habitacula pristis
Viscere : terra, fretum, mihi sunt infestaq; Ditis
Tartara, terribilis monstri dum torqueor extis,
Fas est desperare, pater sanctissime rerum.
Illibata etenim, per te, mea vita profundo
Restat adhuc : tua sit, tua, oportet, in eum
Hec anima hec, quam non inferni in limite linques.
Tanta etenim pietas verè est tua, maxime mundi
Præses, ut extremo luctamine funeris atrii,
Spem dederis vita, quam nunc victoria mortis
Esse ratam iussit, Fidei pia iussa secutam.
Mi Deus, extincto si iam mitescere zelo
Incipies, fidei præstans decerne trophyon:
Illa tuum nomen redamatq; medullatus, imi
Pectoris igne calens, & te veneranter honorat
Perpetuo pangens memoranda carmina laudis
Iustitiaeq; tua, superas qua sydus, & axem.
Iam mihi panduntur nitidissima limina templi
Cœlestis, supplex iam vota salubria fundam,
Vota redemptori fundam vitaq; animæq;
Quæ misere inferni iam deplorata subibat

Atria,

IAC. FALKENBURG.

Atria sulphureo Ditis stagnantia cœno.
Iugiter hæc veniat mihi collaudanda parentis
Æterni bonitas. Animæ pars maxima nostra.
Unica sis Iona spes, & dulcedo salutis,
O DEVS: hic omnis Meriti fiducia cesseret
Impia. Tu siquidem miserans miserando misertus,
Atque inopis misereris adhuc, cui gratia cura
Sola tua est, stygiosq; lacus meruisse fatetur
Se, si opera enumeret meritoria certa salutis.
Perpetua est DOMINI misericordia: gratia facta
Libera, quæ tribuit, quibus expedit, optima dona
Gratuito: haud meruit probitas simulata fauorem.
DEVS. Pignora redde: tibi fuerant data nang; seque-
Cete marine. virū nihil est tibi iuris in istū. (strō,
Euome, fac siccumq; petat. si sospite vita.
Tu preme luctantem pontum, Neptuni regna.
O Zabulonitides Iona, qui Gathhepherana
Vrbe oriundus, adesto ebodum, cœtumq; relinque
Horribilem, linquas latitania claustra profundi.
Quæ triduo tenuere, Dei dum spernere iussa
Ausus, ab ultrici timuisti nummis ira.
I, Niniuitanos moneas, Regemq; Duceſq;
Publicolasq; simul cunctos, desistere cepto
Incipient tandem scelerum molimine prani.
Ni peragent summi tu nuntius esto furoris:
Dic urbem pessundandam cœlestibus iri
Prodigijs, tontrū, picco torrente, fauilla.
ION. O Deus, o anime columen, pereuntis Auernis
Faucibus, hanc nisi tu saluasses morte propinqua.
Te Charitum numeri cantent, euoq; celebrent,
Horrida qui Satana fregisti tartara, Ionam
Eripiens miserum, vitam tribuensq; beatam.

Ascen-

LIB. SOLЛИIT. AEGLOG. I.

Ascendo, fugio monstri insatiabile guttur,
Atque cadaveribus redolentia viscera casis.

Huic ego vix apicem dentis, texiūe cacumen
Corpore, qui humanum genus absorberet apertis
Rictibus, & totum stomacho conuolueret orbem.

Ne magis irascare, D E V S. iam protinus ibo
Ad Niniuitanos, quibus hæc mandata ferenda.
Fidus ero, toto prestans conamine, quicquid
Munus, & officium vatis, poscentq; Prophetæ.
Tu quoque fac, sint certa, mihi qua dicas, ut urbe
Funditus euersa, me spectatore, reuertar
Veridicus, rerum ditans nouitate penates.

Grande foret vicium fidei, si redderer ipse
Dictorum mendax: populo at tu parcere velles
Post Niniuitano. Quare mea sensa sequutus
Funditus hunc, versa Niniue, deperde ruina.

Ecce, urbem ingredior Niniuen, clarissima quondam
Atria Noigen & Semis, quo cretus Eberus.
Vos populi Assyrii, testor sublimia cœli
Numina, firmamenta poli, telluris & orbem
Ni quadraginta spacio scelerata dierum
Vita malos mores, ac detestabile crimen
Liquerit, emendans animos: telluris hiatus,
Tenari & chaos vos absorbebit abyssi.

Vos moueat Sodoma, & miseranda ruina Gomorrha,
Vos moueat cataclysmus atrox, qui funditus orbem
Fluilibus, & cœli confuderat omnia mundo
Regna catarrhactis, perimens animantia cuncta.
Vos pater æthereus non dignatur amore,
Atque fauore suo, modo conuertumimi ad illum.
Criminis, & scelerum non amplius ille requiriens
Indicij exactam censuram, misis is omni

Tem-

IAC. FALKENBVRG.

Tempore supplicibus fuit, atque facillimus ira.

Tu rex, qui fastu grauis, ambitiosaq; gestas
Pectora, quæ pario nondum contenta parentis
Imperio, in messem peregrinam mittere falcem
Instituis, leuis haud metuens ludibria fortis,
Tempus, ut enigiles, & credita munera summo
Numine iustitia, virtute regasq; virili,
Amplificare tuum si vis moderamine regnum.
Vos cines, reprobi populares, secta, tribusq;
Patricy proceres, pueri, teneræq; puellæ:
Vos, (inquam) vobis loquor hæc, conuertite mentes.
Numen ad ethereum, quia iam crepat axis Olympi,
Perdat ut hanc Niniuen, cunctis pereuntibus igni
Sulphureo, piceis faculis, torrente, fanilla,
Sicut ab incenso sublata Gomorrha, iacensq;
Circuitu regio, fuit ethere, & obruta flammis.
DEVS. Quid? Niniuitanos mouit tua cōcio quicquā,
O Iona? quid nunc faciunt? an numina nostra
Contemnunt homines? metuunt non maxima damna?
ION. Non metuant? sacco rex horridus ipse reliquit
Prosilens trabeam, decus omne, thronumq; parentis,
Aspergit cineres capiti, & nigrantibus artus
Turbidus obuelat tegumentis, nulla cubanti
Matta, tegeſūc iacet substrata dolore sepulto.
Factit at istud idem regina, satis, atque nepotes,
Qui miseris turbant luctu & plangoribus aedes.
Eulat infelix per compita tristia matrum
Turba suam sobolem, parcissima ad ubera lactis
Rarius admittens: ieiunant omnia bruta,
Ieiunant homines, passimq; ululatibus astra
Accendunt, metuant, trepidant, fugiuntq; ruuntq;
Precipitos, ac si presens vastatio adesset.

Hand

LIB. SOLlicit. AEGLO. I.

Haud secus, cunctam quando populosus in urbem
Irruit hostis, atrocem exercens strage peremptum
Funere amque necem, facies tristissima rerum est.
Nunc videas rarios medio discurrere circo.
Nanque iacent cuncti pullati, & sordidi amictu,
Pannosi, laceri, cinere, & fuligine tetri.
Nec gemere Assyria cessat malus incola terre.
Te metuunt, miseros tua iussa secura coarctant.
Id factum prima tantum sub nocte, redemptor,
Quid fiet, veniet cum quadragesimus astro
Lucifer, & totus rerum mutabitur ordo?
Rex ferus ipse auro, varijs distinctaque gemmis,
Africa damnauit conopea, regis & uxor.
Quinetiam pecori parcissima pabula præbet
Incola foedati tecli, stabulique profani.
Forfitan id rentur, quod maxima tela Tonantis,
Nec quicquam sublata, ruent sine vulnere ciuis
Cuiusquam modo si mansuetior inde futura est
Mens, superata, Dei, precibus votisq; profusis,
Quæ lacrymis, & mista graui promfere dolore.
Hac fuerat series, mandatorumq; tuorum
Consequia, has studio vigilante peregit Ionas.
Sola tua implorata pijs miseratio turbis.
Actum aiunt, nisi subueniet tua gratia, prorsus.
DEVS. Me solum implorant? me plebs desyderat unus
Nonne putas homines iustos hos esse, prophetam
Audiuerit Dei qui tam felicibus usi
Auspicijs? Ciues hos iustos esse necesse est.
En (quoniam fuerat tantummodo gratia cure
Nostra) iuuet porrò mea mansuetudo fideles.
I Iona, veteri cessisse tyramide zelum
Dic Niniuitanis: dic numina nostra probare

Con-

IAC. FALKE NBVRG.

Contritione fidem populi, manifesta sequutans
Indicia irarum, quos votum leniit ardens.
Agnoscere porro facilem dominum, atque parentem
Placatum, nullo quem vita tempore linquam.
Poenituit Triadem dicti, granumq; minarum.
Ne metuat, perijt scelerum vindicta repente.
ION. Non eo, si perdenda mihi vel vita, furore
Inflammato animo, tantis dum saucia curis
Fluctuat hac anima, & mortem depositit acerbam.
Hoc ipsum fuerat, quod me prius ade paterna
Detinuit segnem, & sero tua iussa sequutum.
Hoc ipsum fuerat, cur vasta petenda charybdis
Ante foret, tanti quam numinis esse ministrum.
Nanque ego cognoui penitus, velut ante professio
Protestatus eram, quod sis miserator ab euo.
Longanimis, pius, immensa bonitatis, & ipse
Fons pietatis, amans facilis clementia ubique.
Scui, te Charitum, non desuetudine amoris
Vinci posse, patrem, qui munere semper abundat,
Quo cumulet reprobos, qui post sua gratia parta est.
Tolle igitur lucem inuisam, nexusq; resolute,
O DEV S omnipotens, anima luctantis atrocis
Conflictu mortis, nec enim iam viuere possum.
DEV S. Tu videas, si post inste irasceres, Iona.
ION. Ast ego perstabo hic, cupide tragicosq; tumultu-
Vrbis & interitum spectabor uentis in Orcum. (tus,
Non omnis forsitan vere est confessio facta,
Syncerisque profecta animo: latet anguis in herba.
Quis modò terribilis sonitus, fragor arduus, horror
O quis plausus erit tonitru cum stridula fundet
Fulmina: nimborum cum tempestate furenti
Depluet imber aquas, electro, atraq; resina

Sut-

LIB. SOLlicit. AEGLO. I.

Sulphurea? libeat miracula ranta videre.
Nunquam alias vides: non ita me detinet ista.
Cur pastoralem myrtum, frondosaq; corna
Non iacimus, patulae viridi sub tegmine fagi?
Hanc etiam, pinguisque sponte cucurbita crescit.
Gustabo, cellure: (malum) coloquintida mera est.
Miser, si quid fata boni largita fuissent.
Parcior est horum pietas apud atria Ione.
Si delquissem tantum, quantum improba gens hac
Pro maluis cerasum ferrem, pro carice fragum.
Tantus respectus pietatis in æthere summo est.
Sit licet: attamen hic animum satiabo maligno
Interitum istorum. pereat modo barbara turba.

5

Dy nemorum. Quantum crenit coloquintida nostra
Per noctem: quantum capitatis pendula baccis
Luxuriant: certè hac subter spectabimus urbis
Interitum, proprius modo sol consurgat ab ortu.
Quid facit Omnipotens: cur iam non depluit imbre
Pestiferum, medium dum sol conscendit ad axem?
Hem, paulum abfueram, viridaria nostra teredo
Fodit: en velut arescit: proh quantus ob alto
Crania nostra calor ferit, obnigratq; colore?
Hic ego confidor, nec adhuc periore nefandi
Assyri. Moriar, DEVS ô ter maxime mundi,
Quid miserum torques? vel quis labor usq; Laborū est?
DEVS. Perfer adhuc nondum satis opportuna relaxit
Funeris hora tui: ruet insperatior aura,
Tunc ubi tempus erit, fuerisq; vebendus ad astra.
Te decet irasci, Iona, pro tegmine vili,
Quod tibi summotis coloquintida præbuit umbris?
ION. Irascor meritò, meritò succenso vermis,
Quæ mihi plantatum germen corroserat aruo.

DEVS..

IAC. FALKE NBVRG.

DEVS. Ecce, doles succo quod cassa cucurbita, morsu
Aruit exigui vermis, qua nocte renata est
Praterita, ast hodie flaccescens concidit aura:
Non ego, mi Iona, dolcam: non tristia pulsam
Pectora, si tantam discretam turribus urbem
Innumeris, penitus sub tristia Tartara flammis
Mersero, tot populis qua nunc habitata, renixit
Religione pia clare informata, sacrifici:?
Cede DEO, peregrè atque redi: tua tecta requirens,
Discito adhuc melius venerandum flectere Numen.

PECCATOR.

Arguit Christus grauiore faro
Impium, diras minitans, & Orcum:
Rursus at confert miserationum
Dona roganti.

ALASTOR. IESVS.

O DEVS, ô hominum, rerumq; aeterna potestas,
Cuim in immenso maiestas maxima celo,
Non modo perpetui voluit sibi condere regni
Imperium: at iuxta & nostri misererier auo,
Gustus Edenitici quibus ardua funera pomi
Attulit, ob culpam peccantis turpiter Adæ:
Suscipte, multiplicat quas vox mea fracta, querelas,
Et grauis ærumna propè subruta mole, dolorem
Dum mihi luctificum generant mala gaudia vite.
Obrutus insano scelerum luctamine vecors
Deprimor, & meritum lacrymans expendo grauam:.
Te tua, conformis, bonitas augusta, tonanti,
CHRISTE, throno æterni iussit genitoris in Orbem,
Auxilio facilem descendere: rursus ab Orco
Te reducem, è Mundo sublimia scandere ad astra,

Cur

De vita hu-
manæ miser-
ria & gratia
Dei sermo-
cinatio san-
cta.

LIB. SOLICIT. AEGLOG. II.

Cur? Quoniam Mediator eras: tenuere beati
Te medium, quorum iacet infestissimus hostis
Gurgite Tanario, per te deiectus: at illi,
Testamente, tenent radiancia sydera cœli.

Me tamen, heu misera, & mortali forte caducum,
Vnde que circumagitant nocitura pericula vita.

Perculit inuallum gravis insipientia pectus,

Quod sapit exitiale, nisi succurrere mauis,

Rex, D E V S atque meus: vim tempestatis obortu
Ni turbare paras, portu & dignabere cymbam.

Deliquum patitur mea mens onerosa nefandis

Præstigijs Satanae, qui nunc exercet atrocitati

Dissidio hanc animam, & crudeli clade fatigat.

I E S. Quis lacrymat, nostras q; fores quis frangit ala
Verbere cessarit nisi iam, multetur atrocitati (Etor?

Supplicio: exanimis nil robore bellua pollet.

Vos, famuli, reprobum ingulare, sceleratus ut iram

Sentiat ætherei domitoris, & illius arma.

Quid tibi vis? Qua spe nostram sic impetis aulam,

Flagiciose? refer, jam isthinc defige gradumq;

Sanctorum hic locus est, & non violabile numen

His habitat cœli penetralibus, æthere gaudens.

Illuui scelerum tu sordidus atria Diuum

Vis habitare polo? Quinimmo cede, nefande,

Limite sydereo, non audio, cede sub Orcum,

Tartarus obscenos vbi flumine subrotat omnes

Sulphureo, Satanae fuerant qui castra sequuti.

A L. Eheu, va misero mihi terq; quaterq; Quid ultra

Infelix mediter, cui desperatio pernix

Proximat, extremam vitæ essem ponere cogens?

Tun me multiplicis depressum pondere damnis

Sic negliges, vota, atque preces fundentur inanis?

IAC. FALKENBURG.

Vror adhuc lachrymis, turbato fonte dolorum.
Regrediar. paulum tamen audi summe redemptor
Humani generis: tibi mens mea tota dicata est
Questibus: heu ceptimora longa facest I E S V
Oprime: te fit hic animus, rogat atque salutem.
IESVS. Improbe, cede DEO, quæ te meruisse fateris.
Perfer, & obdura. Quid inexorabile fatum
Sollitus lacrymis? Nihil immortalia curant
Numina sollicitos fletus, vanosq; precatus.
Arboris ipse male fructus certissimus index
Degener esse solet, viciosaque pemmat a stirpis.
Sic quia mens corrupta tua est torpedine amoris,
Quo D E V S immensus colitur, quo proximus Orbe,
Qui generet fructum diuino munere dignum?
Heu quam difficile est iustus saluetur ut astris,
Dic ubi iam maneat ruit sceleratus alastor?
AL. Salvator Mundi fortissime dulcis I E S V,
Desine chiliadas precor enumerare patrate
Inprobatis, & anticipet clementia normam
Indicij exacti: cesseret censura libellum.
Gloria tu patris es, laus augustissima, summi,
Rex benedictus eras terris velut hisce, futurus
Olim etiam Index, iustum statuendo tribunal.
Tupia Danidis soboles, mansuetaque proles.
Pharmaca, que granibus præstat medicamina morbis
Tu perhibes validè ludibria turpia sanis
Esse: iubes eadem agrotis, sine frande, parari.
Te sine nemo subit vastissima culmina cœli.
Agne Dei, tollens humeris fanda, atque nefanda
Crimina terrigenum generis: miseratus egeni
Auxilijs, affer opem, fracto mihi iamq; lacertos
Porridge, dum terrent horrenda tonitrua sonem.

I E S.

LIB. SOLLICIT. AEGLOG. II.

JES. Vindicis ira fero quoniam nunc cандuit igni,
Desine sollicitare D E V M, qui pectora scrutans
Cunctorum studio postremum dicit ad unguem.
Non persona D E V M fallunt, fucataque verba.
Non omnis Domini qui multiplicarit honores
Murmure, qui plas̄ten vel magnificarit Olympi.
Indigetum numero veniet sociandus ad astra.
Quid iuuat empyreos tota reboare taberna,
Fulmineos q̄ deos vocali tollere in alium
Guttur, si mentem labes tērrima Ditis
Obsidet, infamem cor nequam gestat, atrocem
Impietas scelerata tegit sub corde furorem?
Nonn' iniustitia grandi scatet improba Iudæ
Vis, animo demum quam multiplicabat iniqua
Fraus, dō'us, exerit & fallacia & oscula lingua?
AL. Concedo, ô patris aeterni sanctissima proles.
Nec reputo dignum memet qui cœlica capter
Gaudia, se famulumū tuum ferat Orbe superstes.
Continuata etiam, tonitru plaudente scelestos,
Cura animi in tantum est, formidine pulsus, ut acri
Ulterius prorsus nil ausim voce precari.
Euge tamen (rogito) ne me maioribus unquam
Muneribus dignere, D E V S. leuidensia confer,
Tenuia, parua, suo vix pondere, Sole sereno,
Conspicua: ille ego sum Cananæa pastus alumna,
Vilis aut si quid Syrophoenicum urbe, catellus.
Hæc largire mihi coet & præsegitina massæ,
Prorsus abundabat mulier quibus inclita terra
Sidonia, Belus dederat quam munere Sidæ.
Non miseratus eras Pauli, tot cœdibus urbes,
Tot latrocinij, seruorum quippe tuorum,
Qui ausus erat Solymas, vastamq; implere Damascū?

IAC. FALKENBURG.

Sitardare voles, Satan & sum præda futurus.
Heu male despondere animum, cum Saule, Cainus,
Achitophelus item, quibus impia, fœdaque diram
Accumulat Stygis amni diffidentia pestem.
IES. Quæ, scelus execrabile, adhuc fastidia nobis
Progeneras? An adhuc famam captabis inanem?
Noui equidem, strepitu veluti terrere sonantis
Frondicula folio, ac gutta crepitantis aquai:
Iure D E O potes an tu decertare: furem
Teq; canem, causamq; tuam, sub atrocia Ditis
Tartara precipitare potest, quiq; obruere Orco?
Adde, quod horribilis patet obvia ianua fossæ,
Transitus esse solet per quam manifestus, ad ipsam
Persephonen, Furias, Nemesin, diramq; Megeram.
Huic tua vita, caput, cor detestabile Diuis,
Sensus, & ingenium, debentur, & omnia facta.
Nam DEV'S ipse refert: huius miserebor Olympo,
Cuius in æternum fuero bonitate misertus.
AL. Et tamen ipse pater rursum, placidissime IESV,
Fatidicis tribuens oracula sancta Prophetis,
Quamprimum (dixit) tollet suspiria peccans,
Qui manifesta sui studij peccata relinquet,
Ipse ego confringam, pharetra resonante, sagittas,
Nec quicquā: memorabo huius non amplius vnguā
Offensam, qua nos prius irritauit Olympo.
Idem ait: eternum velut, & graue maiestatis
Numen habet nostræ sua tempora, durat & aet
Imperium: nolo sic peccatoris atroces
Supplicij infandi poenas, dirumq; grauamen.
Noster at hæc animus facilis desiderat ultrò,
Ut conuertatur damni formidine, rectum
In reuocatus iter, vestigia nostra sequutus.

Exod.33.

Ecce

LIB. SOLlicit. AEGLOG. II.

Ecce Acolastus adest, qui fame, & prodigus eris:
Peccatrix en adest matrona, fatentur in omni
Se scelere, & culpa præsos: tu crimina munda.
Nos tua nunc animat promissio, gratuitumq;
Pollicitum pulsare iubes quo claustra, ferire
Articulisq; seram, pateant ut tigna, domusq;
IESV. Durities posset forsak tibi mitior olim,
In te etiam fieri moderatior, abdita puri
Vis animi docilem sese præberet alunne
Si fidei, accenso cordi qua Pneumatis almi
Lumine, dat patri simul incrementa fauoris,
Quæ DEV S omnipotens plātat, rigat, auget, et ornat.
Ergo capax nostræ fieri si pectori posse
Rite voluntatis: tibi iam miseratione nostra,
Et gemalis amor conferrent maxima verè
Symbola iustitiae, culpa pereunte reatus.
At video grandi seu tempestate malorum,
Nequitie studioiæ mala, velut ipsa lucerna
Aruerit, vera fidei fomenta ministrans,
In iustis alias: defecit lampade diues
Pallidos humor: alunt vix ultima margo micantem
Absumptaq; fraces, flammis trepidantibus, ignem.
Credis at ingenuè mentem saluare nouandam
Posse tuam, nostro te præueniente fauore,
Pneumatis almifici, reparantis sensa, vigorem
Saluus eris. fidei nam iustificabere solo
Assensu, per quam D E V S omnia donat amicis.
AL. Siste gradum, ô IESV ter maxime, siste, proinde
Credo equidem totus, sum quantus, & impiger istud
Consiteor sancto renouatus pneumatice corda.
Incipiunt penitus mea sensa calere, medullas
Dum penetrat vigor, ecce, nonus, mouet omnia iuxta

IAC. FALKENBYRG.

Viscera, præcipiti velut igne soluta, potestas
Numinis ætherei: nouus incipio esse, recensq;
At queror, & cordis doleo tenuissima sensa,
Progenerare leues motus, fidei q; genimen.
Quantula cuuque tamē fuerit, ne hanc desine, Christe.
Esaï 42.
Ne, (rogo) quæ quassa est, per te frangatur, arundo,
Nec linum extinguis, densis quod fumigat umbris.
Si vis, ô domine, en saluabor: dic modo verbum,
Mundus ero, tota peccati aspergine terfa.
Néue recede à me, clemens miserere, nefando
Me Stygis extimulante cane, & furialibus hydris.
IES. Vno Christiadū, fidei ditissime phœnix,
Quis temet tantum iussit sperare fauorem
Numinis, ignescens precibusq; laceſſere fatum?
Magna fides tua, magna, potens, uberrima fructus
Syderei, cogit me acres propellere rixas.
Te ſpes, te fidei, Charitum genialis amorq;
Pofcere iuſſit opem noſiram. Cen credis, abunda
Dotibus ætherei Domini. cape gaudia vitæ
Gaudia, quæ cursu ſæclorum perpeſe durent.
Quod reliquum vita ſupererat, tribue omnipotenti
Sponte D E O, cuius veſtigia pronus adoras.
Te nullus ſycophanta leuis, non ſcurra nefandis
Præſtigis vocet à ſtudio, cultuque Tonantis.
Dilige proximiore loco tibi ſanguine iunclos,
Totius exeges in legis ſeriemq; faceſſens.
I decus, i noſtrum, præſentibus utere fatis,
Nec pecces, grauiora timens fieri ultima primis.
ALAST. Fiet, & accrescit memorandi gratia facti.
Hinc igitur cedat cum nomine Alastoris omne
Nurc anima vicium, genij dirumq; grauamen
Sanctificatus enim Solis diluxit amico

Deut. 6.
Luc. 10.

Calitum,

LIB SOLlicit. AEGLOG. III.

Cœlitum, dicar qui iam sine crimine vita,
Nomine Milichio, cuius fama athere fulget.
Ferueo totus amore tui, sanctissime I E S V,
Polliciti: totum cor flammigat igne sacrati
Pneumat is: est D E V S in nobis, commertia cœli
Largita est deus humana stirpe creatis.

Eia agite, & mecum laudes celebrate Tonantis
Sydera, terra, fretum: laudent immania ceti
Corpora, pennigeræ volucres, animalia terræ
Cuncta D E V M, liquidi & que pascit roris origo.
Ante tamen summo debentia nomen I E S V
Pectora Christiadum, grates, hymnosq; decentes
Voce tube, cythara, testudine, buccina & ipsa
Cordis inexpleti concentibus optima pangant
Carmina, que caelos hilarent, telluris & arua.
Sint tua sint pedibus nostris pia iussa lucernæ
Instar, inoffenso que monstrant lumine callem,
Maxime cœlitum Rex C H R I S T E, refector & ami.

A S I N V S.

Cerne præclarum, Sion ô, triumphum:
C H R I S T V S inferni Satanæq; victor,
Te petit, lugens tua damna, vili
Vectus ascello.

B A R T H O L V S. C R I S P V S.

C Rispè, rudem vidisti asinum, qui iracitus onagro
Arcadico, stolidæ spectacula plurima plebi
Exhibuit rams frondentibus vndiq; palma
Cortice que salices, & odore imitatur aquosas,
Cinctus is, & iuuenem secum lentabat ascello?
Ipse ego, cui similes nunquam spectare triumphos
Contigit, esse Midæ, certè aut Apuleii dixi

In trium-
phalē glos-
riosiss. victo-
ris c. i. salua-
toris nostri,
in Hierosol-
ymas in-
gressum, pro
vero Dei vis-
ui cultu, ens

H. 4.

Prodigia:

I A C. F A L K E N B V R G.

Prodigia: aut stabulo prolapsa caduera Circes.
Reddiderat temulentum sic insania vulgus,
Pars asino ut uestes substerneret: altera vocem
Tolleret, Illyricis velut, & Carthaginis altae,
Littoribus mango cupidos committit onagros,
Qui clamore nemus compleant, ripamq; marinam.
Sunt homines, iuxta qui aderant, iurare parati
Se haud generasse asinos, paleis & furfure dignos,
Ni grandi imponant asino, sua pignora, asellos.
C R. Pontificum ludis soles, impissime, sacros,
Qui de more diem celebrandum constituere,
Traditione patrum, recolatur ut orbe triumphus
Saluifici C H R I S T I, qui nos à morte redemit
Sanguine purpureo, Mundi cùm victima factus?
B A R. At mihi semineci risum, moneatq; cachinnos
Lud: briportenta noui, spectare licebat
Auriculata virum iumenta, dolataque pridem
Artificio studio, qui illos faciebat onagros,
Per loca sublico fulcris trahere atque rotarum,
Quæ loca christigenum fuerant sacrata sepulchris.
Quamlibet his alias etenim datur ille honor, omnis
Vt canis impurus, & equi sine crimine cippos
Aspergant locio, & tumulata caduera passim.
Plebs cumulata foro, Hebraumq; imitata pueras,
Fermè elephantigenæ, promiscua pandit, asello,
Verbere pulsaviam, & semet dum calcitat amens.
Nec fuit hic solus quem diximus, acer asellus,
Cumano genitore satus, comitata parentem
Filia pomposum est, quæ cuncta redarguit index.
Ast utrumque regens animal, frenansq; lupato,
Bartholemus, visus mihi verior, Hercule, ubi quo
Est asinus, tantum species specuina proteruum

Reddiderat,

LIB. SOLlicit. AEGLOG. III.

Reddiderat, spinis pascendum & carice acuta.

Ille Reatinos asinos, Mulosq; Panormi,

Visus & Alpicolas burdones vincere panda

Crassitie scapula, cui nec cessisset amator

Arcas aquæ dulcis Erymanthi, & bellu*i* prati.

Nam supra id mentes hominum quod vertere fuso

Instituit, probro sa putas spectacula vero

Nonne Deo fieri, cum sic ratione sopita,

Insanit stupidum tanto phantasmate vulgus?

Hec ea stulta tibi dabit ostentatio sc. sna

Barbarica exemplar veræ pietatis, & huius

Processus, Solymam quo ierat saluato*r* in urbem?

Nonne foret satius causas perpendere rerum,

Inscitiamque animis rudibus detergere: crassum

Pectoris oppleti vicijs remouere veternum,

Pondere quam pondus, pecus aut onerare ferina?

Ut non mundanus fuerat CHRISTI ille triumphus,

Sic praesentari non vult rationibus illis,

E quibus effluxu ceu largo insania manat

In rude vulgus, agitq; ut, religionis amore,

Qui subeunt culti pinnacula splendida templi,

Secedant plerique domum, nil praeter aselli,

Ipsi asinis similes, spectacula turpia vernis,

Futilitate suæ linguae, producere possint.

Sed melior ratio, compendia certa salutis

Quæ ingenti studio, qua ingenti quippe labore

Indagat, verum perpendit corde triumphum

Saluifici domini, qui non mundanus, & illis

Assimilandus erat, quo Heroum turba subactis

Hostibus in patrias urbes rediere trophæo.

Cæsaribus, quorum virtutibus orbita Mundi

Paruit, imperium fulcum dominatibus omne,

At quo

IAC. FALKENBURG.

Atque satellio valido, cum cedere ferro
Perdomitas gentes licuit, campestria, lucos,
Sanguineo torrente simul conuoluere ponti
Æquora, captabat Liudem cum nomine virtus,
Et decrevit eos summos (de more) triumphos.
Immo hos barbaries solos tulit esse, deorum
(Qua patuere prius, bellis feruente tumultus,
Regnorum) dignos qui templa sacrata recludant.
Noster at hic vicit, viden, ut mansuetus in urbem
Ad diros properet, crudeles atque tyrannos.
Flet misere Solymas dum contemplatur, & ingens
Imperium generis quo dicit originis ortum.
Plorat is interitum iamiam crudeliter urbis
Prorsum euertendæ duris vicitibus: urbis
Nempe sua, toties voluit quam numine, firme
Præsidio, patriis cælo tutarier armis.
Immo cuius opes, collegia, phana, deorum
Progeniem, cives, gnatos, tenerasq; puellas
Sic tegere instituit gallina puerpera pullos
Centegit accipitrem contra, se se excutit vltro
Remigio alarum, & manifestum tendit in hostem,
Vngibus, ac acie pugnas depellere rostri
Docta sui, ne vis pullos premat villa latentes.
Pergit adhæc mitis mansuetus vectus asello
Venerat in mundum ceu mansuetudinis ergo,
Tapinos in referens ceu mansuetissimus agnus,
Cuius in ore dolus, nec erat deceptio fallax.
Iste licet dominus sit totius Orbis, & ingens
Vendicet imperium sibi iam telluris, & Orci
Mitis adest, portans exoptatissima pacis
Munera, coelestis patris omnia dona, Deorum
Quæ numerare chorus nequit, angelicæq; caterue.

CRI.

LIB. SOLlicit. AEGLOG. III.

CRI. Nætu tot sæclis pomposo ostensa theatro,
Fastidire mihi, spectacula tanta, videre.

BAR. In rebus vanis oculatus si esse, & haberis
Tu cupis, & morem fuso prætendere falso,
Nonne audis, austera, minax, quam siq; seueria
Vox ea, tautologos quæ nos vetat esse loquela,
De minima siquidem ratio reddenda Tonanti
Voce, bona è causa, diuerso aut fante secuta.

Scandala iam gignunt si verba maligna, *Quid actus*
Impius, & detestanda nocumenta la:rie,
Qua fermè & brutis diuinum reddit honorem?
Hic animis opus est, ô Crispe. petacior & quo
Est natura humana aliquin, quam quod aselli
Obsequium prestet **CHRISTO**, qui talia damnat.
Nec puto te melius domino præstare potenti
Seruitum te posse axis, quam sub inga **CHRISTI**
Corda Redemptoris si sponte immiseris illum

Corpore, corde, animo, manibus, gestansq; medullis.

CRI. Tunn' etiam domino rationem subiycis ipsam?

Stultus ego, populi concursum rebar inerti
Sufficere ad festi celebranda encanis sacra,
Et præstare D E O gratum qui vectus asello,
Poscat idem memores fidei simulare ministros.

Ergo mihi tecum fuerat certatio sola
De pecudis sterili, quæ pariete nigricat, umbra.

BAR. Sed ne de brutis dum nos animantibus ingens

Exitiale simul ranis, muscisq; mouemus

Prælum, in Arcadicos asinos mutemur, ad ipsam

Rem velis, & equis nos contendamus, amice.

Poscit enim faciles aliud præstare ministros,

Quam studio spectare palam, rationis egentem

Bestiolam, maior retrahit quam bellua, freno

IAC. FALKENBURG.

Dum trahit, ipse animo gestans simul Indicū onagrū:
Nempe Prophetarum meditari cantica corde.
Dicite (quod Zachareus ait) nunc urbe Sionis:
Filia sancta Salem, lētissima umbila prome:
Rex tuus ecce venit, Mundi dominator & Orci.
Mitior is, multo & mansuetior, imperij quam
Si ruat Denotrij subuertens milite portas,
Sanguineo vectus currū, ferroq; Monarcha.
Libertatis adest vindicta, mansuetus, atrocem
Quis tamen & Satanam, & cūctos dominatibus acres
Tartareis, coget sua vincula ferre granatos.
Is genus huminum puri libamine sparget
Sanguinis, & terras stagnantes sanguine viuo
Imbuet, ut cunctos, quibus horrida contulit ortus
Principium tellus, mortales eluat vda
Prolunione sui, rinoque rubente cruoris.
Quinetiam cuius cōlorum regna fidelis
Ut reseret, Christum votis qui implorat I E S V M.
Ille pius, subit hec cui res incognita mentem,
Non merito ē CHRISTI vitæ spem concipit alma?
Non quicquid misero scelerum luclamine forti
Defuerit, capit id crucifixi ē vulnere CHRISTI?
Non is conatus, non totis viribus idem
Inuigilare solet, venientem qualiter apte,
(Numine concomitante) D E V M capiatq; locetq;
Hospitio, fidei proponens fercula puræ?
Pacificacerte frondens pietate, virescens
Germine tapinosis: tum mansuetudinis alma
Frondibus ornatus, palmam CHRISTO obnius offert,
Deq; triumphato Satana vexilla reportat.
Immo, sponte D E V M viatorem voce sequutus,
Iubila multiplicat, ter letum Hosanna canendo,

Lætum

LIB. SOLlicit. AE GLO. IIII.

Letum Hosiana, satus benedicto germine David,
Quo celebratur adhuc, renouata mente priorum.

TENTATIO.

Quem Satān tentat truculenter atrox
Ut necet captum, & laqueo renoluat,
Uber hunc fons, & miserationum
Eripit author.

PHILOPATER. BERNHARDVS.

Quām graue iudicium summi, Bernharde, Tonā-
Esse reor, qui non numeris mortalia corda (tis
Agminibus, tota vita, superata malorum
A truculento etiam Satana tentarier ultrō
Et sinit, & simulat se se nescire iuuamen.

BERN. Nā mihi tu pelagus curarum, frater, abyssum.
Solliciti affectusq; cies, dum nominis hostem
Christigenū memoras, qui nos truculenter adortus,
In mala præstigijs, mortem & pertraxit atrocem.

PHIL. Ast ego (crede mihi) magis horreo, cui quasi
Hoc certamē atrox oculos infestat, & amēs (præsens.
Cor quatit, horrenda ceu tempestate malorum.

Historiam referam; quām non, nisi morte propinqua,
Iusserat antē suum genitum Franciscus amicos
Inter vulgari, ne veliastantia famam
Læderet, aut in se stolidi ludibria vulgi
Irritare paret, miseranda sorte subactus.

Hunc cælestē graui castigans verbere numen,
Cūm innumeris dannis, natarum funere, morbis,
Perfidiaq; truci quorundam opplesset amicūm
Tentat & extreñūm, que sit constantia mentis,
Si, DE VS, hunc pariter casu turbarit atroci.
Vix genitor tumulo charissima pignora condit:

De grumnis
& verē Chri-
stianorum
consolatio-
nib. in iisdē,
atque adver-
sis, medita-
tio.

IAC. FALKE NBVRG.

Vix è pauperie data respirare facultas:
Vix mala semineci laxat fortuna querelas,
Promere quis morbo nequit augmentante dolorem,
Funditus omnis erat rerum combusta supellex,
Corruit in cineres domus eruta funditus atros.
At (fuit id prorsus mirabile) tecta domorum
Contiguum, & minima fuerant intacta fauilla.
Perfidus ut qui quis ira asset, a rociibus unum
Hunc meruisse virum quassari cladibus istis.
Altera Iobis erat facies, vultusq; manusq;
Languentis, sed erat mens inuictissima dini
Crede viri, tantum voluit quem maximus olim
Mundi regnator tribulari Demone sauo.
Incinerata domus iacuit, iacuitq; corona,
Et mensale decus natarum, gnatiter ipse
Quas pater imbuerat documentis, CHRISTE, tuicq;
Cognitione prius dum vita pudica manebat.
BERN. Emictus tanto, nondum miser ille dolore,
Operat illicitis aetis abrumpere vitam?
PHIL. Quid? vietus lacrymas luctu fudisset acerbo?
Nocte cremata domus tota est: cum luxit Olympus.
Aspicit indigno nihilatum puluere regnum
Ipse suum, fumansq; solum, rugurique miselli
Reliquias: maiora DEVIS mihi susculit, inquit.
Sic merui, visusq; nocens sum numinis ira.
Forsitan obsequio colui iustissima non sat
Numinarite Dei. Quia, sed, vindicta merentem
Me premit, erigitur rursus fiducia lati
Pectoris, & vincit nocum patiendo dolorem.
Sit modò mihi facilis Mundi mediator IESVS,
Mitiget & culpam patris ad cœlestē tribunal.
Qua Dominus dederat, Domino sublatarecedunt,
Indignante

LIB. SOLlicit. AEGLO. III.

Indignante mihi. Benedictum nomen in eum
Sit tamen illius, qui me tutatur ab alto,
Non secus, ac patria Iobis pietate misertus.

BERN. Pertulit is grandem certè patiendo dolorē.

PHIL. Nescius ipse sui danni, quo durius aegrum
Sors agitabat atrox: hoc incommotior ille
Perstutit aegumnis, se, non pia fata, molestans,
Accusansq; reum, ac dignum maiore ruina.

Hoc tantum fuerat nimius mihi visus in uno,
Quod gnata occasum sic planxerat ille sepultæ,
Quæ Sophia exemplar fuerat, Charitumque piarum.

BER. Miraris? Non nosse patris tibi contigit aegros
Affectus (puto) solliciti, quem turbat amaror,
Et defunctorum grauior iactura remordet.

PHIL. Iam miser ingenti (Quis enim tam fortis ubiq;
Quem fragili non sorte premat fortuna caducum,
Aut DEV S ipse fidem non experitatur: aquaso
Gurgite cœu Ionæ, Pauli terrestribus aruis?)

Squalidus incepit luctu tristasier, omni
Præsidio humano, sibimet, cessante, relictus.
Nullus amicitæ quondam sectator opima,
Assecla non mense ullus adeſt, sycophanta uic turpis.
Prospéra felicitant homines, comitesq; sequuntur
Luxuria, Lapithum qui turpia caſtra frequentant:
Ast ubi proſigata iacet, male canta, voluptas
Pauperie; fugiunt, fugiunt per saxa per undas.

Nocte igitur quadam (res est verissima) fessus
Dum cursu Phœbus declinem pulsat Olympum,
(Dira mihi rerum, & facies tristissima surgit,
Horreo nam referens, terret memoratio facti)
Audi, Franciscum tentatio qualis adorta est.
Omnia sollicitis numeris dum calculus auger

Damna

IAC. FALKE NBVRG.

Damna domus: rerum iam deplorata ruina
Tristitia generat, parit & suspiria cordu:
Ecce autem Tentator adest, stratagemata tant.
Fraudis, atrox, astusq; parans, sic proimus orsus.
Constitit ante virum, facie tetricimus atra,
Flamminomis oculis: propexo vellere canda:
Unguis horrendus raptum simulantibus: uncas
Fœdati vultus promusclide: flammens ore:
Anguis intextus thoraca patentia diris.
Omnia Lucifero similis, quem teliger olim
Depulit in tenebras Michael Archangelus Orci.
Incipit inde viro: Quid nunc, Francisce, Deorum
Ludibrium, ac tantis agitatus casibus, ultra
Anxius es? Luctus solem anticipabit, & umbras
Perpetuas, nulla fine aduentante malorum?
Reris posse Deum iam te seruare futuro,
Defunctum morbis, cura, granibusq; periclis?
Fide mihi, facio tibi spemq; fidemq; clientis
Te mihi præcipuo signandum iri ocyus albo.
Mundi ego sum princeps: penitus defossa talenta
Me dominum statuere suum, cœloque potentem.
Quid leuius verbo? Assensu quid vilius unquam
Esse queat cordis, fulua cui nummus in arca,
Mitigat & curas, tollit nocentaque vita?
Castrina divitijs te lux mirabitur, auro
Fulgentemq; granii, thesauro illoque, (memento)
Quo tua posteritas, & qui nascentur ab illa,
Vndant rerum cornu, gazaque, triumphent.
Quid leuius verbo? Assensu quid vilius unquam?
Dic: anima hec Satā est: Satanas mihi inge per æmū
Sit pater: illius mea mens famulatur honori.
Quid leuius verbo? Mihi nec prius ipse pararis
Autographum,

LIB. SOLlicit. AEGLO. IIII.

*Autographum, presens quām cernas noctis in umbra
Venturæ cumulos auri, fuluiq; metalli.*

*BERN. Næ mihi tu vitam mirè infelicibus actam
Auspicijs memoras, transactaq; secula luctu.*

*Casibus in tantis sed quæ solacia Iobus
Admisit, cùm non granus queat esse duellum,
Quām nos cum Satana si digladiamur atrocis?*

*An fuit assensus scelerati Ditis opimo
Pollicito in specie, qui vim promiserat auri?
Ille Supernaten nonn' in sua vota vocabat?*

PHIL. Amenti fuerat pius ille simillimus Heros.

Palluit: extimuit, geniti cubito latus urgens:

*Ah cessa ne vota D E O, ardentesq; precatus
Fundere, chare puer: Satanas nos urget apertis
Insidijs, animam manifesta fraude petendo?*

Funde preces fili, patris & miserere precantis.

*Cura pio certe tua CHRISTO infania, propter
Innocuam vitamq; tuam, teneramq; iuuentam,
Proteget heu miserum tantæ discrimine luctæ.*

*Sic ait, ingentem horrorem, propè consternatus
Mente, dedit: trepidat thalamus, corpusq; virile.*

*In puero fuerit maior num terror, an horror,
Scit DEVS, exanimem fermè charissima mater
Mane toro relevans, defunctum exclamat amicis.*

*Exiluit tandem ille Heros animosus, & audax
Alloquio Satana, quem his dictis fulminat ultrò.*

*Menè petis? Tibi nostra salus, scelerate, nefande
Impetitor precio, ceu merx spoliata, locetur?
Tunn' animā hāc CHRISTO quæstā sanguine tollas,
Perfide Christigenūm fraudator, & hostis I E S V,
Martyrio affecti propter tēterrīma Mundi
Crimina, tu quorum fueras turpissimus autor?*

JAC. FALKENBVRC.

Militat hac uni **CHRISTO** mens nostra, triumphum
Qui de te retulit, Satana afflctissime, quondam.

Hinc apage, hcm scelerate draco, referare Gehenna

Hinc furiose canis, quae te religauit **I E S V S**

Ille triumphator, cælog³, Ereboq³ tremendus.

Plurima quid referā? Impegit, male cantus, alastor,
In scopulum veræ fidei, cui **CHRISTVS** asylon,
Et tutamen erat, Satana crudele minante.

Perfidus impostor, veterator & improbus, aura,
Se tu^{it} hinc citius, Zephyroq³, furente, procella.

Et certamen erat tanto cum Damone magnum.

BER. Ann' habuit commune aliquid tentatio præsens
Cum saluatoris nostri luctamine, tristi

Quem Satanas varie dirus vexabat eremo?

PHIL. Omnis ut ad Christū perdēdū occasio fraudis
A cane cepta fuit Stygio: sic perdere quemuis
Instituit Furijs agitata ea bestia fundi
Orcadij, verè viridi latet anguis in herba.

Quæstio prima fuit fortē tentantis **I E S V M**

Præstigiatoris; qua spe descenderit axe,

Filius æterni patris, & verissima imago,

Ut miser esurie pereat, duraque Penia?

Obiicit ergo nigræ durissima fragmina rupis,

Et iubet ut panes faciat, cœn farre liquato

Conficitur massa cumulus, qui coctus ab igne

Utiliore modo mortalia corpora pascit.

Sed vafer hic Satanas aliud meditatus alastor,

Illud agit, tanto ut defectu panis, & aescæ,

Auocet immensum **I E S V M** à bonitate parentis

Syderei, mentem pascatq³, cupidine vicitus.

Dixit enim: summi satus es si, Christe, Tonantis,

En quām sollicitè genitor sua pignora curat?

Te

LIB. SOL LICIT. AEGLO. IIII.

Te necat ille fame miserum: te numen Olympi
Scilicet immensum curat, te diligit, ornat?
Non potius malis seruili è stirpe creatum?
Affa tibi veniet per inane columba polorum
Scilicet, aut vement corni te ut gutture pascant,
Fercula diuino veluti retulere prophetæ.
Dic, si licet mutetur ut hic substantia iam nunc
Informis. Lapidum quoniam commestio nulli
Est aulita prius, tanta atque carentia victimus.

Ecce vides, hominum sceleratus ut hostis eremo
Saluifico Domino primum inculcare nefandam
Nititur ingluviem, sed avaritiæq; profanas
Illecebras, fons est simul & quæ vena malorum.
Nam ratus oppletostomacho, sensuq; grauato
Crapula, & ebrietate malis, quis erit modus ille,
Qui retrahet mentes ab cunctipotentis amore?
Tam subito de epulis, Epicuri dogmate fœdus?
Hoc igitur studio ventris, curaq; profanæ
Luxuriae, atque siti thesauri, perfidus ille
Terrigenas quo non truculenter mancipat hostis?
Cùm videamus adhuc, velut alto cespite, sectum
Hoc genus humanum luxu, atque cupidine nummi,
Qui vitijs animi fomentum grande ministrat.
Et studuit pariter tali stratagemate nostrum
Fallere Franciscum, dum conditione pusilla
(In specie) aggreditur, fucato & subdolus astu.
BERN. Vafricies mirabec Cacodemonis. Hei mihi,
Peste premit nostri, populū, nūc tēporis, omne, (quāta
Curriculo, cui nil iam gratius orbe nefanda
Luxuria, secum quæ non finita malorum
Agmina producit, totum infestantia Mundum.
Ingluviæ nonn' en plures perièrē canina,

IAC. FALKENBURG.

Quām iacuēre solo, gladij mucrone perempti,
Siue vides celsas montosof vertice turreas,
Nobiliumuē casas, aut vili rure tabernas?
Hic taceo pepuli ciuita facta, sequestrant
Quem soli, à reliquis ruralibus, atque feroci
Rusticitate foris, muri, dirimuntq; fluenta.
Forsitan hac etiam vires tentatio Plutū
Parte suas aperit, gentes quis conficit orbis,
Quæ veniunt raro, pot & nisi, ad arma, manusq; .
PHIL. Maximè. Et hac fuerat tentatio talis Adami.
Quem licet haud fructus stimulauerat vlla procacē
Esuries, horto qui nascebatur Edeni:
Cuperat hunc vexare tamen sitis aspera vanæ
Gloriolæ, qua non potuisset rite beari,
Mandato grassante Dei, pœnasq; ferente.
Debuerat certè tot fructibus uber opimis,
Retribuens grates Domino, contentus abire,
Luxurie haud maledictæ illectamenta nefanda,
Fas, vetitumq; sequi contra, stimulante furore.

Inde patet liquido: Quoniā Franciscus is Heros,
Religione Dei fuerat suffultus inanis
Hac satana prorsus quod erat persuasio, cassa
Specq; sua, tentat quando hunc cuertere gaza
Polluitis, ex qua luxus fomenta reposcit,
Haurit & ingluicet, quæ à summo numine vertit.
Non etenim potis est densus perstare tyrannus,
Ille licet totum secum trahat impiger Orcum,
Presidium qua parte D E V S, Christumq; locarit.

Epigramma

Elie Salingenij, Germani.
Res olim varias in Canis diphysophista
Tractabant sermone vago, sed tempore nostro

De

De verbis tantum Cœne Contentio sacrae
Orta, rapit cacas furiosa in prælia mentes.
Quæ quanam dirimi possint ratione, Thalia
Ista docet: quam tu suspenso, lector amice,
Perlege iudicio: nec te legisse pigebit.

EVCHARISTIA.

Contulit CHRISTVS mediator Orbi
Symbolon, firmo & monimenta pacto,
Cum suum corpus daret, & cruorem
Rite petendum.

CONFESSOR. DIACONVS.

Cum me sollicitudo granis, premat, atq; malorum
Tempestas, curis & ineluctabile tempus:
Omne meum studium, vires, animæq; facultas,
Torpet & ingenium, quod me perduxit in arrox
Exitium vita, quo detestandus alastor
Abieclus Domini meritò confectibus angor:
Ah quo me vertam: Quaue arte, miserrimus omnes
Inter mortales, venerandum flexero numen?
Fata relutantur vicijs, austera scelesto
Quæ minit at a mihi Diras, mortemq; nefandam.
Arida facta situ, & sunt conturbata pauore
Corporis ossa mei: non respiratio mentis
Cor vegetat fractum, patiturue calescere sensus
Hcu consternatos violentis fulmine fati.
Vulnificus foris ob sedet, gladiusq; cruentus:
Flamma ferox agitat dolor intus: acerbat amaror
Sanguine & lacryme, quam desperatio gignit
Ultima: pestem acuit durissimus imperus Orci.
Nonn' ego peccavi, Satanae qui castra sequutus,
Milito nunc contra CHRISTVM, sanctamq; piorum

I.3. Progeniem,

Pro statu
temporis et
fato & ulro
passim vel
rixoso vel
calamitoso,
de cœnæ
Dominicæ
cōmunione
commemo-
ratio.

IAC. FALKENBURG.

Progeniem, scelerum dum symbola pectore gesto?
Nam vexilla, meus quæ nunc exercitus ultra
Extulit imperium Virtutis, & arma frequentat,
Illa sinu penitus sunt picta coloribus atrae
Mortis: eam execranda Fames, Sitis atq; sequuntur
Religiosorum, Blasphemia, Luxus, auara
Pestis, inoffensa & Pietati aduersa Tyrannis.
Dux prior, Infernus. Satrapæ, Gula, Inertia, Torpor.
Segnor his castris nec inani turgida vento
Ambitio cedat: non Ludus, & Alea complex
Ebrietatis abest, longè aut tentoria fixit.
Conflictum Dux alter, & illetabile bellum
Expetit, humanum sitiens ferus ore cruorem.

Emeritum sed ne horrenda rude donat Auerni
Vestibulo Satanæ, factis stipendia soluens
Digna meis, summos cruciatus agmine monstrans.
Hei mihi, v. & misero, perij, solamen egenis
Ni quod habes rebus, tu, qui dominatibus axem
Incolis, atque tuo data numine certa potestas
Præbytero scelerum soluendi turpe ligamen.
Te precor, o venerande pater, cui cœlitus ingens
Spiritus eloquium sacer est largitus, & aram,
Da faciles redditus, da mens, quæ crimine squallet,
Purificata luem mundet, seq; induat armis
Iustitiae, petitur celsi quis culmen Olympi.

Igne novo CHRISTI feror en succensus IESV.
Ius per iurandum, fidei & sanctissima iuro
Dogmata, contentum fore me pietatis, & alma
Virtutis studio: rigidos deponere lances
Mens subet, eterna sitiens compendia vite.
Dummodo te scelerate draco, fugiamq; gehennam,
Intuitu cuius riguerunt corda, caputq;.

D I.

LIB SOLLICIT. AEGLOG. V.

DI. O' scelerum sentina venis fœdissima, belli
Luxuriam fugiens? Iam te tua crapula pernix
Deseruit? Iam raptor atrox scelerata reponis
Arma manu? Pietas qua te, terroribus actum,
Perpetui causas iussit fugitare doloris?

Sed quia te cogit nunc impatientia cordis,
Cognitione sui, veniam sperare Tonantis,
Et petis admissi iam placamenta maligne
Criminis, ipsa tua est quo tota infantia, & ætas
Conspurcata virilis habet submissio laudem.
Laxari poterint fortasse ligamina praui.
Nunc effare tamen, quo te molimine recti,
Dignatus D E V S hoc animo, ut scelerata relinquat,
Viribus affectans cœlorum gaudia cordis?

Scis elementa etiam veræ pietatis? An unquam
In mentem venere tibi pia vulnera C H R I S T I?
CON. Primitias nè petis pietatis? ineprior ætas
Prima fuit. Duri nam tyrocinia præter
Militis haud didici. rara hic pietasq; fidesq;
Laudandæ specimen probitatis rarius armis
Conspicitur, nisi si probitas conuitia crebro
Dicere: tercentum crucifixi vulnera C H R I S T I
Commemorare ioco: simul ut quis canduit ira
Sacramenta vomit decies millena Tonantis.

Est lucro reputata mihi temeraria belli
Optio, furtæ, necæ, solitæ studiumq; rapinae.
Noster amor bellum fuit, & mea summa voluptas
Exercere minas, ac detestabile bellum.
Hic me prædantem, spoliantem ac sancta Deorum
Phana, latrocinij perimo dum rure colonum,
Obtestata fuit virguncula (territa tristi
Ced: patris) memoremq; D E V M minitata furenti.

IAC. FALKENBURG.

Tunc (seu fata viam, et spissendiq; dedere
Forte modum, seu vita fuit seruanda puellæ
Innocua) obruerat mentem subitanus horror,
Iudicijq; timor, perhibent quod fine dierum

Affore, terribili reprobis, sub iudice C H R I S T O.

Ex illo cepit me tempore triste malorum

Supplicium terrere nimis: plerung; viderem

Cum reprobos sauo non tantum sulphuri, & igni

Damnandos, verum rigidas expendere poenas

Hoc etiam Mundo, Nemesis grassante severa.

Innumeris vidi misere cessisse rapinam,

Sanguine paria fuit pressi quæ saepe popelli.

Ergo ad te venio lachrymans: tu solue reatu

Hanc animam, (tibi quandoquidē data tota facultas)

Haud nocuura mea & tribuens solamina menti.

Si tamen hæc elementa forent, ac cognitione

Digna satis, teneo exactè: Pater optime, cœlum

Qui colis. Angelicum noui simul ore parergon.

Noui etiam: Credo dorsinumq; Deumq; potentem.

Sed si certa fides rerum, non constat ubique.

D I. Proh fatū omnipotens, tantā negligenter, alastor,

Et securè, agere hanc rem, tanti ponderis unam?

Te titubante (scelus) vix ore fateris adhuc ne,

Scire preces, dominus charos quas Christus alumnos

Edocuit: tua certa fides, assensus eorum

Dictorumq; manet? fex ô scelerata malorum.

(ON. Non ego sat merito venio accusandus ad aras

Hasce Dei, doctor sanctissime, verius illi

Qui vetuere rudes laicos euoluere libros.

Hinc mea cura fuit, nocuum depellere vulnus,

Cum capulum quisquam stricto mucrone petiuit.

Quid tamen esse fides poterat, dic, optime, porrò?

D I.

LIB. SOLlicit. AEGLOG. VI.

DI. Pone supercilium austерum, frontemq; proteruā,
Atque Fidem dīctis habeas, quæ maxima virtus.

HANC sperandarum quoniam fiducia rerum
Procreat, ipsi etiam constanter credimus illud,
Quod sensus oculi nunquam cōtingere possunt,
Donec in hac vita mortali peste grauamur.

Hinc, homines, interq; **D E V M**, dic esse placentem
Rite voluntatem, qua mens connectitur illi,
Ductarei sperandæ, quam promissio præstat,
Indice, qui nunquam fallax queat esse, perinde
Ceu **D E V S** esse nequit sibi met contrarius ente.

Cuius ut ipse rei certus potes esse, fideli
Sacramenta fide capiat cor, corporis, atque
Sanguinis ungeniti **CHRISTI**, qui regnat ab aeo.

M V N D A T I O.

Mundat hic lepræ vicium Redemptor
Inlytus, tabi medicatus atri,
Qui pias mentes animæ nefando
Crimine purgat.

Benefiorū
& gratitudi
nis vinculū
christianū.

LEPROSVS. CHRISTVS.

SAlue festa dies, lux optatissima salue,
Clarificata tno iam Sole: virentius aruum
Aspicio: vernant pulcherrima vallibus imis
Lilia, florigerantis humi nunc omnia vernant
Germina, quinetiam, dulcissima gaudia promunt,
Ambrosiæ, Domino sparsuræ prorsus odores,
Hac transgressurus qui nunc de monte recedit.
Nunc vos exhilarate, mee, radicitus, herbe,
Nunc comite ornatu radiantes marginis ultrò
Folliculos, quibus in semen generatur, & ipsa
Progeniè vestra series, spes atque nepotum.

Ex Mat. 8. c.

Nunc

IAC. FALKENBURG.

Nunc melicum vestro deducite gulture carmen
Sylnicola volucres, & tu luscinia, cantu
Quæ mihi visa grauen noctem lenire sonoro.
Ecce creator adest, maiestas cuius ab auro
Durat, & ipsa statu manet incommota perenni.
Imbibat omnis ager diuini flumina roris,
Visurus faciem Domini, qui sydera torquet
Imperio, & nostras qui inuisit numine terras:
Quo genus hoc hominum dignatus adire, relictis
Sedibus athereis, oraculaq; pandere patris,
Dogmate saluifico sparso diuinitus orbi.
Nunc tremor igne nouo hic, & inenarrabilis ardor
Merapit alloquy. decorabo virentibus herbis
Ergo caput, ne forte cutem lacerata supellec
Omnibus inuisam faciat mortalibus, illum
Qui comitantur, iter qui continuantq; fauore.
Quare, summa fides, & inexpugnabilis Orco
Institiae renouet sitis, imperfecta dierum
Quamlibet, at iamiam syncerior arte futura,
Munifici & domini medicamine. Fac veniat rex
Cœlituum. nunc ora preces, cor vota profundant.
Vir generate DEO, patris o cœlestis imago,
Cuius ab imperio trifidi tremit orbita mundi,
Ab miserere mei: mea mens desiderat unum
Te dominum, ex Abraham qui semine cretus, Olympū
Mente agitans, reprimis terrestria corpore regna.
Me grauis, eiectum, & tenet incurabilis auro
Asparagus, lepræq; lues: fugere iacentem
Me miserum cuncti populares, flebilis uxor,
Filioliq; mei: dilapsa est perdita turba
Prorsus amicorum, qui gaudia nostra secuti,
Luxuriamq; prius, dum splenduit aede metallum.

Te

LIB. SOLlicit. AEGLOG. VI.

Te (rogo) in antiquam patris omnipotentia chari,
Excit et arque fauor virtutem maxime I E S V,
Sancta repugnariit precibus modo n̄i qua voluntas.

Tu potes, affer opem, tu propiciare misello,
Quæso, mīhi, cluuiem mundato tolle nocentem.
Sic tibi complacet mea vita, leuata benigno
Munere, sic æuo tua magnificētia duret.

CHR. En, velut hæc protesa manus dat dona salutis,
Est operumq; potens patris, ac perfecta potestas.
Sic mundare, volo. fidei signacula tantæ
Sint mea verba tibi: virtus me quippe coegit
Hæc fidei, cunctis facilem fieri atque fauentem,
Quis spem progenerat mea nota potentia, prompti
Auxiliq; mei fiducia, credula signis.

Ergo nouos artus, ac pristina membra resumens,
Exuuias pariter scelerum depone priorum,
Iustitia sectando viam, que tramite longo,
Ac simul angusto transmittit ad atria cœli.
Surge, sacerdotum munus latus ad aras,
Purificatus abi, venerator & astra precatu,
Ingratis frustra miracula nostra recensens.

LEP. Te canet æterno laudatio nostra tenore,
CHRISTE Deus, mea cui tribulatio digna leuari
Visa fuit: (te dante) fides solidata, rigenti
Mundificata lue, renouatus spiritus oris,
Imo facta tui quoque corda capacia verbi.
I decus i nostrum, fer & incrementa salutis
Perpetuae reliquis mortalibus, oro, Redemptor.

Nunc scio, quid sit amor IESV, nunc aureus, antè
Cote reductus, aret stylus hunc in pectora, vilius
Mancipi, fateor me quale, perennibus eius
Seruitijs, virtute noua, parteq; vigore.

Nunc

IAC. FALKENBURG.

Nunc scio quanta Patrem tetigit misratio nostri,
Ad nos qui medicum tete, dulcissime IESV,
Misit ab axe poli, quo condita cuncta gubernat.
Ehen, Quis toto fuit infelior orbe
Incola frugifer et telluris? inertior ipsa
Corporis accidia? scabie quis foedior, omni
Quae grauiter corpus viciauerat undiq; parte?
Turpiter eiectus patria miserabilis urbe
Exuleram: putruere caput, lacerata cruento
Vulnere membra mihi misero: fugere sedales,
Et sycophantarum mendax, scelerataque turba,
Morbus ut ingruerat vehemens, defeceras auri
Illecebra, Colaces qua ad predam inuitat atroces.
Crassior (en) dura quoque cortice solmiter ater
Asparagus, sanie qui sic spumabat, ut alta
Arbore pix resimosa fuit, mittitq; medullam
Spissa foras, succumq; larix, conterminaripis.
Summa, miser fueram, & pauperrimus incola mundi,
Cui fuit omnis homo diltis infestus acutis,
Sordidiusq; nream detestabatur olenem.
Gratia non summa hac, me conualuisse, vetero
squalentem, grandique situ, lacryma, atque dolore?
Eia, vera Deisoboles, medicamine cuins
Reddit a membra mihi purissima, cuncta salubri
Ossa vigore calent, pulmonis inertior antè,
Vis renouata, sonat nunc articulata ad amissim
Omnia verba, usus que lingua & cura requirit:
Da (precor) ingenium iuxta docile, atq; modestum,
Quod tua dona canat, nomen quod laudet in eum
Et Patri, & Geniti, & sacrati Pneumatidis anram.

FINIS.

IN
REGNI LAUDEM,
R. MAIESTATIS HONOREM,
CONSILIARIORVM GRA.
tiam, Ministerij commen-
dationem. F. datis,

APOLLONIO, ex OXONIENSI *Angliae Aca-*
demia, in aulas 9. & Collegia 16. nominibus
fundatorum, extictionibus, numero scholarum, &
reditibus annuis atque prouentib. nobilissima, distri-
buta, cum ibidem, procancellario D. Gulielmo Colo,
regente, a magni nominis Viris & Reuerendiss. in Chria-
sto patre, D. Ioh. Elmero Antistite London. doctrina
& pietate prestatiss. DN. patrono & mei et Musarum
honorandiss. commendatus D. Lauren. HUMPHRE-
DO, Thcologo professori Regio, et per eundem inge-
niorum censorem acutiss. D. Tob. Mattheo, D. Ad-
amo Squero, D. Mart. Colipepero pro tempore Vice-
cancellario, & Dd. alijs, familiarior factus, tempore
Comiciorum ob Dd. & Mm. promotionem, dieb. 12.
14. Mensis Iuli solenniter peractam, aliquato dintius
baferam, humaniss. exceptus.

Deposunt tutæ fertile carmen opes.

IDYLLIIS vero, ex CANTABRIGIENSI
Academia illustriss. a Sigisberto Anglorum Rege
ante annos 948. excitata, tandem amplis & magnifi-
cis Collegijs 14. a principib. & claris in Repub. viris
tum fundatis tum donatis perpetuo terrarum & pos-
sessionum prouentu ad certos studentium numeros in
omnem eternitatem enutriendos, aucta. Aule deniq;
ædifica paulo minus splendida quam collegia, in qui-
bis clarorum virorum & locupletum filij primatis a-
amicorum

IAC. FALKE NBVRG.

micorum sumptibus educabantur, collegis ibidem co-
uncta sunt. In Comicijs, mens. Iul. dieb. 2. & 3. rite,
procancellario D. Richardo Howlando, Rectori, om-
nem mihi praesenti benevolentiam, unam cum D. Ioan-
ne Still, &c. exhibente, celebratis. De Archiepiscopa-
tibus Angliae Cantuariensi, Eboracen. & Episcopatib.
Elicensi, Sarisberien, Wintonien, Vigornien, Nordouicē.
Dunelmensi, & 24. reliquis, religione atque Antistiti-
bus florentiss. alias occasio dicendi in ceteris Sollicitu-
dinem libris meis dabitur. Bene valeant in Christo.
Anno 1578. die D. Iacobi Apostoli, in cuius vigilia
ipso die Solis h.e. 24. Iulij ante annos 38. in Marchia
noua Brandenburgica natus I. Falckenburgius, etatis
mea annum 39. ingredior, quem ut cum reliqua vita
parte felicius peragam, faxit Ichoua ille noster O. M.
Nil inuat omnigenū rerum perdiscere casus,

Si facienda fugis, si fugienda facis.

Sis pius, & Virtutis amicus, honoris amator,
Plurima sic Vita & secula faustus ages.

CVM

COMMENDATIONIB. ET LITERIS,

Sereniss. Archiducis Austriæ, Rom. Impp. Aa. Un-
gariaq; Bohemia &c. Regum, filij & frarris,

MATTHIÆ, Gubernatoris BELGII
nobiliss. bon. liter. amantiss.

Dd DN. Reginam Anglia ELIZABETHAM,
cognatam glorioiss.

Item excellentiss. Marchionis Haurechensis Caroli
Phil. Croys, Statuum Belgicorum in Britanniam
bis Legati felicissimi,

Ad Leycestria Comitem inlytum Rob. &
Franc.

IN ANGLIAE COMMEND.

Franc. Walsingamum, EQ. Secretarium Regium super-
imum, modo in inferior em Germaniam Legatum,
cuius redditum rebus concedentib. negotijsq; fæliciter
effectis ibidem, tempore præsertim hoc tumultuoso, in-
columem & faustiss. audiè expectamus: Iuxtaq; sere-
nissimo præd. principi Matthiæ, Domino clementiss.
cum suis, simulatque illustriss. Palatino Rheni Ioanne
CASIMIRO, belli Duce fortiss. adeoq; omnibus, pro
aris & focis, nominis diuini gloria, patriæq; libertatis
defensione, cōtra furores siue Turcicos siue Tyrannicos
legitime dimicantib. omnia felicia, atq; ceptorum suu-
cessus prosperos, salutares, & optatissimos, ex animo,
zelo pio precamur & cupimus: Britannis verò, hospiti
exuli spontaneo omnis humanitatis officia præstan-
tib. pacem perpetuam deuotissimi optamus.

Pro I. Falckenburgio, Impp. Rom. & Austriacis,
ab annis 15. in præsens usque, à seruitys,

S. C. palati Comite. F.

Poëma hoc Cl. D. Iacobi à Falckenburgk, Apollonicū,
doctrina omnis virtutis & scientia plenum, sanctæ ca-
tholice ecclesiæ contrarium non est: immo Rerump.
proceribus utile est opusculum, speculi vitæ instar, &
fortunæ rota. Similiter & in Iona Prophetæ historiæ
paraphrastica explicatio doctiss. & de sollicitudinibus
hominum generis, consolationibus diuinis, atq; medi-
tationibus in aduersis, Æglogæ sacre reliquæ, ab eo-
dem viro Equestri Falckenburgio, carmine eleganti
factæ, nihil cōtrinent, quod sacrosanctæ veteris ecclesiæ
veræ Religioni contrarium sit: & utiliss. & digniss.

sunt, quæ imprimantur & legantur.

Johannes episcopus Londoni.

L. 12. Tab.

*Ad Deum iuste adeunto:
Pietatem Colento:
Opes amouento.
Qui secus faxit:
Deus vindex erit.*

In principiis Autoris patrij Symbolum.

V. D. M. I. Æ.

*Omnia pretereunt, hominum sapientia, Mundus,
Pontificis Canones, Caesaris, atque patrum.
Sermo DE I vi max, omni florescit ab eo,
Hic erat, est, & erit: Cetera mortis erunt.
Dux, via, vita, salus, iudex, lux, ille Magister,
Hunc cape, crede, time, dilige, vime, V A L E.*

(B)

100
100

36